ஜீன்-1 மணி-3

வெள்ளி

1947 ஜீன் - ௨0

மணி

JL
ஊ211, N47VM.
N47.1-3-4
218894

ின் பொக்கிஷம்

மணி

947

அணா

வுக்கு வந்த சரிதை ~ கல்வி மந்திரி

இந்தியன் மெ...
இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லி

(ஸ்தாபிதம்—1907)

தலைமை ஆபீஸ் : பம்பாய்

மதராஸ் கோட

★

உன்னதமான செல்வ நிலையும், உயர்தரமான நிர்வாக
களும், சிக்கனமான பரிபாலனமும், விரிவான பாலிஸி வி
இணையற்ற பற்பல பாலிஸி திட்டங்களும், உரிமை கொடுப்பதி
நோக்கமும், கண்ணியமான நடத்தையும் அமைந்துள்ள துமா
பழமையான சுத்த சுதேசியக் கம்பெனி.

ஆயுள், தீ, கப்பல், மோட்டார் விபத்து முதலிய இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

தமிழ் நாடெங்கும் ஏஜண்டுகள் தேவை.

இக்கம்பெனிக்கு உழைப்பது வெகு லாபத்தையும் பேரானந்தத்தையும் தரும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதுக.

C. சுப்பிரமணியம் B. A.
பிராஞ்சு மானேஜர்.

இந்தியன் மெர்க்கண்டைல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெ

தபால் பெட்டி நெ. 4.

கோயமுத்தூர்.

...ன் பொக்கிஷம்

ஹேரோடின்

மூகமண்டலத்திற்கு வசீகரத்தையும், அழகையும் கொடுத்து சிரசை ஆரோக்கியப் படுத்தி கூந்தலை அழகுபெற நீண்டு வளரச் செய்கிறது.

தயாரிப்பு :

ரீஜிடிக் கெமிகல் ஒர்க்ஸ்
246, தம்புசெட்டித் தெரு,
சென்னை.

பம்பாய் ஆபீஸ் :

பெஸ்ராம்ஜி மான்ஷன்
ஸர். பி. எம். ரோட்
பம்பாய்—1.

வெள்ளி மணி
வாரப் பத்திரிகை

★

வருட சந்தா	ரூ.	7	8	0
ஆறு மாத சந்தா	ரூ.	3	12	0

★

மானேஜர்

வெள்ளி மணி
தியாகராயநகர் :: சென்னை.

தமிழ் ஹரிஜன்

ஆசிரியர் :
பொ. திருகூட சுந்தரம் பிள்ளை

காந்திஜியின் வாரப் பத்திரிகையான தமிழ் ஹரிஜனில் இனி வாராவாரம் காந்திஜி தொடர்ந்து எழுதி வருவார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஒரு வருட சந்தா ரூ. 7-0-0
ஆறு மாத சந்தா ரூ. 3-8-0

நிர்வாகி
தமிழ் ஹரிஜன்
தியாகராயநகர், சென்னை.

நமது பிரதிநிதி

புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ பழ. சுந்தரேசன் அவர்கள் 'வெள்ளி மணி' 'தமிழ் ஹரிஜன்' பிரதிநிதியாக இவ்வாரத்தில் தென்னாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் தொடங்குகிறார். வெள்ளி மணி, தமிழ் ஹரிஜன் நேயர்கள் நமது பிரதிநிதியைச் சந்தித்து ஆகவேண்டிய காரியங்களை அவரிடம் பேசி முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

—மானேஜர்.

1187

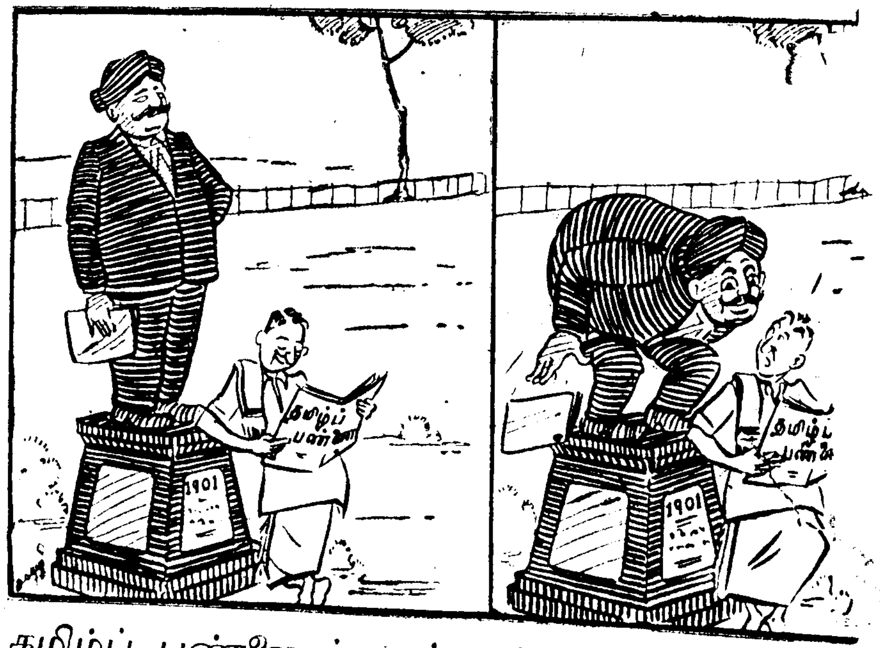

தமிழ்ப் பண்ணைப் புத்தகங்கள் என்றால் சி...
உயிர் பெற்று எழுந்து படிக்கும்!

தமிழ்ப் பண்ணையின் புதிய நூல்கள்

டி. கே. சி

இதய ஒலி 4 0 0
முத்தொள்ளாயிரம் 4 8 0 கம்பர் யார்?

நாமக்கல் கவிஞர்

இலக்கிய இன்பம் 3 0 0
மலைக் கள்ளன் (மூன்றாம் பதிப்பு) 4 8 0 தமிழன் இதயம் 8
அவளும் அவனும் சங்கொலி 8
,, மலிவுப் பதிப்பு 6 0 0
3 8 0 ஆரியராவது திராவிடராவது

கல்கி

சங்கீத யோகம் 5 0 0 பாங்கர் விநாயகராவ்
வீட்டிக்குப் போட்டி 4 8 0 சிவகாமியின் சபதம்
பாரதி பிறந்தார் 4 8 0 பார்த்திபன் கனவு

பெ. திருகூட சுந்தரம்

விவாகமானவர்களுக்கு ஒரு யோசனை 3 8 0 அப்பாவும் மகனும் 2
குழந்தை எப்படிப் பிறக்கிறது? 1 12 0 குழந்தைகள் கேள்வியும் பதிலும் 2

தீபன் எழுதிய அரும்பிய முல்லை விரைவில் வெளிவரும்

தமிழ்ப் பண்ணை

தியாகராய நகர் :: சென்னை

வெள்ளி மணி

ஆசிரியர்: சாவி

வெள்ளி 1.] 20—6—47 [மணி 3.

...கிஸ்தான் ...ந்திஜிக்கும் ...ந்த விவா ...கள் ஆமத் ...யில் இருந் ...து காந்திஜி ...யைத்தான் ... கொள்ள ... ராஜாஜி திட்டத்தின் அடிப்படையில் எங்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதமே இருக்க வில்லை," என்று ஸ்பஷ்டமாகக்கூறியிருக்கிறார்.

மகாத்மா காந்தி முதல் சர்ச்சில் துரை வரையில் சகலரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாக ஒரு சமரச திட்டத்தை ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே வகுத்த பெருமை ராஜாஜியைத்தான் சேரும்.

இத்தகைய தீர்க்க தரிசனம்வாய்ந்தஉத்தமபுருஷரை இராஜ தந்திரத்திலும் நிர்வாகத் திறமையிலும் ஈடு இணையற்றவரை, தியாக வாழ்க்கையிலும் தூய ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த கர்மயோகியை நமது இந்த இதழ் அட்டை பெருமையுடன் தாங்கி வெளிவருகிறது.

தமிழ் நாட்டில் ராஜாஜி பாகிஸ்தான் திட்டத்தைப் பிரசாரம் செய்த போது அவரை நாக்கில் நரம்பின்றித் தூஷித்த பாபாத்மாக்களை, தாங்கள் செய்த குற்றத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாக நமது மேலட்டையில் காட்சி தரும் ராஜாஜியின் திரு உருவத்தைப் பார்த்துக் கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்கும்படி யோசனை கூறுகிறோம்.

சென்ற 5—6—47 வியாழக்கிழமையன்று திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஆலயம் ஹரிஜனங்களுக்குத்திறந்து விடப்பட்டது. மேற்படி வைபவத்தின்போது ...ஜயம் செய்திருந்த மந்திரி கூர்மையாவையும் திருவல்லிக்கேணி வாலிபர் சங்க அங்கத்தினர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

ஒரு வார காலமாக சென்னை பாங்க்வெட்டிங்க் ஹாலில் டாக்டர் ஜாகிர் ஹுஸேன் தலைமையில் நடைபெற்ற தென் கிழக்கு ஆசிய மாணவர் மகாநாடு சென்ற நிகழ்ச்சிமுறையோடு வெற்றிகரமாக முடிவடைந்தது. மேற்படி மகா நாட்டில் கலந்து கொண்ட இந்தோனேஷியா, பர்மா, வியட்நாம், பிரான்ஸ், ஸெக்கஸ்லோவேகியா தேசத்துப் பிரதிநிதிகளைப் படத்தில் காணலாம்.

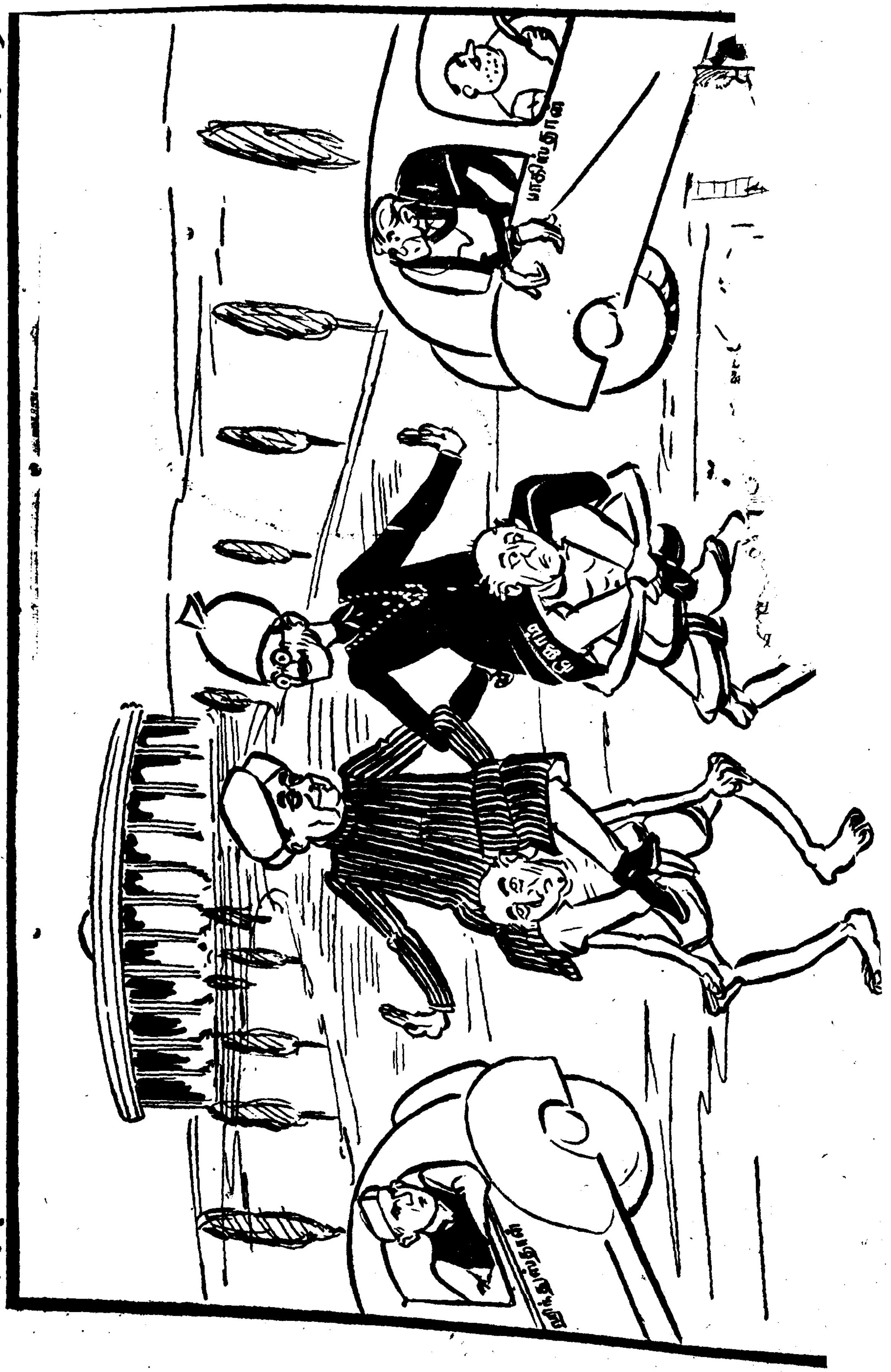

சுதந்திர சவாரி!

—சந்தனு

மக் கோழியின் ந்திர கோஷம்!

என்
வன் நாட்ட
தந
ராமி
கள்
கள், பி
கா
ளன்
ம்
இ
ப்தி
உ ந்து வரு ன் நு.

இடை விடாமல் கூவிக் ரார்கள் மற்றும் சில மணிக்கு ஒரு ம் சில அர்த்தராத்திரியில்

கும் உலகத்துக்குச் சூரியன் அறிவிக்கும் பொருட்டு விடியற் வுவதுதான் உண்மைக் கோழி கூ ுயட . மற்றக் கோழிகள் கூவுவதை யெல்லாம், உ கமற்ற அர்த்தமற்ற கூச்சலாகவே தான் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வகையில் பார்த்தால் திருவாங்கூர் திவான் ஸர். ஸி. பி. ராமசுவாமி ஐயருடைய சுதந்திரப் பிரகடன கோஷத்தை அர்த்தஜாமக் கோழியின் அர்த்தமற்ற கூச்சலுக்கே ஒப்பிட வேண்டும்.

திருவாங்கூரில் சுதந்திர சூரியன் உதிக்க இன்னும் காலம் வரவில்லை. அதற்குள்ளாகவே திவான் ஸர். ஸி. பி. அர்த்தராத்திரி வேளையில் கூரை மேல் ஏறி நின்று திருவாங்கூருக்குச் சுதந்திரம் அளித்து விட்டேன் என்று கொக்கரித்துக் கோஷமிடுகிறார்.

இந்த திருவாங்கூர் கோழியைப் போலவே ஹைதராபாத் நிஜாம் கோழியும் அர்த்தராத்திரி கோஷம் செய்கிறது!

ஆனால் திருவாங்கூர் பிரஜைகளோ, ஹைதராபாத் மக்களோ இந்தக் கோழிகளின் போலிக் கூச்சலைக் கேட்டுப் பொழுது விடிந்து விட்டதாக நம்பிவிடவில்லை. அவர்கள் நமது உண்மையான தேசத் தலைவர்களின் ஸௌஸ்வரத்துடன் கூடிய சுதந்திர கோஷத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசத் தலைவர்களுடைய அத்தகைய சுதந்திர கோஷம் வெகு சீக்கிரத்தில் கேட்கப் போகிறது என்பதிலும் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. ஆகையால் தான் இந்தப் போலிக் கோழிகளின் போலிக் கூச்சலை அவர்கள் சற்றும் பொருட்படுத்தவில்லை.

ஆனாலும், ஹைதராபாத் நிஜாமும், திருவாங்கூர் திவானும தங்கள் கூச்சலை விடாமல் நடத்திக் கொண்டே இருப்பதின் மர்மம் என்ன?

"சமஸ்தானங்களுக்குச் சுதந்திரம் அளித்துவிட்டோம். இனி நாமே ராஜா; நமதே ராஜ்யம்" என்று தங்களுக்குத் தாங்களாகவே பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொள்வதின் நோக்கம் என்ன?

"திருவாங்கூர் சமஸ்தானம், இந்திய யூனியனில் சேராது. அரசியல் நிர்ணய சபையிலும் கலந்து கொள்ளாது. எப்போது பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்த தேசத்தை இந்தியர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட முடிவு செய்து விட்டார்களோ, அப்போதே சமஸ்தானங்களும் சுதந்திர நாடுகளாகி விட்டன. எனவே சமஸ்தானங்கள் இனி எந்த ஆதிக்கத்தின் கீழும் வாழவேண்டிய அவசியம் கிடையாது" என்று திவான் கொக்கரிக்கிறார்.

தம்முடைய இந்தக் கொக்கரிப்புக்குச் ்பைக் கட்டாக அவர் கூறும் காரணத்தைக் கேளுங்கள்:

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டை விட்டுச் செல்லும்போது சமஸ்தானங்கள் மீது தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை வேறு எந்த சர்க்காரிடமும் ஒப்படைக்க முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்களாம். அதாவது சட்ட நிபுணரான ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸும், ஆட்லியும், பெதிக் லாரென்ஸுமே கூறியிருக்கிறார்களாம்.

"ஆகையால் சட்டப்படி திருவாங்கூரின் சுதந்திர உரிமை திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைத்தான் சேரும்" என்று சட்ட நுணுக்கம் பேசுகிறார் திவான்!

ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸும், ஆட்லியும், பெதிக்லாரென்ஸும் சொன்னது என்ன? சமஸ்தானங்களின் மீதுள்ள அதிகாரத்தை வேறு எந்த சர்க்காரிடமும் தாங்கள் மாற்றமுடியாது என்றுதான் கூறினார்கள். இதனால், அந்த அதிகாரம் சமஸ்தான மன்னர்களிடமோ திவான்களிடமோ வந்து விட்டது என்று அர்த்தமா? ஒருக்காலுமில்லை. சமஸ்தானம் என்பது திவானுக்கோ, மன்னருக்கோ தனிப்பட்ட சொத்து அல்ல. அங்கே உள்ள அறுபத்தைந்து லட்சம் மக்களுக்குச் சொந்தமானது. எனவே அங்கே வாழும் மக்களுக்கு எப்படிச் சுதந்திரம் வாங்குவது என்பதைச் சொல்லித்தர வேண்டியதில்லை.

உண்மையில் இப்போது திருவாங்கூர் திவானும், ஹைதராபாத் நிஜாமும் பிரகடனப்படுத்தியுள்ள சுதந்திரம் சமஸ்தான மக்களுக்கு அளித்த சுதந்திர

'வெள்ளிமணி'யில் வெளியாகும் அரசியல் விஷயங்களில் காணப்படும் பெயர்கள் யாவும் நிஜப்பெயர்களே.

மாகாது. அது தங்களுக்குத் தாங்களே அளித்துக் கொண்ட சுதந்திரம் தான்.

இத்தனை காலமாக சமஸ்தான மன்னர்களும், திவான்களும் யாதொரு இடைஞ்சலுமின்றி அநுபவித்து வந்த ஏகேச்சாதிகாரத்துக்கு இப்போது ஆபத்து நேரிட்டிருக்கிறது. இந்தியா தேசம் ஆகஸ்டு 15ல் முதல் டொமினியன் அந்தஸ்துள்ள நாடாக மாறப் போகிறது. அப்போது 'பாகிஸ்தான்' என்றும் 'இந்திய யூனியன்' என்றும் தேசம் இரண்டு பிளவாகப் பிரியப் போகிறது. பாகிஸ்தானை ஒட்டியுள்ள சமஸ்தானங்கள் பாகிஸ்தானிலும், இந்திய யூனியனை ஒட்டியுள்ள சமஸ்தானங்கள் இந்திய யூனியனிலும் சேரும்படி நேரிட்டிருக்கிறது. காரணம், சமஸ்தானங்களைத் தனி ராஜ்யங்களாகப் பிரித்துப் போகவிட்டால் தேசத்தில் அநேக குட்டி பாகிஸ்தான்கள் ஸ்தாபிதமாகி நாட்டின் ஐக்கியத்துக்குப் பெரிய குந்தகம் ஏற்படும். சமஸ்தானங்களுக்குத் தனி அரசு என்றால் வெளி நாடுகளுடன் அவை இரகசியத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளலாம். இரகசியத் தொடர்பின் காரணமாக வெளிநாட்டின் தலையீடுகள் ஏற்படும். வெளி நாட்டின் தலையீடு காரணமாக நேரக்கூடிய விபத்துகள் என்னென்ன என்பதைக் கடந்த நூற்றைம்பது வருஷ காலமாக நாம் அநுபவித்துப் பார்த்திருக்கிறோம்.

இதற்கெல்லாம் இடம் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நமது தேசத் தலைவர்கள், சமஸ்தானங்கள் பிரிந்து போவதை அனுமதிக்கவில்லை. இதற்காகவே தான் பிரிந்து போய்த் தனி அரசு செலுத்த விரும்பும் திவான்களுக்கும் சுல்தான்களுக்கும் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யும் உரிமை கிடையாது என்று அ. இ. கா. கமிட்டியும் தீர்மானம் செய்திருக்கிறது.

இதற்காகத்தான் திவான் ஸி. பி யின் சுதந்திரப் பிரகடனத்தைக் கண்டித்து, சட்ட நிபுணர் ஸர் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் முதல் அம்பேத்கர் உள்பட காந்திஜி வரை சகலரும் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

மகாத்மா காந்தியையும் எதிர்த்து ஸர் ஸி. பி. பதில் ...

"திருவாங்கூர் சமஸ்த... நிற்கும் எந்த சக்தியை... அது யாராயிருந்தாலும் ... பிரகடனம் விடுத்துப் ... என்று திவான் 'கச்சை ... இத்தகைய துணிச்ச... என்ன காரணம்? ஒரு ... கிடைக்காத 'தோரியம்' ம... தானத்தில் தான் இருக்கிறது ('தோரியம்' என்பது அணு... வேண்டிய மூலப் பொருள்... கும்.)

ஒரு வேளை இப்போதே ... நாடாக்கி, உடனே வெளி நா... தோரியத்தைக் கொண்டு அ... செய்து அதன் மூலம் இந்... முறுத்தப் பார்க்கிறாரா?

ஆனால், அது வரை ... தாங்கிக் கொண்டிருக்க ... திவானுக்குத் தெரியப் படு... கிறோம்.

இந்திய யூனியனிலிரு... சேர்ந்து வாழ்வதா என்பதை சம... களுக்கே முடிவு செய்யத் தெரி... திவான் அவர்களுடைய இஷ்... செய்ய விரும்பினால் திவானை சம... வெளியேற்றும் வழியும் அவர்... ...யும். ஆகவே, திவானுடைய பழைய தர்பார் ஆட்சிக்கும் இதுவரை அனுபவித்து வந்த ஏகபோக உரிமைக்கும் இப்போது ஆபத்து நெருங்கி விட்டது.

ஆகையால் அவர் அர்த்த ஜாமக் கோழிபோல் கூரை மேல் நின்று போலிக் கூச்சலிடுவதை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளட்டும்.

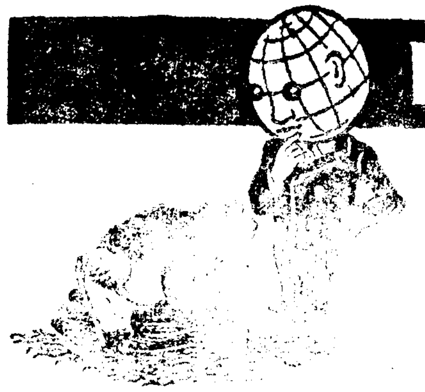

நாட்டு வளப்பம்

பலே மைசூர்!

மைசூர் திவானைப் பாராட்டுகிறோம். மகாராஜாவை வாழ்த்துகிறோம். காலதேச வர்த்தமானம் அறிந்து சரியான காலத்தில் சரியான காரியத்தைச் செய்துள்ள மைசூர் திவானுக்கும் மகாராஜாவுக்கும் பலே போட்டு சபாஷ் கூறுகிறோம்.

ஹைதராபாத்தையும் திருவாங்கூரையும் போல் மைசூர் திவான் தம்முடைய சமஸ்தானத்தைச் சுதந்திரமாக்க விரும்பவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தமது புத்திக் கூர்மைக் கிணங்க புத்திசாலித்தனமாகக் காரியம் செய்திருக்கிறார். மைசூர் சமஸ்தானம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் கலந்துகொள்ள முடிவு செய்து விட்டதாகப் பிரகடனப் படுத்தி யிருக்கிறார்.

மைசூரின் தற்போதைய திவான் ஸர் ஏ. ராமஸ்வாமி முதலியார் மிகுந்த அறிவாளி. பேச்சிலே தீரர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயரைப் போலல்லாமல் தேசபக்தி கொண்டவர். இந்தியாவின் பெருமையையும் கௌரவத்தையும் வெளிநாடுகளில் ஸ்தாபித்தவர்.

எனவே, மைசூர் திவான் மற்ற சமஸ்தானங்களைப்போ லில்லாமல் புத்திசாலித்தனமான காரியம் செய்திருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. திவானுடைய தீர்மானத்தை அங்கீகரித்த மைசூர் மகாராஜாவின் புகழும் இதனால் ஒருபடி உயர்ந்து விட்டது.

கொச்சிக்கு ஜே!

சின்னஞ் சிறு கொச்சி சமஸ்தானமும் ஏற்கெனவே அரசியல் நிர்ணய சபையில் சேர்ந்து விட்டது. மைசூரையும் கொச்சியையும் பார்த்து மற்ற சமஸ்தான மக்கள் பொறுமைப் படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ரஸகுல்லா

இந்த வாரத்து வெள்ளி மணியில் ஒரு விசேஷ அம்சம் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதை நேயர்கள் கவனித்திருக்கலாம். "ரஸகுல்லா" என்ற ரஸமான அம்சத்தைத்தான் சொல்லுகிறோம்.

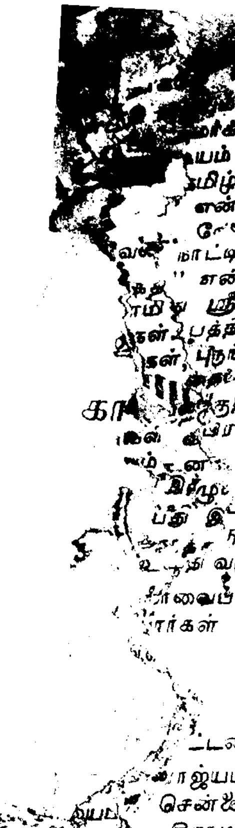

... கிராமங்களுக்கு ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி ஸ்ரீ சந்திரமௌளி சுயராஜ்யம் அளிக்கபபோவதாக அறிவித்து விட்டார். ஸ்ரீ சந்திர மௌளி கூறும் கிராம ராஜ்யம் எப்படி இருக்கும் என்பதை இபபோதே யாராலும் ஊகிக்க முடியாது.

ஆனால், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்குமாம். மேற்படி பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு அந்தந்த கிராமத்தில் கிடைக்கும் நிலவரியில் கால்பாகம் தரப்படுமாம். அந்தத்தொகையைப் பஞ்சாயத்து போர்டிலுள்ளவர்கள் கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், நன்மைக்காகவும் பயன்படுத்துவார்கள். இந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்துக்கு ஒரு ஆலோசனை போர்டும் உண்டு என்று தெரிகிறது.

கிராம ராஜ்யத்துக்கும் சென்னை சர்க்காருக்குமுள்ள தொடர்பு மாகாண சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ளதைப்போல் இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

இப்படி நிர்மாணமாகப் போகும் கிராம ராஜ்பத்துக்காக நிலவரியிலிருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிகிறது. இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயும வீணாக வியர்த்தமாகாமல் சரியான வழியில் பயன்படுமா என்பது முதல் சந்தேகம். நிர்மாணமாகப் போகும் பஞ்சாயத்து போர்டு வெறும் ஊழல் போர்டாக இல்லாமலிருக்குமா என்பது இரண்டாவது சந்தேகம.

ஏற்கெனவே கிராமங்களில் ஏற்பட்டுள்ள கிராமக் கமிட்டிகளின் ஊழலைப் பற்றி ஏராளமான புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பிரகாசம் சர்க்காரின் கீழ் ஆரம்பமான 'உற்பத்தியாளர்—உபயோகிப்போர்' கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சீர்கேடு வேறு.

இந்த இரண்டையும் மனதில் வைத்து கிராம ராஜ்யம் ஸ்தாபிதமாக வேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில ஸ்ரீ சந்திர மௌளி காணும் கிராம ராஜ்யக் கனவு வெறும் மனோராஜ்யக் கனவாகத்தான் முடியும்.

சக்தியும் ஜீவனும்

சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருக்கும் பிரபல சக்தி நாடக சபையார் தங்களுடைய பிரசித்தி பெற்ற 'ஜீவன்' நாடகத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி வருவது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

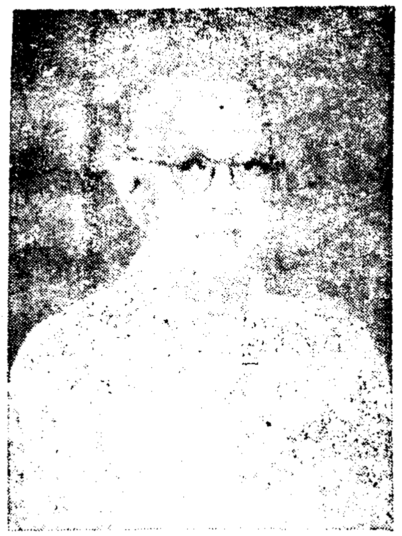

பிரபல காப்பிக் கொட்டை வியாபாரியும் கணேஷ் கம்பெனி சொந்தக்காரருமான ஸ்ரீ எஸ். சுப்பையா அவர்களுக்குச் சென்ற 5—6—47 வியாழக்கிழமை யன்று அவருடைய சொந்த "மங்கள பவனம்" பங்களாவில் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

மகாத்மாஜி சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது மேற்படி மங்கள பவனத்தில்தான் தங்கியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ சுப்பையா அவர்களும் மகாத்மாஜியைப் போலவே 125 வருஷங்கள் நீடூழி வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

மேற்படி ஜீவன் நாடக ஆரம்ப விழாவுக்கு 'கல்கி' ஆசிரியர் ஸ்ரீ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியும், ஸ்ரீ டி. கே. சி அவர்களும் தலைமை வகித்து நாடகத்தை வெகுவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்களாம்.

ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகவே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நாடகம் சென்னை மக்களின் மனதைப் பெரிதும் கவரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தேவையைப் பூர்த்தி செய்வோம்

எல்லாவிதமான காகிதங்கள், அட்டைகள், உலோகங்கள், மற்றும் சில்லறைச் சாமான்கள் எங்களிடம் கிடைக்கும். உங்களுடைய தேவைகளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

எங்கள் விலாசங்கள் :

மெஸ்ஸர்ஸ் பி. எஸ். நஞ்சப்ப செட்டி & ஸன்ஸ்

2/34, தங்கசாலை, பி. டி. மதராஸ்

கோவை விலாசம் :

206, ஒப்பண்ணக்காரத் தெரு, கோயமுத்தூர்

பம்பாய் விலாசம் :

முதல் மாடி, கோர்ட் ஹவுஸ்,

கர்நாக் ரோட், தோபிதலாவ், பம்பாய்

ஏஸைதுஸ்ஸா

கி.ச

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திற்கு எத்தனையோ திவான்கள் வாய்த்ததுண்டு. அவர்களில் யாருக்கும் கிடைக்காத அந்தஸ்து தற்சமயம் திவான் உத்தியோகம் பார்த்து வரும் சர். சி. பி. ராமஸ்வாமி அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மற்ற திவான்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டுகளுக்கு அடிமைப் பட்டு, பெட்டிப் பாம்புபோல் வாலைச் சுருட்டி வைத்துக் கொண்டு அடங்கி யிருந்தார்கள். இன்று பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்திய நாட்டை இந்திய மக்களிடமே ஒப்படைத்து விட்டு வெளியே செல்லப் போகிறார்கள் என்பது சர். சி. பிக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்து விட்டது. எனவே அவர் இதுவரை சுருட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்த வாலை இப்போது அவிழ்த்து விடுகிறார். முஸ்லிம்கள் தனியாகப் பாகிஸ்தான் ராஜ்யத்தில் இருக்க இஷ்டப் படுகிறார்கள் அல்லவா? அது போலவே 'திருவாங்கூர் ராஜாவும், நானும், எங்களுக்குக் கட்டுப் பட்ட சில பிரபுக்களும் தனியாகப் பிரிந்து சுதந்திரமாக இருக்கப் போகிறோம்' என்று கூறுகிறார். இவருடைய மனோராஜ்ய சித்திரத்தில் திருவாங்கூர் பாமர மக்கள் இருக்கிறார்களா வென்று தேடித்தேடிப் பார்த்தாலும் காண வில்லை. திருவாங்கூரில் முடியரசை நிரந்தரமாக ஸ்தாபித்து தர்பார் நடத்த வேண்டுமென்றுதான் சர். சி. பி. எண்ணுகிறார் போலிருக்கிறது! உலக சரித்திரத்தை நன்றாக அறிந்த அறிவாளியான சர். சி. பி. இவ்வாறு பகல் கனவு காண்பது அதிசயமாகத்தானிருக்கிறது! முடியரசு காலம் மலையேறி விட்டது என்பது சர். சி. பிக்குத் தெரியாத விஷயம் அல்ல. ஆயினும் அவருக்கு நப்பாசை விடவில்லை செய்கிற முயற்சியைச் செய்து வைத்தால் லாபம் கிடைக்கா விட்டாலும் நஷ்ட மொன்றுமில்லை என்று சர். சி. பி. சூதாட்டம் ஆடிப் பார்க்கிறார் போலிருக்கிறது!

* *

திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தை பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் போரில் வெற்றி பெற்று பிடிக்கவில்லை என்னும் ஒரு காரணத்தை சர். சி. பி. எடுத்துக் காட்டுகிறார். "திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட சிற்றரசாக இருக்கவில்லை, கூட்டாளியாகத்தான் இருந்தோம்" என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வெளியே செல்லும் இந்தச் சமயம் பார்த்து மிக தைரியமாகச் சொல்லுகிறார். அவர் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவை இந்திய மக்களிடம் தானமாகக் கொடுத்து விட்டுப் போகவில்லை என்பதையும், இந்திய மக்கள் ஐம்பது வருஷ காலமாகச் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு, அதிசயமான தியாகங்களைச் செய்து, பல வித கஷ்டங்களை அனுபவித்து, அந்தத் தூய போராட்டத்தை நடத்தி வெற்றி பெற்றதின் காரணமாகத்தான் இன்று பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நாட்டை இந்திய மக்களிடமே ஒப்படைத்து விட்டுச் செல்லுகிறார்கள் என்பதையும் அவர் ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்திய நாட்டை இந்திய மக்களிடம் ஒப்படைக்கும்போது "திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் நீங்கலாக" என்று சொல்லவுமில்லை. "இந்தா, சர் சி. பி!" என்று திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைத் தானமாகக் கொடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. பசுவை விலைக்கு வாங்கினால் கன்றையும் சேர்த்து விலைக்கு வாங்கின மாதிரிதான்.

* * *

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்துடன் போராடி மவற்றி ெ
யென்று
காரண
னதாசி
வெற்
வைத்
யுடன்
பன்மட
வாழ்ந்து கா
துடன் பிரிட்
காகப் போர
அவர்களுக்
என்ன?
விட தி
திற்குத் தீ
கிற தெனு
மற்ற
குச்
வில்லை.
வாழ்ந்தன.
சமஸ்தானம்
வில்லை யென்
றார். ஆயினு
ருக்கு அ
இருந்ததெ
கிறது. டே
வீரன் ஒருவ
போரில் வெல்ல
தோள் கொட்டி ...வாள்வதையே சர் சி. பி. யின் ஆரவாரமும் ஒத்திருக்கிறது.

* * *

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை வெளியேற்றின மகாசக்தியானது பாரத நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மகா சக்தியுடன வீண வழக்கும், வம்புச் சண்டையும் செய்ய சர் சி. பி. எத்தனம் செய்கிறார். முதல் போடாமல் லாபத்தை ஜின்னா பகிர்ந்து கொண்டு போவதைப் பார்த்து சர் சி. பி. யும் துணிவு கொண்டார் போலிருக்கிறது. இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் போராட்டம் நடந்த காலங்களில் 'ஷா-இன்ஷா' ஜின்னாவும், அவரைச்சேர்ந்த லீக் தலைவர்களும் எங்கிருந்தார்கள் என்பது தெரியாது. சுதந்திரம் வந்த போது, "எனக்குப் பங்கு" என்று அவர்கள் வந்து குதித்திருக்கிறார்கள். சர் சி. பி யும் வம்புக் கூச்சலைக் கிளப்பி எரியும் வீட்டில் பிடுங்கினது லாபம் என்று கிடைத்ததைக் கைப்பற்றப் பார்க்கிறார் போலிருக்கிறது!

திருவாங்கூர் பாமர மக்கள் சர் சி. பிக்கு பதில் சொல்லுவார்கள்.

அந்தமான் கைதி

"பம்பாய் வாலா"

ஜாரோ
செய்யப்
ர்க்களப் பட்
யம் விசாரித்த
மிழ்ச் சங்கத்
என்ற சமூக
வே. சாமிநா
வ பரிசு கிடைக்கப்
த என்ற செய்தி
ரமி
கள் ... று தென்னிந்
கள், ... தே. ரா.
நா ... யாக இருந்த
த லை மை
ன் ... ஸ்ரீநிவாஸன்
... க ரஸிக்க
இரு ... ரும், ஏரா
ப்தே இ... ன்மணிக
... ழியிருக்க,
... மணிக்கு முதல்

...வு பிரமாதம்
...டும்"
பிரமாதமான
க ... யப்

"எல்லோரும் சேர்ந்து கும்பலாக மங்களம் பாடிய காட்சியைத்தான் சொல்லுகிறேன்."

கண்ணைப்பறிக்கும் மின்சார வெளிச்சத்திலே அலங்காரம் செய்யப் பட்ட ஐயரின் படம் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. இரு பக்கங்களிலும் நான்கு பெண்கள் தட்டில் பூவேந்தி இன்னிசைக் கீதம் பாடிவிட்டு பூக்களை ஐயரின் படத்தின் பேரிலும், இதயத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க அமர்ந்திருந்த மக்கள் மீதும் வாரித் தூவினர். அப்போது எங்கிருந்தோ வந்து ஹாலில் பரவிய அகில்புகை அங்கிருந்தவர்களை ஆனந்த லாகிரியில் ஆழ்த்தியது. இவ்வாறு கோலாகலத்துடன் ஆரம்பமாகிய நாடகம் இறுதிவரை கொஞ்சங்கூடத் தங்கு தடையின்றி மின்சார ஓட்டம் போல 'விறு விறு' என்று ஓடி, கடைசியில் இரவு 11-30 மணிக்கு முடிந்த போதுதான், ரஸிகமணியின் பிரசங்க மாரியைக் கேட்டு அப்படியே கட்டுண்டவர்போல் அதுகாறும் நாடகத்தில் லயித்துத் தங்களை மறந்திருந்த மக்கள் சுய உணர்வு பெற்றார்கள்.

நாடகக் கதை எளிய நடையில் ஒரு சமூகத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை விவரிக்கிறது. அந்தமானில் ஒரு கைதி மற்றொருவனுக்குக் கூறுவது போல ஆரம்பித்து, நாடக ரூபத்தில் நடந்து, இறுதியில் கதை ரூபத்திலேயே முடிந்திருக்கும் ஒரு 'டெக்னிக்' முக்யமாகக் குறிப்பிடத் தக்கது.

நடராஜனாக நடித்த பாப்பா மிகவும் உணர்ச்சியுடன் நடித்தார். நாராயணனும், எல். ஜி. ஸ்ரீ சிவானனும் முறையே லீலா, காமாக்ஷியாகத் தோன்றி திறமையுடன் ஸ்திரீ வேஷங்களைக் கையாண்டார்கள். முனியாண்டியாக வந்த வி. வி. சுப்பிரமணியம் அடிக்கடி "ஏதாவது சில்லறை இருக்குதுங்களா?" என்று கேட்டு சபையோரைச் சிரிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஜம்பு வேஷத்தில் தோன்றிய டி. எஸ். ஹரிஹரன் தனது அபாரமான நடிப்புத் திறமையாலும், மாறும் ஸீன்களோடு மாறிய கண்ணைக் கவரும் ஆடை வித்தியாசங்களாலும் சபையோர்களின் பாராட்டுதல்களுக்குப் பாத்திரமாகி விட்டார். லீலாவுடன் ஓரிடத்தில் அவர் புரியும் சம்பாஷணையைக் கவனித்த போது, 'சபாஷ்!' என்று தட்டிக் கொடுக்க வேண்டு மென்று தோன்றுகிறது. பாலுவாக நடித்தவர் தனது பாகத்தைத் திறம்பட நடித்தார். நடராஜனின் ஆவேசப் பேச்சிற்குப் பிறகு உண்மையை உணர்ந்த பாலு, 'லீலா! லீலா' என்று கதறிக் கொண்டு ஓடும் கட்டம் மயிர்க்கூச்செறிவதாக இருந்தது. ராஜகோபாலன் அசல் வயதுவந்த திவான்பகதூர் போல முகத்திலும் பேச்சிலும் அசட்டுத்தனத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு அருமையாக நடித்துச் சபையோரின் நன்மதிப்பிற்கு ஆளாகி விட்டார். முக்கியமான பாத்திரங்களை விட, சில்லறை பாகங்களில் தோன்றிய நடிகர்கள் தங்களது வேஷப்பொருத்தத்திலும் ஹாஸ்யப் பேச்சுக்களினாலும் நாடகத்தை வெற்றியின் உச்சியை எட்டிப் பிடிக்குமாறு செய்துவிட்டார்கள்!

"இவ்வளவு அற்புதமான அமெச்சூர் நாடகத்தை நான் பார்த்ததேயில்லை. இப்பொழுது இம்மாதிரியான தேசீய நாடகங்கள் தான் தேவை. உருக்கமும், உணர்ச்சியும், சோகமும், ஹாஸ்யமும் நிறைந்த இந்த நாடகம் இவர்களது ஆர்வத்திற்கும், திறமைக்கும், உழைப்புக்கும் எடுத்துக் காட்டு. இதோடு நிறுத்தி விடாமல் இந்நாடகத்தை இரண்டல்ல, பல தடவைகள் நடிக்க வேண்டுமென நான் ஸ்ரீ கே. ஸ்ரீநிவாஸனைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்று ஸ்ரீ. எஸ். ஏ. ஐயர் பேசி முடித்த போது சபையில் ஒரே கரகோஷம் ஆரவாரம் எழுந்தது.

'அந்தமான் கைதி' சமீபத்தில் பம்பாயில் நடிக்கப்பட்ட எல்லா நாடகங்களையும் விட சகல விதங்களிலும் ஒருபடி உயர்வாகவே விளங்கியது.

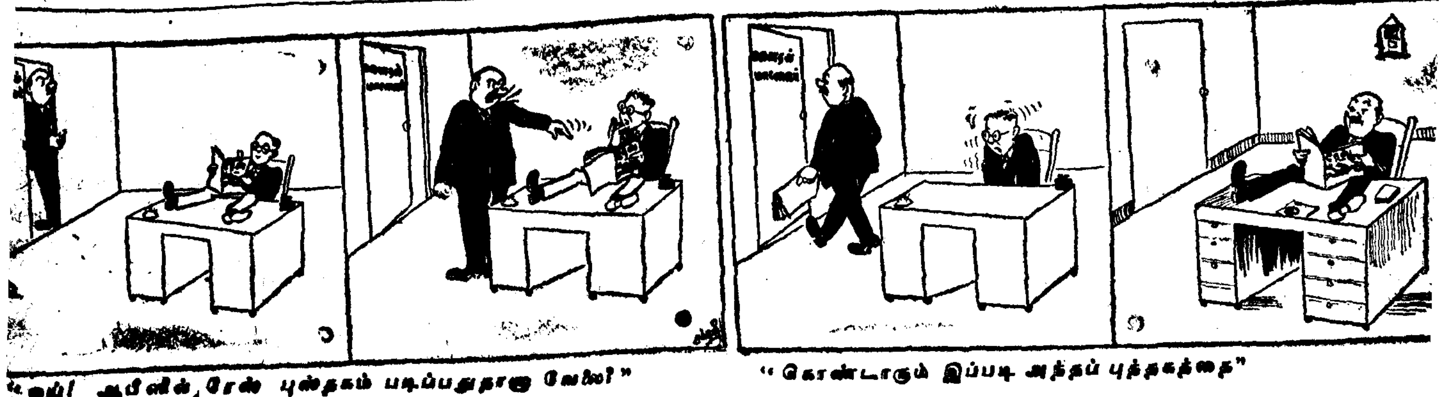

"ஹும்! ஆபீஸ்ல, ரேஸ் புஸ்தகம் படிப்பதுதானு வேலை?"

"கொண்டாரும் இப்படி அந்தப் புத்தகத்தை"

நினைவுக்கு வந்த சரிதை

☆☆☆ ☆☆☆

தி. சு. அவினாசிலிங்கம்

சென்ற மே மாதம் பௌர்ணமிக்கு முந்திய தினம். திருவொற்றியூரிலிருக்கும் பட்டினத்தார் சமாதிக்குச் சென்று தரிசனம் செய்ய வேண்டுமென்று நெடு நாட்களாக ஆவல். அன்று மாலை சென்றால் என்னவென்று தோன்றியது. உடனே போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி நண்பர் ஒருவரைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அன்று மாலை நண்பர்களும் நானும் சென்றோம்.

கடற்கரை யோரத்தில் அவ்வாலயம் இருக்கிறது. சுமார் இருபத்து நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அங்கு சென்றிருந்தேன். மறுபடியும் போவதற்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது.

ஆலயம் அழகாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அங்கு ஆராதனையை முடித்துக் கொண்டு கடற்கரைக்கு வந்தோம். சந்திரன் மேகங்களுக்குள் ஒருவாறு மறைந்திருந்த போதிலும், கடலின் மேல் சந்திர ஒளி பரவி யிருந்தது ஓர் அபூர்வ அழகைக் கொடுத்தது. அலைகளின் இரைச்சலைத் தவிர வேறு சப்தம் ஒன்றும் அங்கில்லை. அந்த இரைச்சலுக்கு மத்தியில் ஒரு சாந்தம் இருந்தது.

கடற்கரையில் கட்டுமரங்கள் நிறைய இருந்தன. அவைகளில் ஒன்றின்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு, நிலவுக் காலத்தில் கடலில் தோன்றும் அந்த விவரிக்க முடியாத அழகைப் பருக ஆரம்பித்தேன். பல எண்ணங்கள் மனதில் தோன்ற ஆரம்பித்தன. கட்டு மரங்களும் அப்பொழுது தான் தரிசித்து வந்த ஆலயமும் பட்டினத் தடிகள் ஞாபகத்தை உண்டாக்கின.

சுமார் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருக்கலாம். அப்பொழுது தமிழ் நாடு மிகவும் சிறப்புற்றிருந்தது. அக்காலத்திய வியாபாரிகள், இக்காலம் போல் அன்னிய நாட்டுச் சரக்குகளை விற்கும் கமிஷன் வியாபாரிகளாயிருந்து பணம் சம்பாதிக்கவில்லை. நம் நாட்டுக் கைத் தொழில் சரக்குகளை தங்கள் கப்பல்களிலேயே திரை கடல் கடந்து சென்று திரவியம் தேடி வந்தார்கள். அப்படிப் பட்ட பெரிய வணிகர்களில் பட்டினத் தடிகளும் ஒருவர். கோடிக் கணக்கான பொருள் சம்பாதித்தார். அரசர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து வந்தார். அத்தகைய பெரிய வியாபாரத்தில் தம் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்.

அவருடைய சரித்திரம் பிரசித்தமானது. அதை விவரமாய்ச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவருக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. அது மிக பத்திரமாக வந்தது. அதைத் திறந்தார். அதற்குள் வேறொரு பெட்டி இருந்தது. அதையும் திறந்தார்; அதற்குள் இன்னொன்று. இங்ஙனமே பல பெட்டிகள் இருந்தன. கடைசியில் ஒரு சிறிய பெட்டி; அதில் ஓர் ஓலை. அதில் ஒரு காது முறிந்த ஊசி. அதற்குக் கீழே ஒரு வாக்கு—"காதற்ற ஊசியும் வாராது கடை வழிக்கே" என்று எழுதப் பட்டிருந்தது.

முதலில் அது அவருக்குப் புரியவில்லை. மறுபடியும் அதைப் பார்த்தார். ஓலைச் சுவடியில் ஒரு முறிந்த ஊசி. காது முறிந்திருந்தால் எதற்கும் உபயோகப் படாது. அதற்குக் கீழ் எழுதப் பட்டிருந்த வாசகமோ—இந்தக் காதற்ற ஊசியும் வாராது கடை வழிக்கே என்பது. ஒரு நிமிடம் யோசனை செய்தார். உடனே புரிந்தது. ஒரு பெருமூச்சு விட்டார். அதன் பொருளை உட்கொண்டார். இறைவனே தனக்குக் கொடுத்த உபதேசம் அதுவென நினைத்தார். இப்பொழுது தம்முடையதென சொத்து சுதந்திரங்களை நினைக்கிறோம். அதில் இம்மியேனும் மற்றவர் கொள்ள நினைத்தால் நமக்குத் தாங்க முடியாத ஆத்திரம் வருகிறது. ஆனால் நாம் இறக்கும் போது இதில் ஓர் அணுவும் கூட வருவதில்லை. பட்டினத் தடிகளுக்கு இந்த உண்மை தெற்றெனத் தெரிந்தது. தன்னுடைய அரண்மனை, ஐசுவரியங்கள், மாடமாளிகை, கூட கோபுரங்கள், கப்பல்கள் அதிலிருக்கும் சரக்குகள் அத்தனையும் இறக்கும் தருவாயில் தனக்கு உதவா தென்பதை உணர்த்தியது. காதற்ற ஊசியும் கூட வரா தெனில் அதிகம் பேசுவானேன்?

இந்த எண்ணம் உதித்தது தான் தாமதம், அவர் தன்னுடைய அரண்மனையையும் செல்வத்தையும் விட்டு ஓடினார். உடுக்கக் கோவணம் எடுக்க (பிச்சை)த் திருவோடு—அத்துடன் வெளிச்[illegible] வாழ்க்கையே வாழ[illegible] அடைவதே மனிதப்[illegible] பெரும் பயன் [illegible] டிணத்து (அ[illegible] பட்டிணம்) சென்றார்.

இச் செய்தி [illegible] பரப்பை உன் [illegible] டிற்கே பெர் [illegible] கோடீசுவரனு [illegible] இப்படி [illegible] றார் என்[illegible] மல் இருக் [illegible] அரசனுக்கு [illegible] கணக்கா[illegible] சென்ற[illegible] கோவில் [illegible] ஒரு கல்லை, [illegible] ணண்டியாக [illegible] டிருந்தார். தல[illegible] உடலில் அழு[illegible] இவர் தானு [illegible] இருந்த வணிக [illegible] படித் [illegible] பார்த்து [illegible] வில்லை. வரு[illegible] மனதில் உண்ட[illegible] துக் கேட்கிறான் [illegible] விட்டு என்னத்தை ஐயா கண்டீர் என்று.

அதைக் கேட்ட அடிகளின் உத[illegible] களில் புன்முறுவல் தவழுகின்ற[illegible] அரசனைப் பார்த்து மெதுவாகச் சொல்லுகிறார் 'நீர் நிற்க, நான் கிடக்க' வென்று. தான் ஐசுவரியவானாக இருந்த சமயம் அரசன் வந்த போது, அவனை ஆசனத்தில் அமர்த்தி தான் கைகட்டி வாய் புதைத்து நிற்க வேண்டும். ஆனால் அனைத்தையும் துறந்த பிறகு, அரசன் நிற்கிறான்; தான் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பல்லவா?

இம்மாதிரி பல எண்ணங்கள் மனதில் தோன்றின. துறவியின் தன்மை தான் என்ன! நாம் ஆசையுடன் அனுபவிக்க நாடும் பொருட்கள் நம்மை அடிமையாக்குகின்றன. பற்றற்றவர்கள் தான் உண்மையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றவர்கள்; மற்றவர்கள் அடிமையாகத் தான் வாழுகிறார்கள்.

இங்ஙனம் சுமார் ஒன்றரை அல்ல[illegible] இரண்டு மணி நேரம் சிந்தனை செய்து கொண்டிருந்தேன். நேரமாகி விட்ட தென்று நண்பர்கள் அழைக்கவே, அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்த சிற்றுண்டியை அருந்தப் புறப்பட்டோம். ஆனால் வழி நெடுக 'காதற்ற ஊசியும் வாராது கடை வழிக்கே' என்ற வார்த்தைகள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்[illegible].

புத்தகம் எப்படி?

[illegible] சுப்ரமணியம்; பிரசுரம்: கலைமகள் காரியாலயம் [illegible]; விலை: ரூ. 3-8-0]

[illegible] தருவில் ஏழைப் பையனாக இருந்த சோமு பிற்காலத்[illegible]த்தால் (இதை 'சில வீரச் செயல்களால்' என்று ஆசிரியர் [illegible]க்காரர்களின் தயவுக்குப் பாத்திரனாகி, ஒரு சொந்தக் [illegible]கிறான். பணத்தையே தெய்வமாக எண்ணிய—மற்றவை[illegible]களாகப் பாவித்த சோமு முதலியார் பல வழிகளிலே புகழும் [illegible]ழ்ந்து கடைசியில் சோமுப் பண்டாரமாகச் சாலையோரத்தில் [illegible] 306 பக்கங்களில் சோமு முதலியாரின் வாழ்க்கைச் சரிதம் [illegible]றது. அவர் வாழ்க்கையில் கடந்த மேடுபள்ளங்கள், ஏற் [illegible]திருப்பு' என்பது சற்றுமில்லாமல், நம் நாட்டுப் பழக்க[illegible]ப் புறம்பாக விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

[illegible] என்னும் புத்தகத்தை நாவல் என்று சொல்வது பொருந்[illegible]லாம். புத்தகத்தின் கட்டுக் கோப்பு நாவலுக்கு வேண்டிய [illegible]ஆக்கவும், உணர்ச்சிப் போராட்டத்தை விளக்கவும் தகுந்ததாக இல்லை. [illegible]தச் சர்வ சாதாரணமான கதை என்று கூடச் சொல்வதற்கில்லை. அசாதாரண[illegible], அவநம்பிக்கை கொள்ளக்கூடிய, அநாவசியமான கதாபாத்திரங்கள் கொம்மாளமடிக்கிற 'சாத்தனூர் ஸ்தல புராணம்' என்றுதான் சொல்லலாம். 'தங்கள் வெளியீடுகளின் இலக்கிய மதிப்பே தனி' என்று கூறிக்கொள்ளும் பிரசுரகர்த்தர்கள் இதைப் பிரசுரித்திருப்பதுடன், இதற்கு நாவல் என்ற பெயரைக் கொடுத்திருப்பதும் அதிசயமாக இருக்கிறது.

புத்தகத்தின் தலைப்பு சட்டென்று புரியவில்லை. தெளிவான பெயராக வைத்திருக்கலாம்.

ஸ்ரீ 'க. நா. சு' வின் "காவேரிக்கரை காட்சிகள்", கல்யாண ஏற்பாடுகள், கல்யாண விமரிசை.........இவை போன்றவை நன்கு அமைந்திருக்கின்றன. நடு நடுவே சில மணியான வாக்கியங்களும் வருகின்றன.

"...அற்புதங்களை நம்பாத காலம் இது. புத்தர், ஏசு முதலியவர்கள் பிறந்த காலத்திலே அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன என்று கவிகள் எழுதி வைத்திருப்பதை நம்பாமல், 'கவிகள் பொய் சொல்லிறவர்கள். உண்மை ஒன்றையே லட்சியமாகவும் அடிப்படையாகவும் கொண்ட தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வந்தால் தான் எதையும் நாங்கள் நம்புவோம்' என்று சொல்லுகிற பொதுஜன காலமல்லவா இது!" இன்னும் இதைப்போன்ற வாக்கியங்கள் வருகின்றன. ஆனாலும் பொறுமையைச் சோதிக்கும் புத்தகம் "பொய்த் தேவு"

★

திருப்புகழ்ச் சாமியார்

★

[ஆசிரியர்: சோமு; வெளியீடு: ஓம்கார நூலகம், புதுக்கோட்டை; விலை: ரூ. 2-8-0]

"கல்லறை மோகினி" மூலம் வாசகர்களின் மனதில் நிலையான இடம் பெற்று விட்ட "சோமு" வின் பதினாறு சிறு கதைகள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. சிறு சிறு வாக்கியங்களைக்கொண்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கும் இக்கதைகளை அலுப்பில்லாமல் படிக்க முடிகிறது. அனாவசியமான வர்ணனைகளோ, விளங்காத வாக்கியங்களோ இவற்றில் இல்லை. ஒவ்வொரு கதையையும் படித்து முடித்த பிறகு "அடடா! இவ்வளவுதானா கதை?" என்றோ, "ஆகா! என்ன அருமையான நடை!" என்றோ எண்ணச் செய்யும் கதைகள். தழுவல் கதைகள் என்று ஆசிரியர் சொல்லும் 'கத்தினிச்சு' 'ஆறுமாச விடுதலை'—இரண்டும் உள்ளத்தை உருக்குகின்றன. "அழகுத் தெய்வம்" ஒரு கவிதையைப் போலவே அமைந்திருக்கிறது. "ஆண் மாருட்டம்", "கைமேல் பலன்", "இரண்டு கடிதங்கள்"—ஆகிய இன்னும் சில கதைகள் ரஸமாக இருக்கின்றன.

வாழ்க்கையில் நாம் காணும் சாதாரண சம்பவங்களைத்தான் ஆசிரியர் "சோமு" அழகுபட எழுதியிருக்கிறார். 'டி. கே. சி' அவர்களின் கட்டுரைகளைப் படிப்பது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

இந்தப் புத்தகத்தின் பதிப்புரை மிகவும் பயனளிக்கக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. பதிப்புரையில் காண்பதுபோல் "...இந்தக் கதைகள் (வாடிய மலர் உள்பட) ஓர் அரிய இனிய கதம்பமாகும்; ஒவ்வொரு கதையும் ஒரு வர்ண மலர், வாசமலர், கலைப் பண்பு நிறைந்த ஆசிரியரின் இதய மலர்ச்சிதான்!"

GUIDES AS LIGHT & GUARDS AS FORT
MIDLAND INSURANCE CO. LTD.

மிட்லண்டு இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

★

தலைமை ஆபீஸ்:
18-14 செகண்டு லைன் பீச்
சென்னை.

★

1946-ல் புது பிஸினெஸ் 100-க்கு 100 அதிகம்.

★

இந்த முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம், கம்பெனி தன் பிரதிநிதிகட்கு அளிக்கும் இணையற்ற பயிற்சி வசதிகளும் முழு மன ஒத்துழைப்புமே.

இந்தப் பயிற்சியும், ஒத்துழைப்பும் எத்தகையது என்பதை மாதிரி பாருங்கள். பின்னால் உங்கள் பூரண வெற்றியை நீங்களே மாதிரி பார்ப்பீர்கள்.

கொலையாளி

எஸ். விட்டல்ராவ், பி.ஏ.,

அன்று டாக்டர் சந்திரசேகரன் மிகவும் களைப்புடன் காண... எவ்வளவுதான் வேலை அதிகமாக இருந்தாலும் உற்சாகம் கு... செய்யும் அவனை அன்று அந்த நிலையில் காண எனக்கு ஆச்சரிய... சந்துரு! இன்று வேலை அதிகமா?" என்று நான் கேட்ட பிறகுதா... நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

"வாருங்கோ, ஸார்; ஏதோ யோசனை செய்துகொண் டிரு... கூடக் கவனிக்க வில்லை. தயவுசெய்து அப்படி உட்காருங்கள்"... நாற்காலியைச் சுட்டிக் காட்டினன்.

"என்ன சந்துரு, இன்று மிகவும் சோர்ந்து போய் உட்கார்ந்திருக்கி... கவலையா, அல்லது ஆபரேஷன் கேஸுகள் அதிகமா?" என்று கேட்டேன்.

அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, ஸார். நான் இன்று செய்தது ஒரே ஒ... அதுவும் வெற்றிகரமாக முடியவில்லை............"

"இது என்னப்பா! ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக முடியவில்லை சும... உருகினல் முடியுமோ? அதுவுமில்லாமல் நீ இதுவரையில் எவ்வளவே... ருக்கிருயே? ஒரு நாள் கூட நான் உன்னை இந்த நிலையில் பார்த்ததில்லை... கவலைப் படுவானேன்?"

"தினமும் நான் ஆபரேஷன் செய்வது உண்மை தான். ஆனலும் ... ஒரு விசேஷம் நான் செய்த மற்ற ஆபரேஷன்களில் எந்த பாகத்தை வெட்ட வேண்டுமோ அந்த ஒரு பாகம் தான் என் திருஷ்டியில் படும். அது ஒன்றுதான் என் மனதில் ஆழ்ந்து நிற்கும். மற்றப்படி ஒன்றுமே என் மனதில் நில்லாது. ஒரு நோயாளி—உயிருள்ள மனிதன்—படுத்திருக்கிறன். அவனுடைய உடலைத்தான் நாம் சிதைக்கிறோம் என்கிற மனித உணர்ச்சியே எனக்கு ஏற்பட்ட தில்லை. ஆகையினல்தான் என்னல் சுலபமாக வேலை செய்ய முடிந்தது. நான் கைவைத்த ஒரு கேஸாவது இதுவரையில் இதுபோல் தோல்வியில் முடிந்ததில்லை. ஆனல் இன்று நான் ஒரு மனித இருதயத்துடன் போராடவேண்டி வந்துவிட்டது. அதிலும் சாதாரணமான மனிதனுக இருந்தால் பரவாயில்லை. இவன் சுயநலமற்ற தியாக இருதயம் படைத்த தியாகமூர்த்தி. தன் காதலுக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட மகான். அவனுடைய வாழ்க்கை என் கையினல் முடிய நேர்ந்ததே என்பதை நினைத்தால் தான் எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது........"

"சந்தர், சற்று விளக்கமாகத்தான் சொல்லேன். நீ சொன்னது எனக்கு ஒன்றுமே விளங்க வில்லையே? உன் மனக்கவலையைத் தீர்ப்பதற்கு என்னல் ஏதாவது செய்ய முடிந்தால் செய்கி றேன்," என்றேன்.

இதற்கு பதில் ஒன்றுமே சொல்லாமல் தன் 'மணிபர்ஸை' என்னிடம் நீட்டினன். நானும் அதைத் திறந்து பார்த்தேன். வலது பக்கம் இருந்த அறையில் ஒரு போட்டோ இருந்தது. அதில் பதினெட்டு வயது மதிக்கக்கூடிய ஒரு யுவதியும், இருபத்திரண்டு அல்லது இருபத்து மூன்று வயதுள்ள ஒரு வாலிபனும், பஸ்ஸிலே நெருக்கி அடித்துக் கொண்டு நிற்பதைப் போல், நின்றிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உறவைப் பற்றி நான் எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்த போது சந்துரு பேச ஆரம்பித்தான். "இந்தப் பெண் இருக்கிருளே, இவளால்தான் எனக்கு இவ்வளவு மனக்கவலை" என்றுன்.

சந்துருவுக்குக் கலியாணமாகி மனைவியும் வீட்டிலிருந்தாள். ஒரு வேளை இந்தப் பெண் இவனுடைய காதலியோ? அந்த வாலிபன் இவனுக்குப் போட்டியாக வந்து விட்டானே? ஆகை யினல்தான் அவனை ஆபரேஷன் செய்கிறேன் என்னும் சாக்கில், கொன்று விட்டானே என்ற விபரீத எண்ணங்களெல்லாம் என் மனதில் எழுந்தன.

என்னைக் கவனிக்காமலே சந்துரு மேலும் பேச ஆரம்பித்தான்:

* * * * *

அந்த வாலிபனின் பெயர் ராமு. இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து ஒரு மாதம்தான் ஆயிற்று. அதற்குள்ளாகவே அவன் எனக்கு மிகவும் நெருங்கிய சினேகிதனுகி விட்டான். சாதாரண

...யும் என்னி... ...கொண்டாடி... 'டாக்டர் ஸார்!' ...எங்கள் உறவு ஒரு ...'டேய், சந்துரு!' ...ம் இலைமைக்கு ராத்திரி பத்து ...க்குச் சற்று ஓய்வு ...வேளையில் என் ...வன் இருவரும் அள... ...ருப்போம். என் ...ரமி நுழையும் போதே ...கள் ...ருந்த சிரமமெல் ...கள் புன் சிரிப்போடு ...தைப் பார்ப்பதி... ...இன்பம்.

கா... ...ல் ...கேற்றும் தான் ...ம் ...னப் புன்சிரிப் ...இ...ய் மறைந் ...ப்து இவே என் ... அவன் என் ...யில் உட்கார்ந்து ...லையையே பார்த் ...ன். எங்கள் இரு ...ஸ்பத்திரியில் மற்ற ...காண்டிருந்தனர். ...தம். சுவரில் ...த்தின் 'டிக், டிக்,' ...வேறு எந்த வித ...எழு...ல்லை. அந்த ...ளனத்தை என்னல் சகிக்க முடியவில்லை. நானே பேச வேண்டும் என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அவனே அந்த நிசப்தத்தைப் பிளந்து கொண்டு "டாக்டர் ஸார்!" என்றுன்.

செல்லமாக 'சந்துரு' என்று அழைக்கும் அவன் 'டாக்டர் ஸார்' என்று என்னை அழைத்தது எனக்கு என்னமோ போல் இருந்தது. நான் பதிலே கொடுக்க வில்லை. அவனே பேசினன்.

"டாக்டர் ஸார்! நான் இங்கு வந்து ஒரு மாதம் தான் ஆயிற்று என்றலும் உங்களுடன் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நட்பு நீண்ட காலமாகவே இருப்பது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டிருக் கிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்தி லேயே தாங்கள் எனக்கு மிகவும் அத்யந்த நண்பராகி விட்டீர்கள். நான் தங்க ளிடம் இது வரையிலும். ஒரே ஒரு விஷயத்தை தவிர மற்ற எல்லா ரகசி யங்களையும் தெரிவித்தி

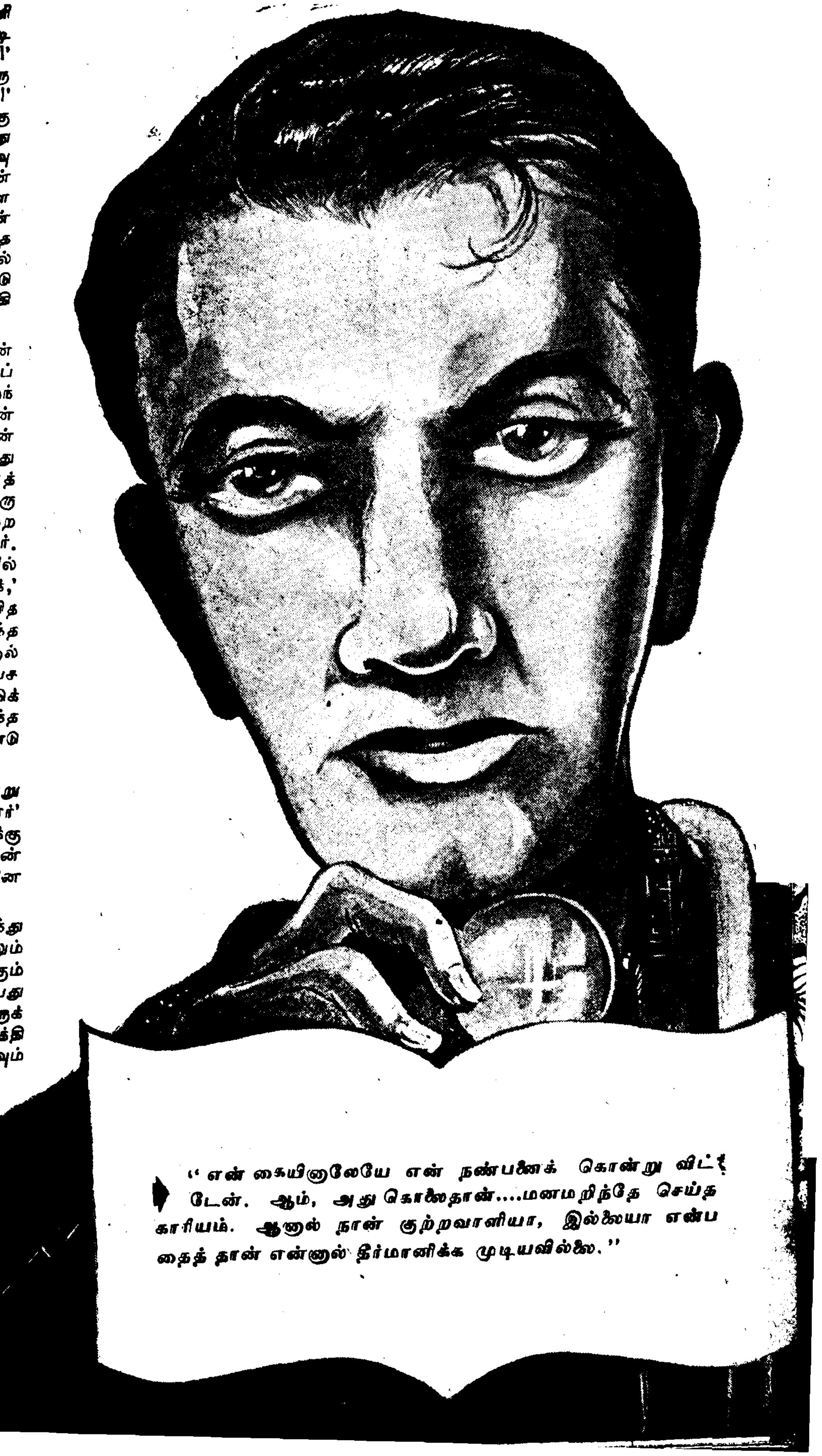

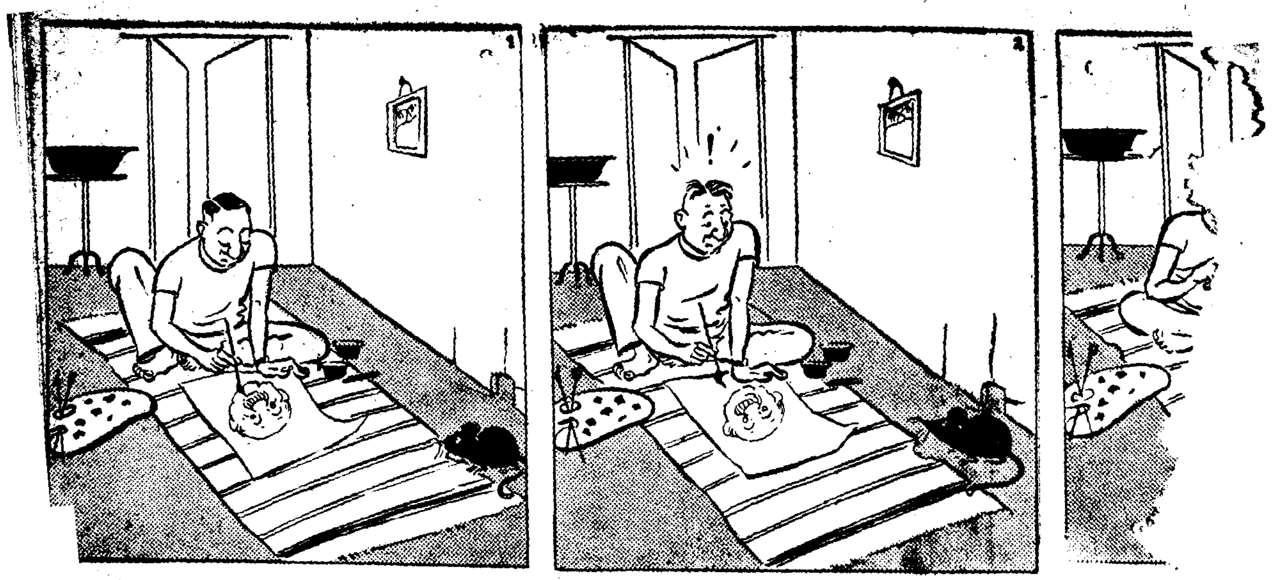

" இதென்னடா உபத்திரவம்?"

இந்த எலிை... லிருக்க...

ருக்கிறேன். இவ்வளவு நாட்களாகத் தங்களிடம் ஒளித்திருந்த விஷயத்தை இன்றுதான் சொல்லப் போகிறேன். தங்களை அநாவசியமான சிரமத்திற்குள்ளாக்க வேண்டாம் என்று நினைத்து இவ்வளவு நாட்கள் மௌனமாக இருந்தேன். ஆனால், தங்களிடம் அதைக் கூற வேண்டிய காலம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது" என்று மூச்சு விட்டான்.

"என்ன ர...ம, அல்லது கர்ஸ்... அசிரத்தையா... லது சண்டை ஏத... களா? அப்படி ஏ... இருந்தால் என்னிடம் சொல்லப்பா. நானேக்கே அவர்களுடைய சிட்டைக் கிழித்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை ஸார். நான் யாருடனும் சண்டை போடுவதேயில்லை. எல்லோரிடமும் சுமுகமாகப் பழகுவதே என் சுபாவம். தமாஷாகச் சிரித்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதே எனக்கு மிகவும் பிடித்தம். அப்படி இருந்ததனால் தான் ஸார் நான் பிறரையும் கஷ்டப்படுத்தி நானும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் நடக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் அவளுடன் பேசுவதை அன்றே நிறுத்திக்கொண்டிருப்பேன்.."

அவன் என்ன சொல்லுகிறான் என்பதே எனக்கு விளங்கவில்லை. "ராமு! எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் என்னிடம் சொல்லுவதற்காக இவ்வளவு பெரிய பீடிகையெல்லாம் வேண்டாம். முதலில் விஷயத்தைக் கூறு. என்னால் ஆனதை நான் செய்கிறேன்" என்று கூறினேன்.

"நானும் அதற்காகத்தான் தங்களிடம் வந்தேன். முதலில் விஷயத்தைக் கேளுங்கள். பிறகு தங்களை ஒன்று வேண்டப் போகிறேன். 'இல்லை' என்று மறுக்காமல் கட்டாயமாக அந்த வரத்தைத் தாங்கள் எனக்கு அளிக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு வாக்குறுதியை எனக்கு அளித்தே தீர வேண்டும்" என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்.

STEEL TRUSSES and PURLINS

SALE OF.

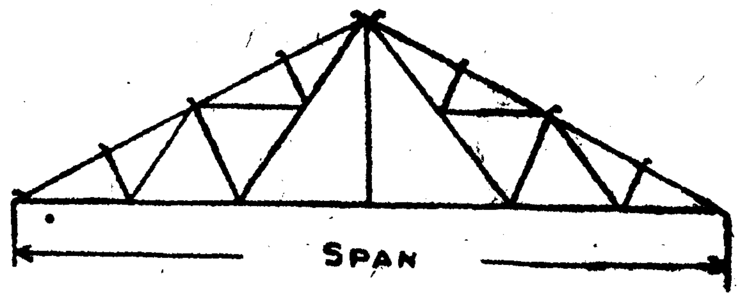

Please Contact

M. KUPPUSAWMY NAICKER & Co. LTD.
5 SEMBUDOSS STREET,
G. T. MADRAS.

PHONE No. 2489

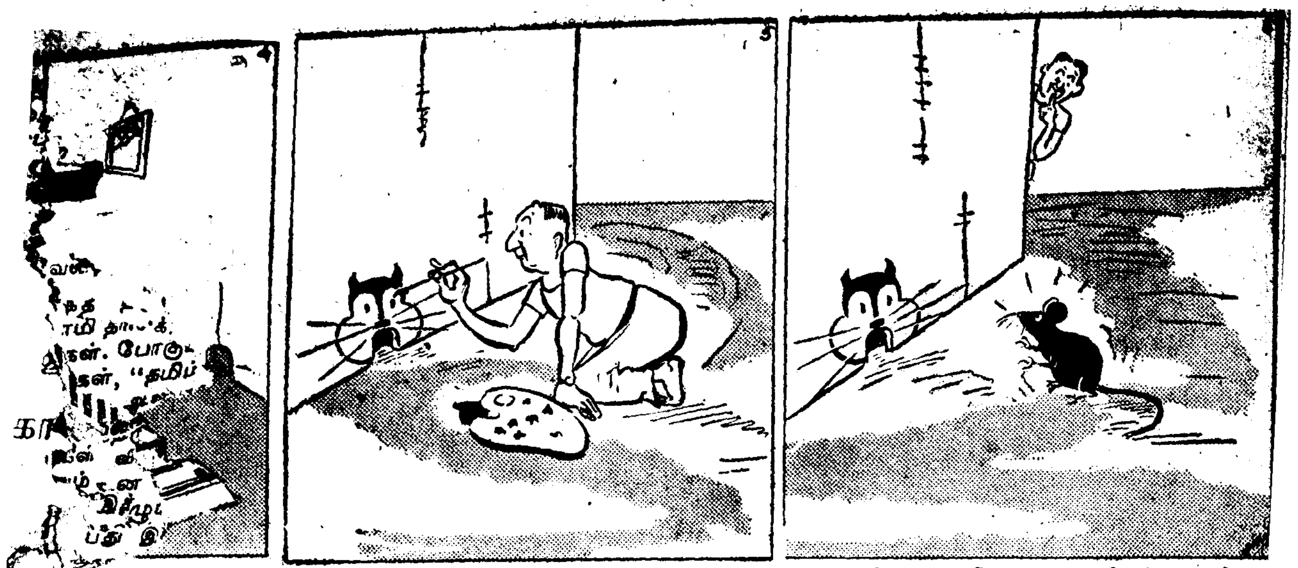

...பாய் இப்போது ...ன் பாரு!"

"சுவரிலே இருக்கும் துவாரத்தைப் பூனையின் வாயாக மாற்றினால்......"

"எலிக்கு உள்ளே வர தைரியம் ஏது?"

...யைத் திறந்து ஒரு ...டியவில்லை. அவ... யே பார்த்துக் ...என்னுடைய பதி... அவனே மேலும் ...ர்ந்தான்.

"... ...ங்கள் என் நாடியைப் பரிசோதிக்கும் போது என்னைப் பார்ப்பதற்கு வந்தாளே, அவள்தான் சரோஜா. என்னுடைய தூர பந்து. இருவரும் சிறு வயது முதற்கொண்டே அந்நியோன்யமாக வளர்ந்தவர்கள். அவள் வீட்டிற்கு நான் சென்றால் ஒரே கூத்தும் கொம்மாளமுமாக இருக்கும். பால்ய வயதில் ஆரம்பித்த எங்கள் நட்பு காலப்போக்கில் காதலாகப் பரிணமிக்க ஆரம்பித்தது. உலகத்தில் நாம் நினைப்பது போலவே எல்லாம் நடப்பதாயிருந்தால் நாங்களிருவரும் தம்பதிகளாக இருந்திருப்போம். ஆனந்தமான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருப்போம். ஆனால் என் தலையெழுத்து வேறு விதமாக இருக்கிறதே!

நான் காலேஜ் படிப்பை முடித்த உடனே கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது தான் எனக்கு ஜுரம் வர ஆரம்பித்தது. நாளாக நாளாக ஜுரம் வலுவடைந்து இருமலும் கண்டது. இங்கு வந்து வைத்தியர்களைக் கலந்ததில் எனக்கு 'எலும்புருக்கி' வியாதி என்றும் இங்குள்ள 'ஸானிடோரிய'த்தில் சேர்ந்தால் தான் குணமேற்படலாம் என்றும் சொல்லி விட்டார்கள். போன வருஷம் தான் 'ஸானிடோரிய'த்தில் சேர்ந்தேன். அப்பொழுது முதற் கொண்டே என்னுடைய கஷ்ட காலமும் ஆரம்பித்து விட்டது. என் பிற்கால வாழ்க்கை எப்படி எப்படி யெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தேனோ அவையெல்லாம் சிதறுண்டு போயின. என்னைப் பொறுத்த வரையில் என் காதல் விஷயத்தை நான் கைவிட்டு விட்டேன். அவளுடைய வீட்டாரும் நோயாளியான எனக்குப் பெண் கொடுக்க சம்மதிக்கவில்லை. இது சகஜம் தான். தன் பெண்ணின் க்ஷேமத்தைக் கருத்தில் கொண்ட எந்தத்தந்தையும் செய்ய வேண்டிய தீர்மானம் தான் இது. அதைப் பற்றி எனக்குச் சிறிதும் மனவருத்தம் இல்லை. அதற்கு மாறாக எனக்குச் சந்தோஷமே உண்டாயிற்று. நான் தான் அவளுடன் வாழக்கொடுத்து வைக்கவில்லையென்றால் அவளும் எனக்காக அவளுடைய வாழ்க்கை

தலைமை ஆபீஸ்: 22, வெங்கடநாராயண ரோடு, தியாகராயநகர்.
கிளை ஆபீஸ்: 285, சைனாபஜார் ரோடு, ஜி. டி. மதராஸ்.
71, பாண்டிபஜார், தியாகராயநகர்.

யைப் பாழ்படுத்திக் கொள்வதை நான் விரும்ப வில்லை. இந்த விஷயத்தைக் குறித்து என் மனது உறுதி அடைந்திருந்தது. ஆனால், என் மன உறுதியை அடிக்கடி குலைத்து என்னைச் சஞ்சலத்தில் ஆழ்த்தியது அவளுடைய தூய அன்புதான். நான் 'ஸானிடோரிய'த்திற்கு வந்த பிறகு வாரமொரு முறையேனும் என்னை வந்து பார்க்கத் தவற மாட்டாள். "சிநேகிதி வீட்டிற்குப் போகிறேன்" என்று வீட்டில் சாக்குச் சொல்லி விட்டு என்னைப் பார்க்க வந்து விடுவாள். எனக்கு உடம்பு குணமாகி மறுபடியும் எப்பொழுது ஆனந்தமான வாழ்க்கையை நடத்துவோம் என்பதே அவளுடைய கவலை.

"எனக்கு உடம்பு குணமாக இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகும். அப்படியே குணமானாலும் எனக்கு முன்பு இருந்த தெம்பும் தேகாரோக்கியமும் இருக்காது. ஆகையால் எனக்காகக் காத்திராமல் அவள் வேறு ஒருவனை இப்போதே மணப்பதுதான் விவேகம். அதுவேதான் என்னுடைய ஆசையும்' என்று எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேன். அவள் கேட்கவில்லை. அவளுடைய வீட்டிலும் இதைப் பற்றியேதான் பேச்சு. அவளுடைய தகப்பனார் என்னைப் பார்க்க வந்திருந்தார். அவரிடமும் இதைத்தான் நான் சொன்னேன். என்னுடைய சிநேகிதன் ஒருவனையும் சிபார்சு செய்தேன். அவளுக்கு இந்த வருஷம் விவாகத்தை முடித்து விடவேண்டும் என்று அவரும் எவ்வளவோ சிரமப்படுகிறார். ஆனால் அவள்தான் எந்த வழிக்கும் வரமாட்டேன் என்று ஒரே பிடிவாதமாக இருக்கிறாள். இந்த விஷயமாகத்தான் நான் தங்களுடைய உதவியை நாடுகிறேன்" என்றான்.

"இந்த விஷயத்தில் எந்த ஒரு உதவியும் என்னால் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் எனக்கு முன்பே கலியாணம் ஆகிவிட்டது?" என்றேன்.

"ஸார்! நாளைக்கு எனக்கு ஆபரேஷன் செய்யப்போவதாகப் பெரிய டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அவருக்கு ஏதோ அவசர ஜோலியிருப்பதால் உங்களைத்தான் எனக்கு ஆபரேஷன் செய்யச் சொல்லப் போகிறார். நாளைக்கு நீங்கள் எனக்கு ஆபரேஷன் செய்யப்போவதால்தான் தங்களை நான் நாடி வந்தேன். தங்கள் ஒருவரால்தான் என் மனோபீஷ்டம் ஈடேற வேண்டும். தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு கதியில்லை. தங்களைத்தான் நான் நம்பி யிருக்கிறேன்......"

"அதெல்லாம் பயப்படாதே ராமு. பெரிய டாக்டர் இல்லாததால் ஆபரேஷன் சரியாகச் செய்வார்களோ மாட்டார்களோ என்ற பயமே உனக்கு வேண்டாம். இங்கு இருக்கும் யாரை வேண்டுமானாலும் கேட்டுப் பாரேன் நான் ஆபரேஷன் செய்வதில் எவ்வளவு சமர்த்தன் என்று. நான் கை வைத்த கேஸ் ஒன்றில் கூட இது வரையில் தோல்வி அடைந்ததில்லை. இவ்வளவு நாட்கள் பழகியிருந்தும் என்னுடைய கைத்திறனையே நீ சந்தேகிக்கிறாயே? நீ சற்றும் கவலைப் படாதே, அப்பா. அடுத்த வருஷம் வரும் முதல் முகூர்த்தத்திலேயே நீ சரோஜாவை மணக்கும் படியான நிலைமையில் உன்னைத் தயார் செய்து விடுகிறேன்" என்று தைரியம் கூறினேன்.

என்னுடைய உறுதிமொழியைக் கேட்டு அவன் உள்ளம் மகிழும் என்று நினைத்த எனக்கு அவன் முகத்தில் ஏற்பட்ட சிணுக்கத்தைக் காண ஆச்சரியமாக இருந்தது. "நான் உங்களைச் சந்தேகிக்கவில்லை, டாக்டர். உங்களை நம்பினால் என் வியாதி குணமாகும் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னதான் வியாதி குணமானாலும் முன்பு இருந்த திடகாத்திரத்தை என்னால் மறுபடியும் அடைய முடியாதே என்ற கவலை தான் என்னை என் வாழ்க்கைக்கு இப்பொழுதே முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் என் வியாதி குணமானால் என்னுடனேயே தன் வாழ்க்கையையும் நரக வாழ்க்கையாக அடித்துக் கொள்ளக் காத்திருக்கிறாள் சரோஜா.

ஆனால், அவளுடைய வாழ்க்கை வியாதியஸ்தனான எனக்கு பலியிடப் படுவதை நான் விரும்பவில்லை. என் சுய நலத்திற்காக நான் அவளுடைய வாழ்வைப் பாழ்படுத்த மாட்டேன். நான் உயிருடன் இருக்கும் வரையிலும் அவள் வேறு ஒருவனையும் கனவிலும் கருதமாட்டாள் என்பது திண்ணம். அவளை, வேறு ஒருவனை மணந்து கொள்ளத் தூண்டுவதற்கு நான் இறப்பதைத்தவிர வேறு ஒருவழியும் இல்லை. ஆகையால்தான், டாக்டர் நான் தங்களுடைய உதவியை நாடினேன். நான் தங்களைக்கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்வது இதுதான். நாளைக்குநீங்கள் ஆபரேஷன் செய்யும்போது என்னுடைய கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் ஒரு நிவாரணம் தேட வேண்டும். இது எனக்காக இல்லாவிட்டாலும் என் சரோஜாவின் நன்மையை உத்தேசித்தாவது செய்ய வேண்டும். நீங்கள் வாயைத் திறந்து எனக்கு அபயம் அளித்தால் தவிர எனக்கு நிம்மதி ஏற்படாது" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஏக்கம் நிறைந்த கண்களுடன் என்னைப் பார்த்தான்.

அந்தப் பார்வை என் இருதயத்தை ஊடுருவிச் சென்று என்னை என்னமோ செய்தது. அவ்வளவு உருக்கமான அவனுடைய கதையைக் கேட்டதும் என்னால் ஒன்றுமே பேச முடியவில்லை. என்ன செய்கிறேம் என்பதே தெரியாமல் என்னு[ட்டைய] சிநேகிதனுக்கு யமனு[லகம்] புக்கொண்டு விட்டே[ன்].

இன்று காலை... நடந்தது. மே... படுத்திருந்தான். பார்த்த பார்வை... டைய வாக்குறு... வாயா?" ... இருந்தது. ... சற்று மு... "டாக்... ஞாபக... டேன். இ... அதில் என்னு... கிறது. பிற... கிறேன்" ... னுடைய ... தினித்தான். ... எனக்கு அளித்த பரிசு.

பிறகு ஆபரேஷ... கக் கிறவேண்டிய ஆழமாகப் பதி... நர்ஸ் 'ஆ' என்... குள் என் குற்ற... மயக்கம் வந்தவ... விட்டேன். பிறகு... பார்த்தபோது துல்ய... துணி அவன் மேல் மூடி யிருந்தது. கேஸ் ஷீட்டில், '**ஆபரேஷன் வெற்றி. ஆனால் நோயாளி இறந்து விட்டான்**' என்று எழுதி யிருந்தது.

இன்று நடந்தது இதுதான். என் மனதை வருத்தும் விஷயமும் இதுவே. என் கையினாலேயே என் நண்பனைக் கொன்று விட்டேன். ஆம், இது கொலைதான். நான் வேண்டுமென்றே மனமறிந்தே செய்த காரியம். ஆனால் நான் குற்றவாளியா, இல்லையா என்பதைத்தான் என்னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. நான் செய்த காரியத்தையே வேறு எவனாவது ஒருவன் செய்திருந்தால் அவன் கழுத்துக்குக் கயிறு தொங்கும். ஆனால் நான் செய்த வேலை உலகத்தில் ஒருவருக்குக் கூட தெரியாது.

தன் காதலியின் க்ஷேமத்தை உத்தேசித்துத் தன்னையே தியாகம் செய்து கொண்ட ஒருவனுக்கு உடந்தையாக இருந்தது குற்றமா?

நல்லதொரு காரியம் செய்பவனுக்குத் துணையா யிருப்பது குற்றமா?

இன்று நான் அவனுக்குச் செய்தது ஆபரேஷனா? ஆபரேஷன் இல்லையென்றால் அது கொலையா? அது கொலையென்றால் நான் கொலையாளியா?" என்று ஆவேசத்துடன் டாக்டர் முடித்தார்.

"சந்துரு கொலையாளியா?" என்கிற புதிர் என் மனதைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

பீஷணன் கனவு

மணியன்

...வன் ... நத... ...ரமி தாக்... ...கள். போகு... ...கள், "தமி[ழ்]... ...ஷணன் கா... ஸ்ரீ ராம... ராமனும் ... ற்று உப... ...ழ்' பிறகு ... இருக்குவதாக ... பிறகு மாலை உணவுண்டு விட்டு அளிக்கப்பட்டிருந்த ...சும் புற்றரையில் செய்யலானான். ...டியுடன் இருந்த போது ஏதோ ...ண்டிருந்தது. ...விட்டது. தூக்கம் ...ன் மேல் அவன் புரண்... ...டிருந்தான். வெகு நேரம் கழித்து கடைசியில் தூங்கச் சென்றான்.

* * *

திடீரென்று யாரோ வரும் சந்தடி கேட்டு விபீஷணன் விழித்துக் கொண்டான். ஒரு பெண் பர்ணசாலை வாயிலில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

"யாரிங்கே, இந்நேரத்தில்? திரிஜடை போலிருக்கிறதே!" என்று ஆச்சரியத்துடன் அவன் கேட்டான்.

"ஆமாம் அண்ணா, நான்தான்!"

"ஏன் ஒரு மாதிரியாகப் பேசுகிறாய்? என்ன விஷயம்?"

"நீங்கள் தகாதது செய்து விட்டீர்கள்" என்று தடுமாறிக் கொண்டே கூறினாள் திரிஜடை.

"என்ன தகாதது?"

"ஆமாம்! அண்ணனை இவ்வாறு நடுவில் விட்டுவிட்டு வரலாமா? மேலும் பகைவனிடமே சரணமடைந்தீர்களே அண்ணா?"

திரிஜடையினிடம் விபீஷணன் அளவற்ற அன்பு கொண்டிருந்தான். அவளே இவ்வாறு அவனைக் கேட்டது அவனுக்குச் சுருக்கென்றது.

"திரிஜடை! நீயுமா இவ்வாறு சொல்லுகிறாய்? நான் எவ்வளவோ சொல்லியும் சீதாதேவியை ராமனிடம் கொண்டு போய் விடமாட்டேன் என்றல்லவா நம் தமையன் சொன்னார். அத்தேவியை அங்கே வைத்திருப்பது அநீதி, தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியது என்று தெரிந்து மல்லவா அவரை அங்கே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்? நான் நல்லதைச்சொல்லப்போக என்னை என்னவெல்லாம் சொன்னார். உனக்குத்தான் நடந்ததெல்லாம் தெரியுமே! நீயும் அல்லவா என்னை இவ்வாறு ஏசுகின்றாய்? மேலும், நான் தர்மாத்மாவான ராமனிடத்தில் அல்லவா சரண் புகுந்திருக்கிறேன். இதில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது?"

"என்னதான் இருந்தாலும் ராமன் நம் விரோதிதானே அண்ணா? நீங்கள் எவ்வளவோ தர்மவானாக இருப்பினும் உலகம் நாளை உங்களைப் பற்றி என்ன சொல்லும்? சரியான சமயத்தில் அண்ணனை விட்டு எதிரியிடம் சரண் புகுந்த துரோகி என்றல்லவா உம்மைத் தூற்றும்!"

விபீஷணன் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. அவன் உள்ளம் குமுறியது. நெஞ்சு அடைத்துக் கொண்டது.

திரிஜடை தொடர்ந்து சொன்னாள்:

"பாருங்கள்; இந்த லக்ஷ்மணர்தான் தமையன் ராமனிடம் எவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறார்? அவர் வாக்கைத் தட்டாமல் எல்லாம் செய்கிறாரே. இவரல்லவா உண்மைச் சகோதரர்!"

விபீஷணன் உள்ளம் கொதித்தெழுந்தது.

"அப்படியானால் எனக்கு மட்டும் என் தமையனாரிடம் அன்பும் பாசமும் இல்லை என்கிறாயா?" என்று அவன் அழாக் குறையாகக் கேட்டான்.

"அதொன்றும் நான் சொல்ல வரவில்லை அண்ணா! நீங்கள் இவ்வாறு அண்ணனை விட்டு வந்து ராமனிடம் சரணடைந்தது பிசகு என்றுதான் சொல்கிறேன். அண்ணா என்னதான் சொன்னாலும், உங்கள் நியாய வார்த்தையைக் கேட்காவிடினும் அவருடனேயே இருந்து பகைவனை எதிர்ப்பதல்லவா அழகு? நடந்தது நடந்தேறி

நாட்டின் நிலையை
நன்கு விளக்கும் நாடகம்

கல்கி ஆசிரியர்
ஸ்ரீ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

ரஸிகமணி
டி. கே. சி.

முதலியோர் முன்னிலையில்
ஆரம்பமாகி மகத்தான
- வெற்றியுடன்

18—6—47 முதல்

சென்னை

ஒற்றைவாடையில்

நடைபெற்று வருகிறது

ஸ்ரீ சக்தி
நாடக சபையின்

ஜீவன்

(எழுதியது: 'இளமதி'—உரிமைபெற்றது)

உன்னத தேசீயக் காதல்
சித்திரம்

தவறாது விஜயம்
செய்யவும்

காண்ட்ராக்டர்ஸ்:
ஜே ஹிந்த் கம்பெனி

மற்றவை வழக்கம் போல்

விட்டது. இனி என்ன செய்வது?" என்று திரிஜடை சொன்னாள்.

விபீஷணனுக்குப்பேச நா எழவில்லை. துக்கம் அவன் நெஞ்சை அடைத்தது. இரு விழிகளிலும் கண்ணீர்த் துளிகள் கீழே விழத் தயாராய் நின்றன. ஆழ்ந்த வருத்தத்தினால் அவன் தலை கவிழ்ந்து கொண்டான்.

தன் கன்னத்தில் திரிஜடை கை வைத்தது போல் உணர்ந்து அவன் தலையை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

எதிரே ராவணன் அன்பே உருவாக அமர்ந்திருந்தான்!

"அண்ணா!" என்று கதறிக்கொண்டு விபீஷணன் தரையில் வீழ்ந்து அவனை நமஸ்கரித்தான். ராவணன் தன் வலிய கரங்களினால் அவனைத் தூக்கி அன்போடு அணைத்துக் கொண்டான்.

"அண்ணா! உனக்குப் பெரிய தீங்கிழைத்து விட்டேன். என்னை மன்னிப்பாயா?" என்று விபீஷணன் கதறினான்.

ராவணன் கண்களில் நீர் பெருக மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

விபீஷணன் தடுமாறிய குரலில் தொடர்ந்து சொன்னான்:

"சகோதர பாசம் அற்ற மரக் கட்டை அல்லவா நான்? உன்னை விட்டுப் பகைவனிடம் சரணடைந்த துரோகியல்லவா நான்? பாவி நான் உனக்கே தீங்கிழைத்து விட்டேனே! எனக்கேனோ இம்மனத் தடுமாற்றம்?"

விபீஷணனால் துக்கம் தாங்க முடியவில்லை. அதுவரை அடக்கிவைத்துக் கொண்டிருந்த துக்கம் குமுறிக்கொண்டு வரவே அவன் 'கோ' வென்று கதறி அழுதுவிட்டான்.

ராவணன் தம்பியினிடம் சொன்னான்.

"தம்பி, நீ செய்ததுதான் நல்ல காரியம். உன் பேச்சைக் கேட்காத நானல்லவோ மூடன்? என் பேரில் தான் எல்லாக் குற்றமும் உள்ளது. அதற்கு நீ ஏன் கவலைப் படவேண்டும்? இதோ என்னைப் பார்!"

விபீஷணன் நிமிர்ந்து மேலே பார்த்தான். ராவணனுடைய சாந்தமான பார்வையும், அன்பு கனிந்த விழிகளும் அவன் மனத்துள் ஊடுருவிச் சென்றன. அவன் ராவணன் தானா என்றும் அவனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று.

மறுபடியும் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு விபீஷணன் விம்மினான்.

"அண்ணா, நீ என்ன சொன்னாலும் நான் பாபிதான்" என்று சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டான் விபீஷணன்.

"பைத்தியமே, நீ ஏன் பாபியாகிறாய்? நான் நல்வழி கண்டதும் உன்னால் தானல்லவா? இறந்தாலும் நான் ராமன் கையாலல்லவா இறக்கப் போகிறேன்" என்றான் ராவணன்.

"நீங்கள் இறந்து நான் வாழ்வதா அண்ணா?" என்று கேட்டு விபீஷணன் கதறினான்.

*　　*　　*

திடீரென்று விபீஷணன் விழித்துக் கொண்டான். அப்போது விடியற் காலம். பக்ஷிகள் எல்லாம் சலசல என்று சத்தம் செய்துகொண்டு பறந்து சென்றன. வானர வீரர்கள் அங்கு மிங்கும் போய்க்கொண்டிருந்தனர்.

விபீஷணன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். நடந்தது எல்லாம் ஒரு கனவுதானா என்பதே அவனுக்குச் சந்தேகமாயிருந்தது.

"பாடகி ...ளித்த
" அமெச்சூர்...

அந்த நினைவு ஒன்று... வாட்டியது.

பிறகு எழுந்... வெளியே ... வழியாகச் ... ராம லக்ஷ்மண... சலி புரிந்தான். அவ... ளில் பிரகாசித்த தெ... ஒளி அவன் மனதை நிய...றச் செய்தது.

அப்போதுதான் அவன் தான் கண்ட கனவு தன் மனதில் இருந்த போராட்டத்தின் எதிரொலிதான் என்பதை அறிந்தான்.

ஆயினும் அவன் அந்த வைகறையில கண்ட கனவு சில நாட்களில் உண்மையாகவே நடந்து விட்டது!

ரீடா

அழகிய கேசத்தை
வளர்க்கிறது

ரீடா கேசத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கான ஒரு புது வழி. கேசத்திற்கு இயற்கையான சத்துவத்தை மயிர்க்கால் வழியாக அளிக்கிறது. பொடுக்கைப் போக்கி வழுக்கையைத் தடுத்து அழகு வாய்ந்து நீண்டு பட்டைப்போல் பளபளப்புள்ள கேசத்தை வளர்க்கிறது. அந்தமில்லாத சிகைக்கு மேனி கொடுத்து அலை அலையாக மயிர் உண்டாக்கும்.

ஒருபுட்டி ரீடா வாங்கி கேசத்திற்கு புது உயிரளித்து புது மேனியை உண்டாக்குங்கள். ரீடா எங்கும் கிடைக்கும்.

ஒரு புட்டியின் விலை 15 அணா

...ணி மண்டபம்

...வலி, 10—6—47

...கத ...ாமி தா...க்தியானம் ...கள். போகுடஜங்ஷ ...கள், "தமிழ்அடிக்க ... "கல்கி" ...ரங்கபுரம் ...ன் வி...ரக்கி நகர்ந் ...ன திரும்பி ...இழுமது எதிர் ...ப்தி இ அண்ணா, ...றா. இதென்ன ...ட்டுப்போன வருவார் நண்பர் வெள்ளி ...பாருங்கள்;

...ளும் நாளும் ...ம். "கல்கி" ...பமான வாழ்த்துச் சய்தியைக் ...டோம். உலகிலே ...ப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மை வாய்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் இருக்க முடியாது ...ன்ற முடிவுக்கு வந்தோம். மற்றொரு ...க்கத்தில் கண் குளிரக் கண்டோம் ...ம்பரின் வாழ்த்துச் செய்தியை. ...லக்கைப் பக்கத்து மூலையிலே வனவாசத்திலிருந்துவந்த வாழ்த்துச் செய்தியைக் கண்டு எல்லோரும் வாய்விட்டுப் படித்தோம். ஆங்கிலம் அதிகம் படித்த நண்பர் ஒருவர் வந்து "வெள்ளி மணி" எல்லா 'ஊர்ஸ்'களிலும் கிடைக்கிறதா ஸார்?' என்று கேட்டார். அதற்குள் ரோட்டில் நூற்றுக்கணக்கான பேர் கும்பலாகக் கூடியிருப்பதைப் பார்த்து போலீஸ் தோழர் விசிலை ஊதினார். உடனே நண்பர்களும் நானும் கூட்டத்தை விட்டு நகர்ந்தோம்.

"வெள்ளி மணி"யின் நாதம்வெற்றியெட்டுத் திக்கு மெட்ட ஜாம், ஜாம் என்று முழங்க தமிழ்க் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

எம். கே. மேகநாதன்.

★

கலையகம் 18—6—47.

உயர்திரு சாவி அவர்களுக்கு,

தங்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு தொடங்கப் பெற்றிருக்கும் "வெள்ளி மணி" முதல் இதழைக் கண்டு மிக மகிழ்வெய்தினேன். ரசிகமணி டி. கே. சி அவர்களும் தமிழ் நாட்டுப் பெரியார் ராஜாஜி அவர்களும் தங்கள் வெள்ளி மணிக்கு வாழ்த்துரை கொடுத்ததைவிட நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன்? அத்துடன் வெள்ளி மணி தமிழ்ப்பண்ணையிலிருந்தே முளைத்து வந்திருப்பதும் தாங்கள் அதற்கு ஆசிரியராக அமைந்திருப்பதும் அழகுக்கு அழகு செய்வதாகும்.

தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழ்க் கலைக்கும் தமிழரின் பண்பாட்டிற்கும், தாங்கள் ஆக்கமளிக்கும் முறையில் பணியாற்று வீர்களென்று நம்புகிறேன். விருப்பு வெறுப்பின்றி வெள்ளி மணி ஒலித்துத் தங்க மணியாக நீடூழி வாழுமாறு இறைவனை வணங்குகின்றேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்.

★

சென்னை, 8-6-47.

ஆசிரியர் 'சாவி' அவர்களுக்கு,

அநேக வந்தனங்கள். 'வெள்ளி மணி' முதல் இதழிலேயே 'சபாஷ்' என்று சொல்லும்படியான பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. உள்ளே பிரித்துப் பார்த்தால் கண்களைப் பறிக்கும் வர்ணச் சித்திரங்களும், உள்ளத்தைத் தொடும் சிந்தனைக் கட்டுரைகளும், கதைகளுக் கேற்ற வர்ணத் தலைப்புகளும், புரியும்படியான அரசியல் தலையங்கங்களும் மிளிர்கின்றன. ஆனால் அட்டையை நல்ல 'ஆர்ட்' பேப்பரில் போட்டால் 'வெள்ளி மணி' இன்னும் சிறந்து விளங்கும்.

வி. கிருஷ்ணன்.

★

திருக்கழுக்குன்றம். 7-6-47

அன்புமிக்க ஆசிரியருக்கு,

"வெள்ளி மணி" உண்மையிலேயே ஒரு அற்புத மணி என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. நாதத்திலோ வெண்கல மணியைவிட மேம்பட்டது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

இத்துணை காலம் எழுத்தாளராக இருந்த தாங்கள் ஆசிரியராக மாறி விட்டதால் தங்களுடைய கதையை இதுவரை காணமுடியவில்லை போலும்.

தமிழ் மக்களின் நன்மதிப்புக்குப் பெரிதும் பாத்திரமான 'சாவி'யை ஆசிரியராகக் கொண்ட "வெள்ளி மணி"யை வீடு தோறும் விரும்பிப் பெறுவார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

டி. எஸ். குப்புஸ்வாமி.

விவேகமற்ற போஷணையால் வந்த விபரீதம்

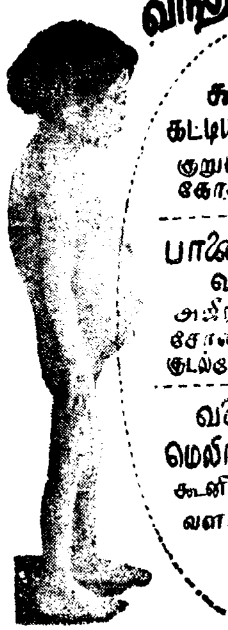

கூடு கட்டிய மார்பு
குறுகி சுவாச கோசங்கள்

பானை போன்ற வயறு
அஜீரணபேதி. சோகை கணை. குடல்நோய்கள்

வளைந்து மெலிந்த கால்கள்
கூனிய தேகம்
வளர்ச்சி கம்மி

அஜீரண பேதி, பசிமந்தம், கணைசோகை இழுப்பு, மாந்தம், ஈரல் குலைக்கட்டி முதலிய சகல வியாதிகளையும் கண்டித்து "கார்மினோ" குழந்தைகளுக்கு திடகாத்திர வளர்ச்சியும் ஆரோக்கிய முகமலர்ச்சியும் தரவல்ல திவ்ய ஔஷதம்.

டாக்டர்களால் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டது

விநியோகிப்பவர்கள்:

தி ஈஸ்டர்ன் சேம்பர் ஆப் மெடிஸின்

தபால் பெட்டி 250, மதராஸ்

இந்த ஊர் எல்லா மருந்து ஷாப்புக்களிலும் கிடைக்கும்

கார்மினோ

பால சம்ரக்ஷணி

பாரதி மண்டபம்

கல்கி ஆசிரியர் அறிக்கை

"பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதி" என்று கேட்டிருப்பீர்கள். அவர் பிறந்தது எட்டயபுரம் என்றும், அங்கே பாரதியின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு மணிமண்டபம் கட்டியாகிற தென்றும் அறிந்திருப்பீர்கள்.

மேற்படி பாரதி மண்டபம் கட்டுவதற்காக "கல்கி" பத்திரிகையின் மூலம் நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. இலங்கையிலிருந்து இமயம் வரை உள்ள தமிழர்கள் போட்டியிட்டுக்கொண்டு பணம் கொடுத்தார்கள். திடீரென்று நிதி வசூல் நிறுத்தப்பட்டது என்ற செய்தியை வெளியிட்டோம். காரியம் ஒன்றும் செய்யாமல் பாங்கியில் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டே போக நாம் விரும்பவில்லை. அன்றியும், வேறு பல சிறந்த இலட்சியங்களுக்காக நண்பர்கள் பலர் நிதி வசூல் தொடங்க விரும்பினர்கள். அதற்கெல்லாம் இடையூறாயிருக்கக் கூடாதென்று பாரதி மண்டப நிதி வசூலை அப்போது நிறுத்தினோம்.

இப்போது எட்டயபுரத்தில் மண்டபத் திருப்பணி முக்கால் பங்கு நிறைவேறியிருக்கிறது. பாரதியாரின் குடும்பத்துக்காக ஒதுக்கி வைத்த ரூபாய் பத்தாயிரத்தைத் தவிர பாக்கிப் பணம் ஏறக்குறைய செலவழிந்து விட்டது.

மண்டபம் பூர்த்தியடைய இன்னும் சுமார் பதினையாயிரம் ரூபாய் வேண்டும். மண்டபத்தைக் கட்டி வௌவால் குடியிருக்க விட்டு விடலாமா? "மணிக்கொடி" ஸ்ரீ. கே. சீனிவாசன் அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டது போல் பாரதி மண்டபத்தின் நிழலில் தமிழ் தழைத்தோங்குவதற்கு ஒரு ஸ்தாபனம் அமைக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் பணம்வேண்டும்.

மறுபடியும் பாரதி மண்டப நிதி வசூலைத் தொடங்குவதா என்னும் விஷயத்தைப் பற்றித் தீர்க்கமாக, மூன்று மாத அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டு திரும்பத் திரும்ப யோசனை செய்து பார்த்தோம். நண்பர்களின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டோம். இந்தத் தலை சிறந்த தமிழ்த் திருப்பணிக்குப் பொருளுதவி செய்யும் சந்தர்ப்பம் இன்னொரு முறையும் தமிழர்களுக்குக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்று ஒரு முகமாக யாரைக் கேட்டாலும் சொன்னார்கள். "அப்போது அநேகருக்குக் கொடுக்கச் சௌகரியம் இல்லாமலிருந்திருக்கலாம்; அனுப்ப உத்தேசித்திருந்தும் நிதி வசூலைச் சட்டென்று நிறுத்திவிட்டபடியால் ஏமாற்ற மடைந்திருக்கலாம்; ஆகையால் இன்னொரு தடவை சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும்" என்று ஏறக்குறைய ஏகமனதான அபிப்பிராயம் நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

அவர்களுடைய தீர்ப்பை ஒப்புக்கொண்டு மறுபடியும் பாரதி மண்டப நிதி வசூலை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இதை வளர்த்திக் கொண்டே போகாமல் கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்து விடவும் எண்ணியிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ சின்ன அண்ணாமலை 'கல்கி'யில் எழுதிய கட்டுரைக்குப் பிறகு இன்று வரையில் வந்திருக்கும் நன்கொடைத் தொகைகளைக் கீழே காணலாம். நன்கொடைகளில் நமது தமிழ்ப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியாரின் நன்கொடையையும், அகில இந்திய பத்திரிகாசிரியர் மகாநாட்டுத் தலைவர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காந்தி அவர்களின் நன்கொடையையும் பெரிதும் பாராட்டி அவர்களுக்கு நமது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகிறோம்.

ஐந்து ரூபாயும் அதற்கு மேற்பட்டுமுள்ள நன்கொடைகளையே இம்முறை பிரசுரிப்பது என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். ஐந்து ரூபாய்க்குக் குறைவா[illegible]கும் நண்பர்கள் [illegible] வாசகசாலை முதலிய[illegible] பனங்களின் போரா[illegible] மொத்தமாக 'மாலே[illegible] கீழ்ப்பாக்கம், செ[illegible] விலாசத்துக்கு அ[illegible] கோருகிறேன்.

பாரதி [illegible]

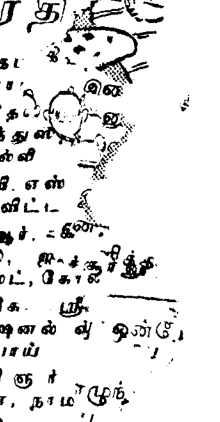

	ரூ.	அ.	பை.
பிரத[illegible] தூர் ரா[illegible]			
ஸ்ரீ தே[illegible] "ஹிந்துஸ்[illegible] புதுடில்லி			
ஸ்ரீ வி. எஸ்[illegible] யார், விட்[illegible]			
ஸ்ரீ ஆர். [illegible] நாயுடு, [illegible] போஸ்ட், கோ[illegible]			
ஸ்ரீ கே. ஸ்ரீ[illegible] "நேஷனல் வ்யூ[illegible]" பம்பாய்			
கவிஞர் [illegible] பிள்ளை, நாம[illegible]			
ஸ்ரீ கே. ரகுநா[illegible] பூர், சென்னை			
கழுகுமலை நா[illegible] ஜனங்கள், கழுகும[illegible]			
மணப்பாடு காங்[illegible] கமிட்டி, மணப்பாடு	[illegible]	0	0
ஸ்ரீ சின்ன அண்ணாமலை, தமிழ்ப் பண்ணை, சென்னை	50	0	0
ஸ்ரீ சிவ சண்முகம் பிள்ளை, சபா நாயகர், சென்னை	50	0	0
ஸ்ரீ மதி என். மாயம்மாள், நைஸ் மில் கரூர்	50	0	0
இசை அரசு ஸ்ரீ எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர், தியாகராய நகர்	50	0	0
ஸ்ரீ ஷண்முக நாதன் வேலாயுதம் பிள்ளை, தங்கச்சிமடம், ராமநாதபுரம் ஜில்லா	38	0	0
ஸ்ரீ பி. தண்டபாணி, ஜெனரல் மர்ச்சென்ட், தேர்நிலை, சேலம்	25	8	8
ஸ்ரீ ஜெயமணி சுப்பிரமணியம், துணை ஆசிரியர், 'கல்கி', சென்னை	25	0	0
ஸ்ரீ ராஜா தினகர், ஆர்கனைஸர், பிட்லெண்ட் இன்ஷியூரன்ஸ் கம்பெனி, காரைக்குடி	25	0	0
ஸ்ரீ கே. ஆர். கல்யாணராமய்யர், ராணிப்பேட்டை	25	0	0
ஸ்ரீ பொ. திருகூடசுந்தரம் பிள்ளை, ஆசிரியர், "தமிழ் ஹரிஜன்", சென்னை	25	0	0
ஸ்ரீ எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், கல்கி ஏஜண்ட், திருநெல்வேலி	10	0	0
சேலம் பாங்கி சிப்பந்திகள், கிருஷ்ணகிரி	6	4	0
ஸ்ரீ ராம சேதுராமன் செட்டியார், ஒ. சிறுவயல், ராமநாதபுரம்	5	0	0
ஸ்ரீ மு. அரு. அரு. வீரப்பன், செட்டை "அரு" வீடு தேவகோட்டை	5	0	0
ஆக மொத்தம் ரூ	1043	12	3

சாவு[illegible]

[illegible]த் திருப்பதிக்குப் [illegible]மி தா[illegible] ஆசை [illegible]கள். போகுபந்தது. [illegible]கள், "தமிழ்நாவர் [illegible]களுக்குச் [illegible]ருப்பதி வேங் [illegible] விஷயம் தான் [illegible]னவே, ஒரு [illegible]ழுமலையானை [illegible]ந்த இந்த ஏழை [illegible]ராவது பொரு[illegible]என்று கேட்டு [illegible]தேன்.

[illegible]ண்டால் ஏழு[illegible] என்றும் [illegible]வர் கலைப் [illegible] கிடைத்ததால் [illegible]டி ஆசையைக் [illegible]று.

மற்றொரு[illegible]ம் திருப்பதிக்குப் போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் மறுபடியும் உண்டாயிற்று. வேங்கடாசலபதியின் பிரம்மாண்டமான உண்டிக் குடத்தையாவது ஒரு தடவை கண்ணால் பார்த்து விட்டு வரலாமல்லவா?

துணைக்காக என் நண்பர் ஒருவரை திருப்பதி வரும்படி அழைத்தேன். வருவதாக ஒப்புக்கொண்டு போன நண்பர் மறுநாள் தான் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பமில்லை என்று மறுத்து விட்டார். காரணம் என்னவென்று விசாரித்ததில் முதல் நாள் நடந்த கிண்டி குதிரைப் பந்தயத்தில் தம்முடைய தலை மொட்டையாகி விட்டதென்றும் ஆகையால் திருப்பதிக்கு வரும் அவசியம் இல்லாமற் போய்விட்டது என்றும் கூறிவிட்டார்!

கடைசியில் ஏழுமலையானைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமையன்றுதான் கிட்டியது. இதற்காக சென்னை சட்டசபைத் தலைவர் ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் பிள்ளைக்கும் அவருடைய சமூகத்தாருக்கும் என் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமைதான் திருப்பதி ஏழுமலையான் புனிதப் பட்டார். அவரைப் பிடித்திருந்த தீண்டாமைப்பேய் சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை பகல் பன்னிரண்டு மணி சுமாருக்குத் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லைக் கோடியிலிருந்து மடரியைப் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டு அதல பாதாளத்தில் வீழ்ந்து ஒழிந்தது.

இந்தப் புனிதமான கைங்கரியத்தைச் செய்து முடித்ததில் ஏற்பட்ட ஆனந்த மிகுதியால் மாஜிமந்திரி ஸ்ரீ முனிசாமிப் பிள்ளையும், சபாநாயகர் ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் பிள்ளையும் அடைந்த ஆனந்தத்துக்குக் கங்கு கரையே கிடையாது.

தீண்டாமை அரக்கனை வீழ்த்திய இவ்விரு ஹரிஜன வீரர்களும் மகத்தான வெற்றி மாலையைச் சூடி திருப்பதி மலை தேவஸ்தான விடுதியில் திருப்தியுடன் களைப்பாறலானார்கள்.

"அப்பா! பெரிய கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்தோம்" என்றார் ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் பிள்ளை.

"ஹரிஜனங்களைப் பிடித்த பீடை இன்றோடு தொலைந்தது" என்றார் முனிசாமிப் பிள்ளை.

"என்ன அக்கிரமம் ஸார்! கோவிலுக்குள்தான் ஹரிஜனங்களை நுழையக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். சகித்துக் கொண்டிருந்தோம். இந்தத் திருப்பதி மலைமேல் கூட ஏறக்கூடாது என்று தடுத்து வைத்திருந்தார்களே

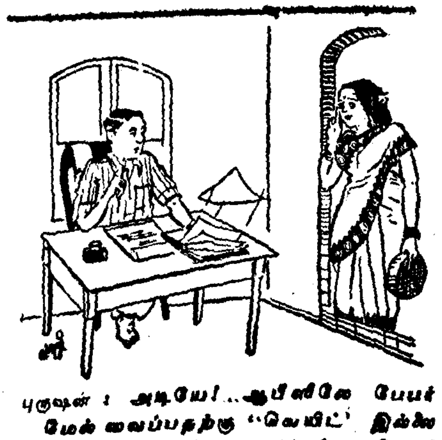

புருஷன்: அடியே!...ஆபீஸிலே பேபர் மேல் வைப்பதற்கு "வெயிட்" இல்லையாம்...நீ தேத்து பண்ணின போளி விளாங்காய் உருண்டையிலே ரெண்டு கொண்டுவா. எடுத்துண்டு போகணும்.

மனைவி: (தேடிப் பார்த்து விட்டு)...... அதைக் காணோம். அலமாரியிலே தான் வைத்திருந்தேன். தம்பிப் பயல் இட்டு அதைக் கிரிகெட் பந்துன்னு நினைத்து எடுத்துண்டு போயிட்டான் போலிருக்கு.

இது நியாயமா[illegible] [illegible]துடன் கேட்டார் சிவஷண்முகம்.

"ஆயினும் நான் மட்டும் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பே குடும்ப சகிதம் இந்த மலை மீது ஏறி சுவாமி தரிசனமும் செய்து விட்டேன்" என்றார் முனிசாமிப் பிள்ளை.

"அது எப்படி?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் என்னுடன் வந்திருந்த சின்ன அண்ணாமலை.

"எப்படியா? திருட்டுத் தனமாகத் தான் வந்தேன். ஆனாலும் என் துரதிருஷ்டம் யாரோ என் மீது சந்தேகப்பட்டு விட்டார்கள், உடனே பஞ்சாயத்தார்களால் அழைக்கப்பட்டேன்.

'நீ யார்? எந்த ஊர்? உன் ஜாதி என்ன?' என்ற விவரங்களைக் கேட்டார்கள். நான் எல்லாவற்றுக்கும் தைரியமாகப் பளீர் பளீர் என்று பதில் கூறி அவர்களைத் திணற அடித்துப் பயமுறுத்தி விட்டு வந்து சேர்ந்தேன்.

என் பெயர் தனபால்சாமி முதலியார் என்றும், சொந்த ஊர் பங்களூர் என்றும், வேண்டுமானால் இன்னாருக்குத் தந்தி யடித்துக் கேளுங்கள் என்றும் கூறி அந்த 'இன்னா'ருடைய பெயரையும் சொன்னேன். அவ்வளவுதான் அங்கிருந்தவர்கள் மிரண்டுபோய் என்னை விட்டு விட்டார்கள்" என்றார்.

மேலும் "இப்படியெல்லாம் தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று சொல்லி எங்கள் சமூகத்தை ஜாதி ஹிந்துக்கள் படுத்தி வைத்திருக்கிற பாடு இவ்வளவு அவ்வளவு இல்லை ஸார்; ஆண்டவனை தரிசிக்கும் பொருட்டு கோவிலுக்குள் போனால் திருட்டுத்தனமாகப் பயந்து கொண்டே போக வேண்டியிருக்கும்; எங்கே கண்டு பிடித்து விடுவார்களோ என்று கள்ள விழி விழித்துக் கதி கலங்க வேண்டியிருக்கும்" என்று வயிற்றெரிச்சலுடன் கூறினார் முனிசாமிப் பிள்ளை.

இது மட்டும்தானா? திருட்டுத்தனமாக ஆலயத்துக்குள் வரும் ஹரிஜனங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் பொருட்டு மதுரைக் கோவிலில் ஒரு யுக்தியைக் கையாண்டு வந்தார்களாம். அதாவது, கோவிலுக்குள் ஒரு கிளியை வளர்த்து அந்தக் கிளிக்குப் பேசவும் கற்றுக் கொடுத்திருந்தார்களாம். கற்றுக் கொடுத்த வார்த்தை என்ன வென்றால், 'பறை

யன் வரான்' என்பதாம். மேற்படி கிளி எப்போதும் இதே வார்த்தையைத் தான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்குமாம். யாராவது தப்பித் தவறி ஒரு ஹரிஜன் உள்ளே நுழைந்து விட்டால் மேற்படி கிளியின் வார்த்தையைக் கேட்டு சட்டென்று திடுக்கிட்டு விழிப்பானும் ! உடனே அவனுடைய திருட்டு வழியிலிருந்து தேவஸ்தான நிர்வாகிகள் அவனை ஹரிஜன் என்று கண்டுபிடித்துப் பிடித்துக் கொள்வார்களாம். எப்படியிருக்கிறது கதை !

"இத்தகைய அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் இன்றோடு 'கோவிந்தா' போட்டாயிற்று" என்று சிவஷண்முகம் பிள்ளையும் முனிசாமிப் பிள்ளையும் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிச் சொல்லி அகமகிழ்ந்தார்கள்.

திருப்பதியில் ஆலயப் பிரவேசம் செய்த ஆனந்தத்தால் அவர்கள் மனது நிரம்பியிருந்ததால் இருவரும் சாப்பாட்டுக் கவலையின்றி நிம்மதியாய் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆனல், எனக்கும் சின்ன அண்ணாமலைக்கும் பசி தாங்க முடியவில்லை.

"என்ன செய்யலாம்?" என்று அண்ணாமலை யோசனை கேட்க, நான் "கோவிலில் பிரசாதவடை என்று போடுவார்கள். ஒரு வடையின் விலை ஒரு ரூபாய் என்று கேள்வி. அதில் ஒரு வடையை வாங்கி ஆளுக்குப் பாதியாகப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளலாம்" என்றேன்.

"ஒரு வடை ஒரு ரூபாயா ? அப்படியானல் வடைக்கு 'விற்பனைவரி' கூட உண்டோ ? என்று மலைத்துப் போனர் அண்ணாமலை.

"ஆமாம்; ஒரு ரூபாய்தான். வடை ரொம்பப் பெரிதாகவும் மிகவும் கடினமாகவும் இருக்கும். ஒரு யானையினுடைய கால் சுற்றளவு அகலம் இருக்கும்" என்றேன்.

"அப்படியானல் அதோ நிற்கும் கோவில் யானையின் காலடியிலேயே வடையை வைத்து உடைத்து விட்டால் என்ன?" என்ற அபூர்வ யோசனையைத் தூக்கிப் போட்டார் சின்ன அண்ணாமலை.

ஆனலும் அது காரிய சாத்திய மல்ல என்பதை இருவரும் உணர்ந்ததால் அந்த யோசனையைக் கை விட்டோம்.

இதற்குள் தூரத்தில் 'கோவிந்தா கோவிந்தா' என்ற வானத்தை முட்டும் கம்பீர கோஷங்கள் காதில் விழுந்தன. மலையடி வாரத்திலிருந்து நூற்றுக் கணக்கான ஹரிஜனங்களுடன் ஆந்திர ஹரிஜன சேவா சங்கத்தலைவர் ஸ்ரீ பி. எஸ். மூர்த்தி திருப்பதி வேங்கடாசலபதியைத் தரிசிக்க பக்திபரவசத்துடன் வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று தகவல் கிட்டியது. அவ்வளவுதான்.

கல்கி காரியாலய போட்டோகிராபர் ஸ்ரீ கணேசன் அந்தக் காட்சியைப் படம் எடுக்க அனுமாரைப் போல் தாவிப் பாய்ந்தார்.

அவர் ஹரிஜனங்கள் மலையேறி வந்த காட்சியைப் போட்டோ எடுத்து வருவதற்குள்ளாக நானும் சின்ன அண்ணாமலையும் கோயிலையும் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள கடை வீதிகளையும் திருக்குளத்தையும் சுற்றுப் பார்வையிடச் சென்றோம்.

எங்களுக்கு வழி காண்பிக்க ஒரு நண்பர் வந்திருந்தார்.

அவர் அங்கே இருந்த ஒரு கட்டிடத்தைக் காண்பித்து "இதுதான் கல்யாண கட்டம்" என்றார்.

திருப்பதிக்கு வந்து கலியாணம் செய்து கொண்டு போகிறவர்களின் சௌகரியத்துக்காகத் [illegible]
போல் இருக்கிறது [illegible]
உள்ளே சென்று [illegible]
தாளம் ஒன்றையும் [illegible]

அதற்குப் பதிலாக [illegible]
கட்டத்தில் கல் [illegible]
என்ன ? வேறு [illegible]
முப்பது நாற் [illegible]
மொட்டைத் திரும [illegible]
டிருந்தது ! திருப்ப [illegible]
கேள்விப் பட்டி [illegible]
தப் பிர [illegible]
இட [illegible]
பெயர் [illegible]

மொட்டை [illegible]

ஞாபகத்துக் [illegible]
திருப்பதி [illegible]
முன்னிட்டுச் [illegible]
சபா நாயகர் [illegible]
பிள்ளை, ஸ்ரீ [illegible]
சின்ன அ [illegible]
ஆக ஏழு [illegible]
காரில் புற [illegible]
காரில் ஒரு [illegible]
நாயகருக்கு [illegible]
சாது தம்மு [illegible]
மொட்டை யடி [illegible]

"ஐயோ ! இந்தச [illegible] கர் எதற்காக அழை [illegible] கொண்டு வருகிறார்" என்று எனக்குப் புறப்படும் போதே கவலையாக இருந்தது. பாவம் ! மேற்படி சாது திருப்பதியில் எங்காவது காணமற் போய்விட்டால் அவரைக் கண்டு பிடிப்பது பெரும்பாடாய்ப் போவிடுமல்லவா? அப்புறம் 'திருப்பதியில் மொட்டைச் சாதுவைக் கண்டாயா என்று யார் அலைவது ?

நான் கவலைப்பட்டதற்குத் தகுந்தாற் போல் சபாநாயகர் திரும்பி வரும் [illegible]
சாதுவை [illegible]
[illegible] அடிக்கப்பார்த்
[illegible] அந்த [illegible] காணமற்
[illegible] காரில் வந்து
[illegible].

* *

[illegible] ஆலயப் பிர
[illegible] முன்பாகவே பிரதம மந்
[illegible] சாமி ரெட்டியாரும்
[illegible] ராமப் பிள்ளை முத
[illegible] சாமி தரிசனத்துக்குப்
[illegible] கள். போகும்போது
[illegible] தன், "தமிழ் நாட்டி
[illegible] ஆலயம் இது
[illegible] வது பாகக்
[illegible] பணக்காரர்கள்
[illegible] கோவில் திருப்
[illegible] இத்தகைய மகி
[illegible] தலத்தில் இன்று
[illegible] உடைய மண்டை
[illegible] கொடுத்து விழ்த்தி
[illegible] ஒரு குறை.
[illegible] பதி ஆல
[illegible] தில் கலந்து
[illegible] பதுதான் அந்
[illegible] அந்த வைபவத்
[illegible] விரும்பினர்.
[illegible] செய்வதற்குள்ளா
[illegible] பணக்காரர்கள் முந்திக்
கொண்டு [illegible] ஆலயப் பிரவேசம் செய்து விட்டார்கள்," என்று குறைப்பட்டார்.

பின்னர் அனைவரும் ஆலயத்தைப் பிரதட்சணம் வந்து உண்டியின் அருகாமையில் சென்றோம். எங்கள் கால் தானகவே அந்த இடத்தில் நின்றது.

"அண்ணாமலை!........." என்று அழைத்துவிட்டுத் திரும்பிப்பார்த்தேன். அவர் ஏற்கெனவே உண்டியின் அருகில் போய் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

பணம் என்றால் இந்த மனிதர்களுக்குத்தான் எத்தனை ஆசை ! கடவுளே அதைத்தானே விரும்புகிறார் ?

உண்டிக்கருகில் ஆண்களும் பெண்களும் கும்பல் கும்பலாக நின்று தங்கள் தங்கள் பிரார்த்தனைக் காணிக்கையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர். கரன்ஸி நோட்டுகளும், வெள்ளி நாணயங்களும், தங்க நகைகளும், வைர வைடூரியங்களும் உண்டிக்குள்ளே போய் விழுந்து கொண்டிருந்தன. அண்ணாமலை இந்த அதிசயமான காட்சியினால் கவரப்பட்டு மெய்ம் மறந்து நின்று கொண்டிருந்தார்.

பிரதம மந்திரி, ஹிந்துமத பரிபாலன போர்டு தலைவர் ஸ்ரீ. சின்னையாப் பிள்ளை, சபா நாயகர், இன்னும் சிலர் தூரத்தில் நின்று இந்த வேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பிரதம மந்திரி, "உண்டியில் தினமும் எவ்வளவு பணம் சேருகிறது ?" என்று அருகிலிருந்தவரைக் கேட்டார்.

"ரொக்கமாகத் தினமும் சராசரி நாலாயிரம் ரூபாயிலிருந்து ஏழாயிரம் வரை சேருகிறது. அதைத் தவிர நகை நட்டுகள் வேறு இருக்கின்றன. இதைத் தவிர கோவிலுக்குச் சுமார் நாற்பது கோடி ரூபாய் சொத்து இருக்கிறது" என்று பதில் கிடைத்தது.

* * *

ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் சிவ பக்தராகையால் திருப்பதி வேங்கடாசலபதி ஈசுவரனாக இல்லையே என்று அடிக்கடி கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஓரோர் சமயம் வேங்கடாசலபதி முருகக் கடவுள்தான் என்றும், நின்ற பெருமாள் என்பவர் முருகக் கடவுள் தான் என்பதற்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன என்றும் கூறினர்.

திருப்பதி வேங்கடாசலபதி நின்ற பெருமாளுமில்லை, முருகக் கடவுளுமில்லை. ஈசுவரன்தான் என்று நான் மட்டும் நிஸ்ஸந்தேகமாய்க் கூறினேன். எப்படியென்றால், வேங்கடேசப் பெருமாளுக்குக் கோடிக் கணக்காகச் சொத்து இருப்பதால் அவர் 'கோடீசுவரர்' என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாதல்லவா ?

* * *

உண்டிப் பெட்டியின் அருகில் நின்ற சின்ன அண்ணாமலையைப் பலாத்காரமாகக் கையைப் பிடித்துக் கோவிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றேன். பிரதம மந்திரி முதலானவர்களோடு கர்ப்பக் கிரகத்திற்குள் பிரவேசித்து ஆண்டவனுடைய பாதாரவிந்தங்களுக்கருகில் நின்று பெருமாளைக் கண்ணாரக் கண்டு மனமார மகிழ்ந்தோம்.

பெருமாளுடைய ஆகிருதி ஆஜானுபாகுவான ஆகிருதியாயிருந்தது. அவருடைய பரந்த நெற்றியில் சாற்றியிருந்த நாமம் அவருடைய திருமுக மண்டலத்தையே மறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

சங்கு சக்கரபாணியாய்க் கண்ட மாலைகளும் நவரத்தின ஆபரணங்களும் ஜாஜ்வல்யமாய்ப் பிரகாசிக்க வேங்கடாசலபதி அவற்றையெல்லாம் சுமக்க முடியாதவர் போல் நின்ற பெருமாளாய்க் காட்சியளித்தார்.

அப்போது ஸ்ரீ சின்ன அண்ணாமலை என் அருகில் வந்து காதோடு ஒரு வார்த்தை சொன்னர் :

"இந்தப் பெருமாளை, நம்முடைய வியாபாரத்துக்கு ஒரு பங்குதாரராய்ப் போட்டுக் கொண்டால் என்ன?" என்பதே அந்தப் பரம ரகசியம்.

தேசியும் சேதியும்

லண்டன் காமன்ஸ் சபை முன் விறகு, உணவு இலாக்கா மந்திரிகளுக்கெதிராக [illegible] ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.

இக்கிய வங்காளத்துக்கு ஆதரவு தேட வோட்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதைக் கண்டித்து [illegible] அறிவித்தார்.

லார்டு வேவல் பிரபு இந்தியப் பிரச்சினையை இரட்டைக் குழந்தை [illegible]

பாகிஸ்தான் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்குள்ளேயே இருக்குமென்று ஜின்னா மௌண்ட்பேட்டனிடம் தெரிவித்ததாக ஒரு அமெரிக்கப் பத்திரிகை எழுதுகிறது.

திருப்பதியில் தீண்டாமைப் பேய்க்கு பலத்த அடி கொடுத்து வீழ்த்தப்பட்டது.

"கேட்டுப் பாருங்கள்" என்றேன். ஸ்ரீ. சின்ன அண்ணாமலை கண்களை மூடி வாய்க்குள்ளாகவே ஏதோ முணுமுணுத்தார். இதற்குள் கோவில் பட்டாச்சாரியார் கற்பூர தீபாராதனை செய்து பிரதம மந்திரிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பிரசாதம் வழங்கி சடகோபம் வைத்தார்.

ஆண்டவன் தரிசனம் முடிந்த பிறகு எல்லோரும் சாப்பாட்டுக்குப் புறப்பட்டோம். போகும் போது எனக்குச் சட்டென்று ஒரு விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

உடனே உண்டிக்கருகில் ஓடிப்போய் வெகு நாட்களாக என் மணிபர்ஸுக்குள் சிறை புகுந்து என்னைப் பரம வேதனைக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு செல்லாத காலணாவுக்கு விடுதலை அளித்து, அதை உண்டிக்குள் போட்டு திருப்பதி தேவஸ்தானப் பொருளாதார நிலைமையில் புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்துவிட்டு வந்தேன்.

...உண்டிக்கருகில் ஆண்களும் பெண்களும் கும்பல் கும்பலாக நின்று பிரார்த்தனைக் காணிக்கையைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தனர்

இதற்குள் ஸ்ரீ பி. எஸ். மூர்த்தியின் ஹரிஜன கோஷ்டியும் மலை உச்சியை அடைந்து ஆலயப் பிரவேசம் செய்து ஆண்டவனைத் தரிசித்தது. பின்னர் ஆலயப் பிரவேசத்துக்கு வந்திருந்த ஹரிஜனங்கள், பிரமுகர்கள், தலைவர்கள் அனைவருக்கும் ஓர் இடத்தில் சம பந்தி போஜனம் நடைபெற்றது.

மாலை மூன்று மணி சுமாருக்கு சபா நாயகர் சிவஷண்முகம் பிள்ளையும் நாங்களும் வேங்கிடகிரிப் பெருமாளிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு கார் ஏறிச் சென்னைக்குப் புறப்பட்டோம். வரும் வழியில் காளஹஸ்தி நாதரைத் தரிசித்துவிட்டு அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

இப்படியாகத் தீண்டாமை அரக்கனைத் தமிழ் நாட்டின் வடக்கு எல்லையாகிய திருவேங்கட மலைச் சிகரத்திலிருந்து அதல பாதாளத்தில் வீழ்த்திவிட்டு சென்னையை அடைந்தோம்.

'DPF' தண்ணீர் இறைக்கும் பம்புகளை வைத்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்குங்கள்

☆

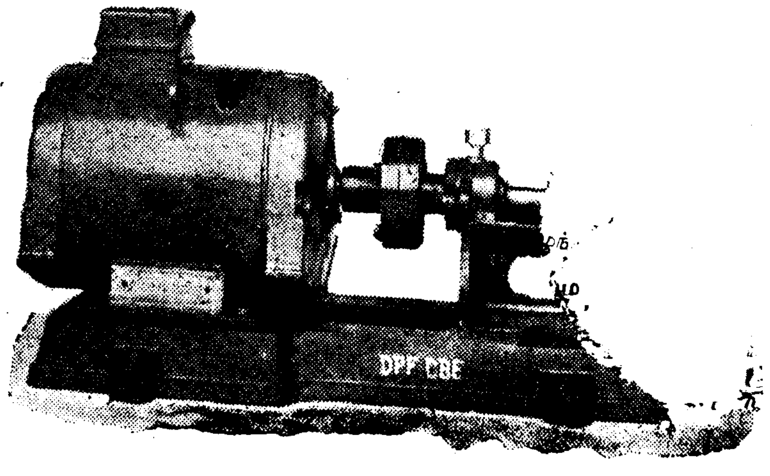

பால் பேரிங்குகள் அமைக்கப் பெற்ற 'DPF' பம்புகள் 2"×2", 2½"×2", 2½"×2½", 3"×2½", 3"×3", 4"×3", 5"×4" ஆகிய எல்லா சைஸுகளிலும், மோட்டார்களுடன் கப்பிள்டு செய்தும் பெல்டு டிரைவ்களுக்கு ஏற்றவாறும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

☆

உற்பத்தியாளர் :

தண்டாயுதபாணி பவுண்டரி

பாப்பநாயக்கன் பாளையம்

கோயமுத்தூர்.

Phone No. 219] [Gram: 'Motor pump'

தமிழ... ின் இருதயம் விசாலமானது

அது போல்

"எவ...ரெஸ்ட்" ஹோட்டலும்

அதிவிசாலமானது

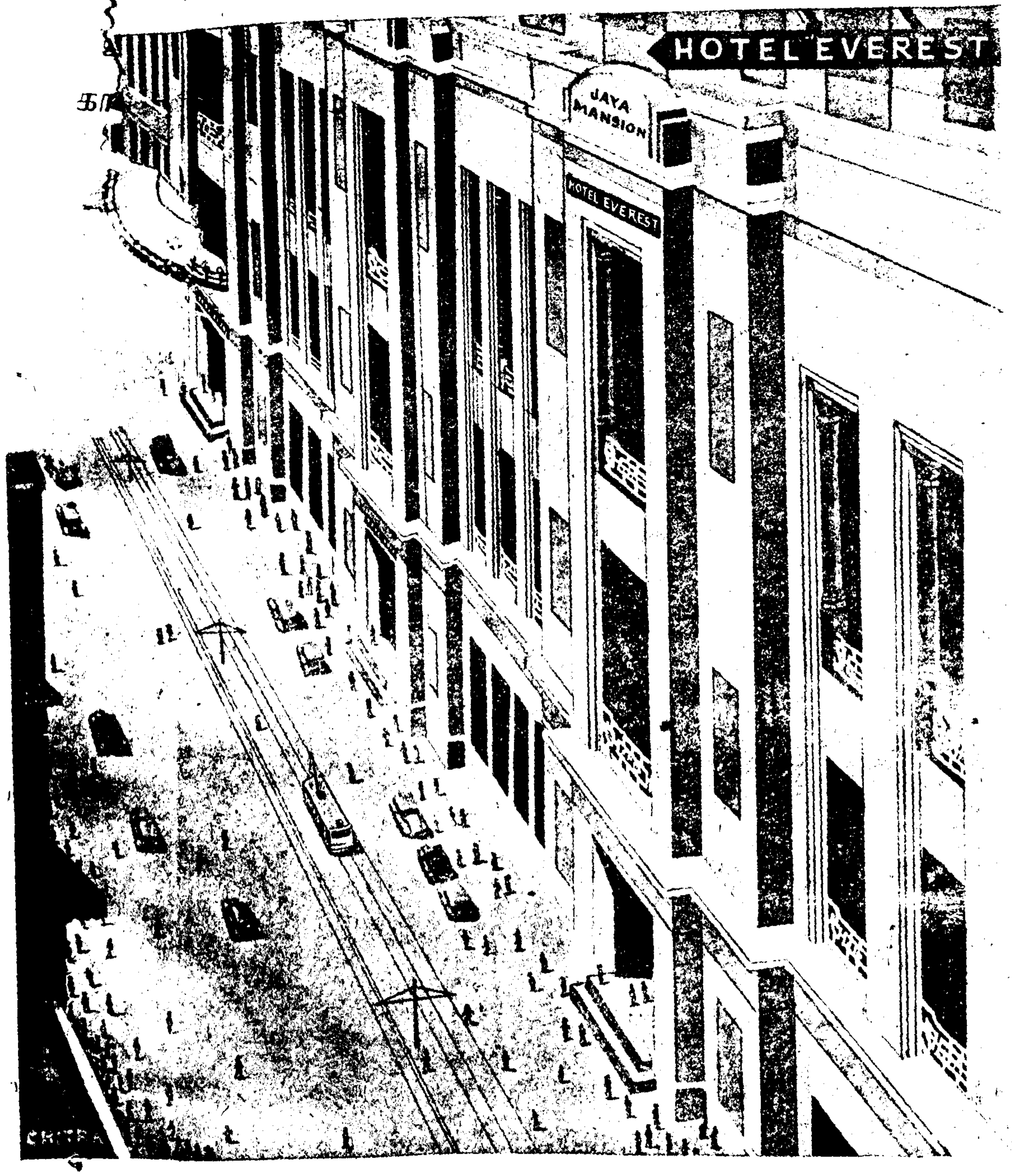

★ சகல வசதிகளையும் ஒருங்கே கொண்டது .... "எவரெஸ்ட்"

★ முதல்தரமான சாப்பாடும், சிற்றுண்டியும் கிடைப்பது .... "எவரெஸ்ட்"

உங்களை விரும்பி வரவேற்க 'எவரெஸ்ட்' சுந்தரம் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்

Printed by P. Arunachalam at Commercial Printing & Publishing House 46, Armenian Street, Madras 1.
Edited & Published by M. S. V... (Savi) at Tamil Pannai T. Nagar, Madras 17.

ஜாப்கோ
பௌண்டிங்க்
ஜெயபாரதம் கம்பெனி
சென்னை · பாங்களூர் · எர்ணகுளம் ·

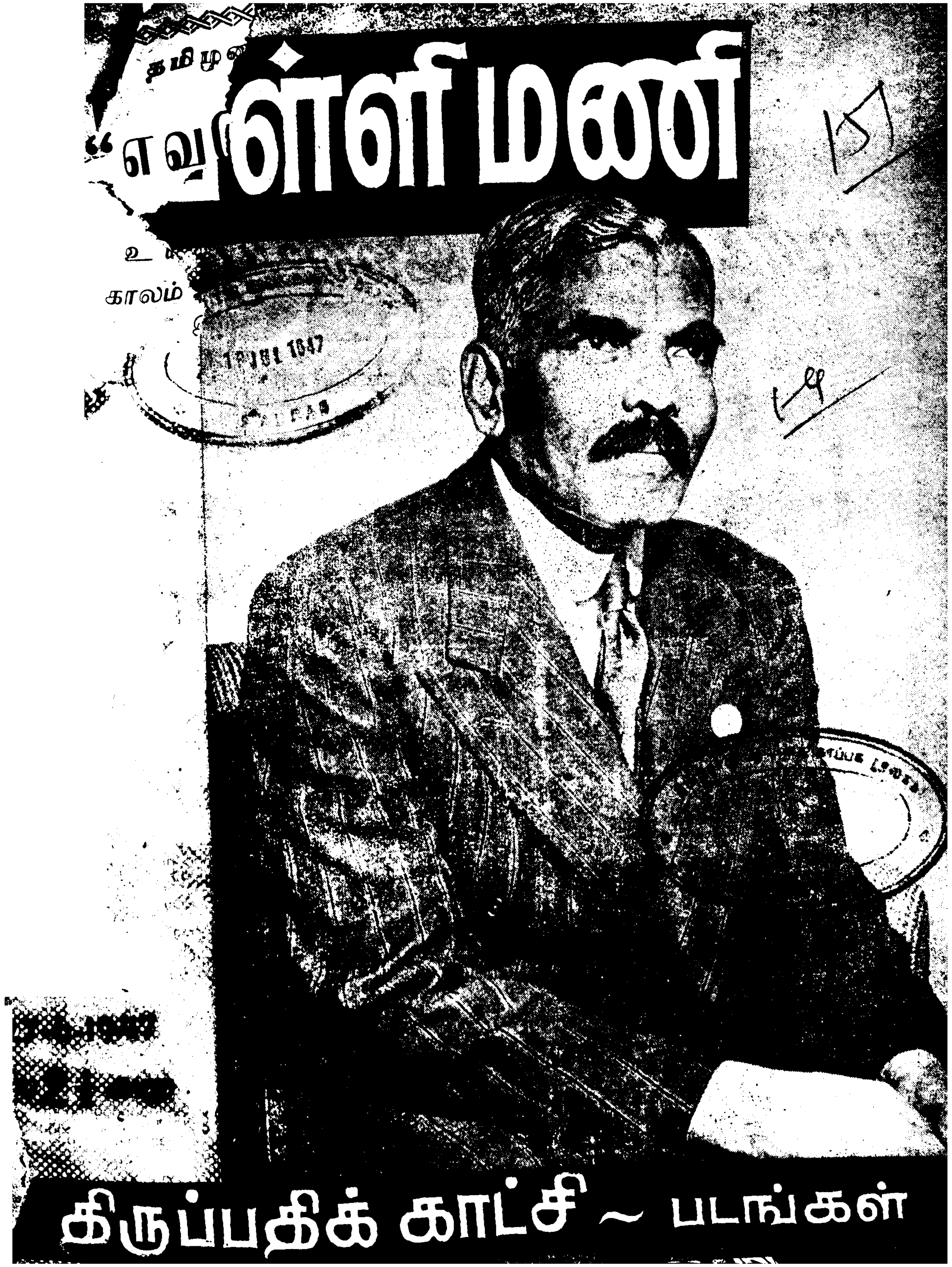
ள்ளி மணி
கிருப்பதிக் காட்சி ~ படங்கள்

உங்களுடைய இன்ஷ்யூரன்ஸ் தேவைகளுக்கு
எங்களைக் கலந்து கொள்ளவும்.

தி பயனீர்
பயர் & ஜெனரல் இன்ஷ்யூரன்ஸ்
கம்பனி லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: கோயமுத்தூர்

ஆயுள், தீ, கப்பல், மோட்டார் விபத்து முதலிய
இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

திறமையான ஏஜன்டுகள், ஆர்கனைசர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு
நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு தலைமை ஆபீசுக்கு எழுதவும்

வெள்ளிமணியில் வெளியாகும் பிளாக்குகளெல்லாம்

கமர்ஷியல் பிராஸஸ்

டிபார்ட்மெண்டில் தயாரிக்கப்படுகின்றன

★

லைன், ஆப்-டோன், லைன் & ஆப்-டோன், இரண்டு கலர், மூன்று கலர் முதலிய பிளாக்குகளை சுத்தமாகவும், குறித்த காலத்திலும் செய்து தருகிறோம்.

ஒரு முறை விஜயம் செய்பவர்கள் எங்களுடைய நிரந்தர வாடிக்கைக்காரர்களாகி விடுவார்கள்.

★

விவரங்களுக்கு:

கமர்ஷியல் பிரின்டிங் & பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்,

46, அரண்மனைக்காரத் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

Telephone: 4037 Post Box No. 1569 Telegrams: "PRINTHOUSE"

MSP

உயர்ந்த கொள்ளே
காலம் பட்டுப் புடவைகள்
கிடைக்குமிடம்

மதராஸ்
ஸில்க் பாலஸ்

29, பாண்டி பஜார்
தியாகராயநகர்

☆

Phone: 88424

Proprietors:

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்
&
எம். ஜி. நாயுடு

N. B.—எங்கள் ஸ்பெஷல்
"ரதிபதிப்பிரியா"
பார்டர் புடவைகள்
ஓர் உயர்ந்த ரகம்

வெள்ளி மணி
வாரப் பத்திரிகை

★

வருட சந்தா	ரூ.	7 8 0
ஆறு மாத சந்தா	ரூ.	3 12 0

★

மானேஜர்
வெள்ளி மணி
தியாகராயநகர் :: சென்னை.

ரஸிக மணி
டி. கே. சி.யின் நூல்கள்
தமிழ்ப் பண்ணை மூலம்
வெளி வருகிறது

இதய ஒலி	ரூ. 4-0-0
முத்தொள்ளாயிரம்	ரூ. 4-8-0

'தீபன்' எழுதிய அரும்பிய முல்லை
விரைவில் வெளி வரும்

தமிழ்ப் பண்ணை
தியாகராய நகர் சென்னை

தமிழ் ஹரிஜன்
ஆசிரியர்:
பொ. திருகூட சுந்தரம் பிள்ளை

காந்திஜியின் வாரப் பத்திரிகையான தமிழ் ஹரிஜனில் மறுபடியும் காந்திஜி தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஒரு வருட சந்தா ரூ. 7-0-0
ஆறு மாத சந்தா ரூ. 3-8-0

நிர்வாகி
தமிழ் ஹரிஜன்
தியாகராயநகர், சென்னை.

EKCO RADIOS

எக்கோ

ரேடியோக்கள்

4 வால்வ் 5 வால்வ்
6 வால்வ்

★

ரேடியோ செட்டுகள்

★

ANDREA RADIOS

★

ஆண்டிரியா
அமெரிக்கன்
ரேடியோக்கள்

6 வால்வ்

A. C. ரேடியோ

★

சிறந்த ஒலி பெருக்கி ஏற்பாடுகள்; உத்திரவாதத்துடன் ரேடியோ ரிப்பேர்கள்

RADIO ELECTRICS

(of A. B. Rajagopalan)

5/7, OLD POST OFFICE ROAD,
COIMBATORE

STEEL TRUSSES and PURLINS
SALE OF.

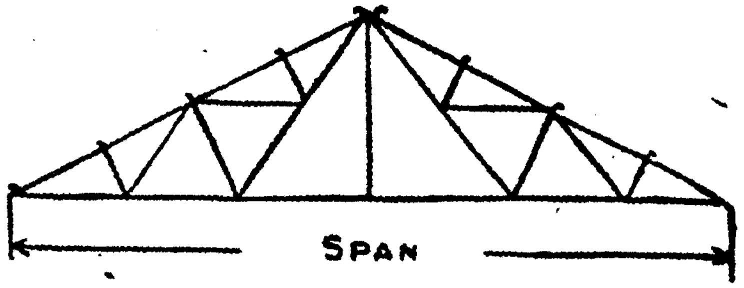

Please Contact

M/s. KUPPUSAWMY NAICKER & Co. LTD.
5 SEMBUDOSS STREET,
G. T. MADRAS.

PHONE No. 2489

218894

Coffee

Ours for Quality

GANESH & Co

தலைமை ஆபீஸ்: 22, வெங்கடநாராயண ரோடு, தியாகராயநகர்.
கிளை ஆபீஸ்: 285, மைலாப்பூர் ரோடு, ஜி. டி. மதராஸ்.
71 பாண்டிபஜார், தியாகராயநகர்

வெள்ளி மணி

ஆசிரியர்... சாவி

வெள்ளி 1] 27—6—47 [மணி 4.

ஸர். ஆர்க்காடு முதலியார்

ஒரு காலத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தூண்போல் நின்ற ராமஸ்வாமி முதலியார் 1937-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்கு எதிராக நின்று மகத்தான தோல்வியை அடைந்தார். பிறகு பிரிட்டிஷ் அதிகாரவர்க்கத்தின் துணை மாறினார்.

புது டில்லியில் தேசிய சர்க்கார் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் வைஸ்ராய் நிர்வாக சபை அங்கத்தினராகப் பதவி வகித்தார். ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோவில் கூடிய சமாதான மகாநாட்டுக்கு இந்தியாவின் பிரதிநிதியாகச் சென்று தாய்நாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்டினர். இந்தியாவின் உண்மைப் பிரதிநிதியாகச் செல்லவில்லை என்றாலும், தமது மகத்தான பிரசங்கங்களின் மூலம் தமது தாய்நாட்டுச்குப் பெருமை தேடித் தந்தார்.

மேற்படி மகாநாட்டில் ஸர் ராமசாமி முதலியாரின் பேச்சைக் கேட்டுப் பல தேசத்துப் பிரதிநிதிகளும் மூக்கில் விரல் வைத்து வியந்தார்கள்.

ஸர் ராமசாமி முதலியார் பேச்சிலே தீரர். வாக்குவாதத்திலே வன்மை மிகுந்தவர்.

அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் நிபுணர்.

இத்தகைய சிறந்த அறிஞரை மைசூர் சமஸ்தானம் திவானாக ஏற்றுக்கொண்டதில் வியப்பில்லை. அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்த ஸர் முதலியார் காலத்தின் போக்கை அறிந்து மக்களின் விருப்பத்துக்கிணங்க மைசூர் சமஸ்தானம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் கலந்து கொள்ளும் என்று பிரகடனப்படுத்தி தேசத்தின் பாராட்டுதலுக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறார்.

மைசூர் திவானை நாம் பாராட்டுவதற் கறிகுறியாக அவருடைய திரு உருவத்தை இந்த இதழ் அட்டைப்படத்தில் வெளியிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்.

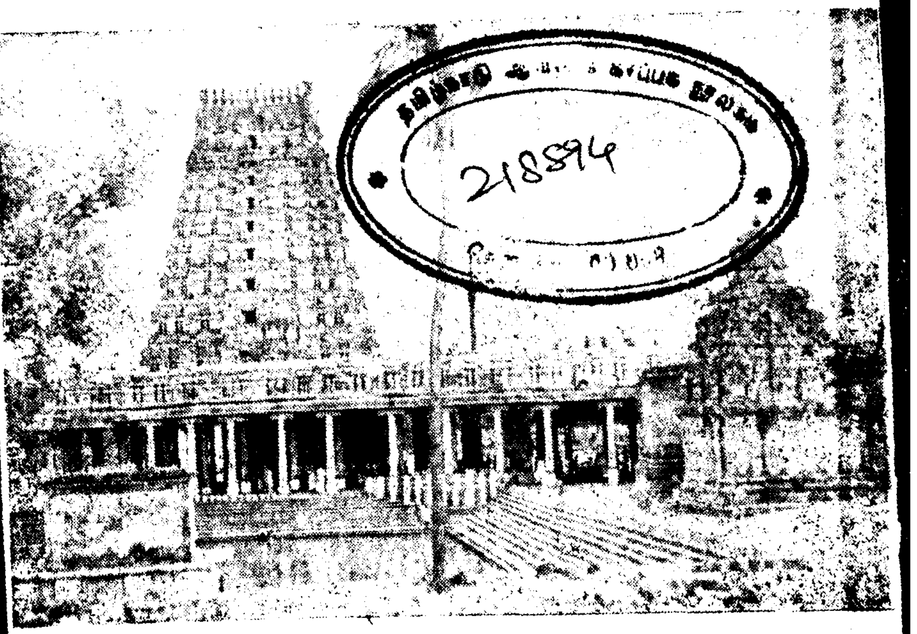

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற காஞ்சிமா நகரத்திலுள்ள ஏகாம்பரேசுவரர் ஆலயம் சென்ற வாரம் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விடப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள கோவில் ஒன்று விடாமல் ஆலயப் பிரவேசம் செய்து வரும் நமது சபாநாயகர் காஞ்சீபுரம் ஆலயத்தை விடுவாரா? ஏகாம்பரேசுவரர் கோவில் பிராகாரத்தில், காஞ்சீபுரம் எம். எல். ஏ., ஸ்ரீ குப்புசாமி நாயுடுவின் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் சபாநாயகர் பேசுகிறார்.

218894

மாட்டைப் பிடிப்பாரா?

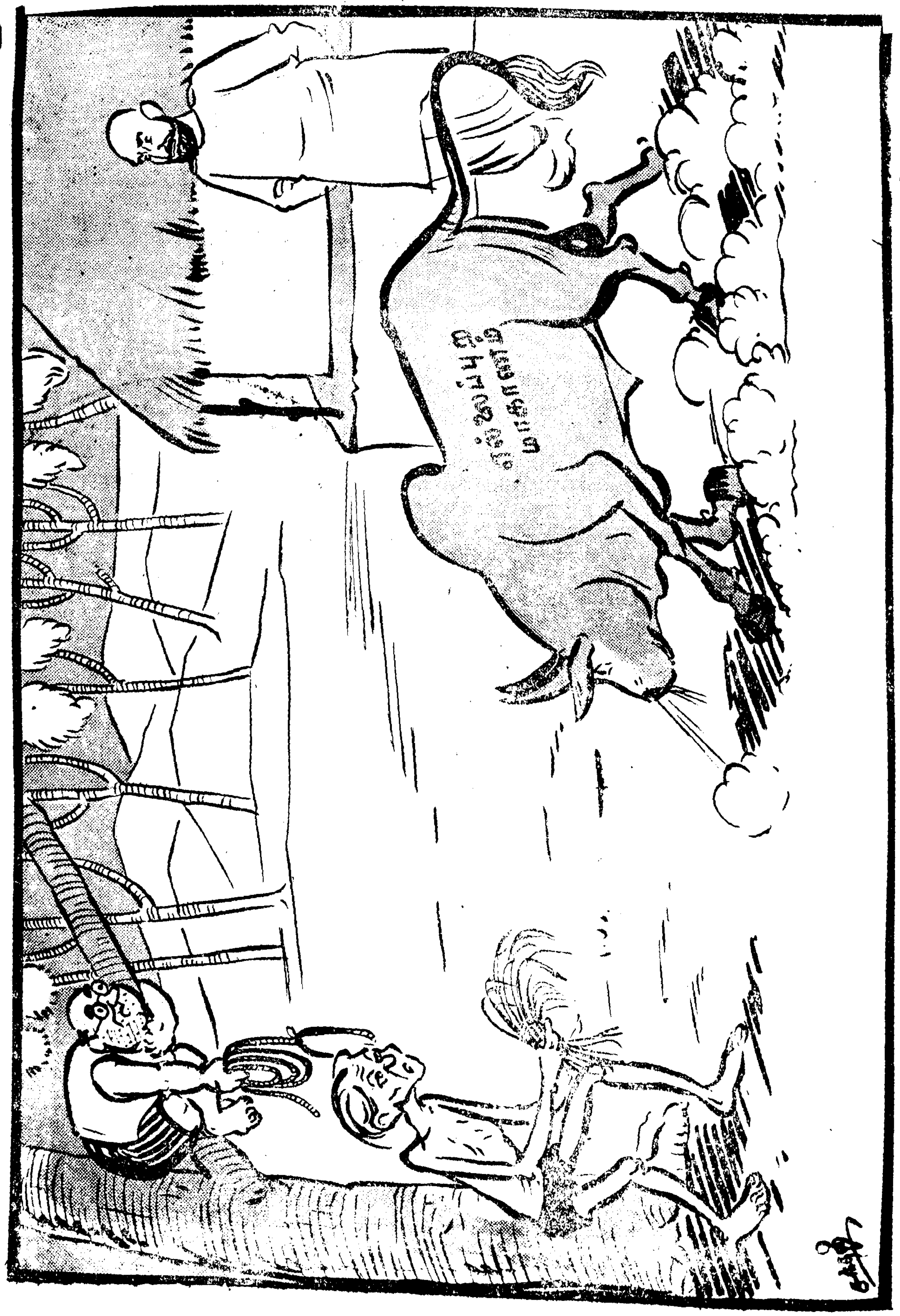

—சந்தனு

எல்லைப்புற மாகாணம் எந்த 'ஸ்தானி'லும் சேராமல், சுதந்திரமாய்த் தனித்திருக்கும் என்கிறார் அப்துல் கபார்கான். ஆனால், ஜின்னா சாயபு எப்படியாவது எல்லைப்புறத்தை பாகிஸ்தானில் சேர்த்துவிட பெருமுயற்சி எடுத்து வருகிறார்.

சூழ்ச்சி பலிக்காது

எல்லைப்புறத்தில் பிரிட்டிஷார் கையாளும் சூழ்ச்சி பலிக்கப் போவதில்லை. ஜனுப் ஜின்னாவின் மேற்குப் பாகிஸ்தான் கோட்டையும் கைகூடப் போவதில்லை.

பட்டாணியர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த எல்லை காந்தி கான் அப்துல் கபார்கானும், அவரது சகோதரர் கான் சாகிபும், எல்லைப்புற செஞ்சட்டைப் படையினரும் வீரத்திற்கும் தியாகத்திற்கும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். சுதந்திர உணர்ச்சி மிகுந்தவர்கள். கஷ்டங்களுக்கும் நஷ்டங்களுக்கும் ஈடு கொடுப்பவர்கள். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர்கள். போரில் புற முதுகு காட்டி ஓடாதவர்கள். ஆஜானுபாகுவான ஆகிருதியையும், விசாலமான மார்பையும், மத்தகஜத்தின் புஜபலத்தையும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவர்கள்.

இத்தகைய வீர புருஷர்களான எல்லைவாசிகள் தங்கள் மாகாணத்தின் சுதந்திரத்திற்குப் பங்கம் வாராமல் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

அங்கே பிரிட்டிஷார் செய்து வரும் சூழ்ச்சியையும் முஸ்லிம் லீகின் காலித்தனத்தையும் கண்டு அவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள். தாங்கள் வாழும் எல்லைப் பிரதேசத்தை சுதந்திர பட்டாணிஸ்தானாக ஸ்தாபிப்பதிலும் அவர்கள் பின் வாங்கமாட்டார்கள்.

இந்த பட்டாணிஸ்தான் முயற்சிக்குத்தான் முஸ்லிம் லீகும் பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கமும் முட்டுக்கட்டை போடப் பார்க்கின்றன. வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தைப் பாகிஸ்தானாக மாற்றிவிட வேண்டுமென்று ஜனுப் ஜின்னா ஜகர்ணம் போட்டுப் பார்க்கிறார். பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கம் அதற்குத் தன்னாலான சூழ்ச்சிகளையெல்லாம் செய்து தூபம் போடுகிறது.

எல்லை மாகாணத்தை முஸ்லீம் லீகினிடம் ஒப்படைப்பதில் பிரிட்டிஷார் எதற்காக இத்தனை அக்கரை காட்ட வேண்டும்?

இதற்கு எல்லைப் புறத் தலைவர் கான் அப்துல் கபார்கானே பதில் கூறியிருக்கிறார்.

"ருஷ்யாவிற்கு எதிராக எல்லைப் புறத்தைத் தங்களுடைய ராணுவ தளமாக உபயோகித்துக் கொள்வதே பிரிட்டிஷாருடைய அந்தரங்க நோக்கம். இதற்காகவே எல்லைப் புறத்தைப் பாகிஸ்தானாக மாற்றுவதில் பிரிட்டிஷார் முனைந்திருக்கிறார்கள்" என்று எல்லை காந்தி கூறுகிறார்.

எல்லைப் புறத்தைப் பாகிஸ்தானாக மாற்றுவதற்குப் பிரிட்டிஷாரும் முஸ்லிம் லீகும் சேர்ந்து செய்யும் சூழ்ச்சி என்னவென்று பார்ப்போம்.

முஸ்லிம் லீகுக்கு அநுகூலமாக பிரிட்டிஷார் தங்களுடைய ஜூன் 3-ந் தேதி அறிக்கையில் ஒரு வழி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதாவது, எல்லைப்புறம் பாகிஸ்தானில் சேர இஷ்டப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை அங்குள்ள பொது ஜனவாக்கின் மூலம் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் அந்த வழி.

முஸ்லிம்கள் மெஜாரிடியாக வாழும் மற்ற மாகாணங்களில் இந்த வழியைப் பின் பற்றாமல் எல்லைப் புறத்தில் மட்டும் பொது ஜன வாக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று கூறுவதின் நோக்கமென்ன? வேறு ஒன்றுமில்லை.

பொதுத் தேர்தல் என்று வந்தால் அங்கேயுள்ள முஸ்லிம் குண்டர்கள் பலாத்காரச் செயலில் ஈடுபடுவார்கள். தீ வைத்தல், சூறையாடுதல், கற்பழித்தல், போன்ற தீய காரியங்களில் முனைந்து அட்டகாசம் செய்து பாகிஸ்தானுக்குச் சாதகமாக வோட்டுச் சேகரிப்பார்கள். இதுதான் நோக்கம்.

மற்ற மாகாணங்களைப் போல் எல்லைப் புறத்திலும் அசெம்பிளியைக் கொண்டே பொது ஜன முடிவைத் தீர்மானம் செய்வது என்று ஏற்பட்டால் அப்புறம் பொது ஜன வோட்டு எடுப்பதற்கும் பலாத்காரத்துக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

போதாக் குறைக்கு எல்லைப்புற அசெம்பிளியில் காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டிஸ்தானம் வகிக்கிறது. எனவே, அசெம்பிளி அங்கத்தினர்களின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றால் அப்போது பாகிஸ்தான் ஆசை கைகூடாமல் போய் விடுவது நிச்சயம் என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இதுதான் விஷயம்.

எல்லைப் புறத்தில் பொது ஜனவோட்டு எடுப்பதையும் அதனால் ஏற்படும் அக்கிரமங்களையும் தடுப்பதற்கு எல்லை காந்தி ஒரு யோசனை கூறுகிறார்.

அந்த யோசனை என்னவென்றால், பாகிஸ்தான் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பட்டாணியர்கள் கலந்து கொள்வது. மேற்படி அரசியல் நிர்ணய சபை வகுக்கும் அரசியல், பட்டாணியர்களுக்குப் பிடித்தமில்லையென்றால் பாகிஸ்தான் டொமினியனிலிருந்து பட்டாணியர் பிரிந்து போய் விடுவது. இதற்கு முஸ்லிம் லீக் தயாரென்றால் எல்லைப்புறம் பாகிஸ்தான் அ. நி. சபையில் சேரும். இதனால் பொதுஜன வோட்டு எடுக்கும் தொல்லையும் ஆபத்தும் நீங்கும்.

சமஸ்தானங்களுக்குச் சுய நிர்ணய உரிமை உண்டென்று வாதாடும் ஜனுப் ஜின்னா இந்த நியாயமான கோரிக்கைக்கு ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது?

ஆனால் ஜனுப் ஜின்னா நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் கட்டுப்படுகிறவர் அல்லவாகையால் கபார்கான் யோசனைக்கும் இணங்கமாட்டார் என்பது நிச்சயம்.

எனவே, இனி எல்லைப் புறப் பட்டாணியர்கள் செய்ய வேண்டியதென்ன?

மகாத்மாஜி கூறுவதைப் போல் பட்டாணியர்கள் பட்டாணிஸ்தானுக்காக சுதந்திர இயக்கம் ஆரம்பித்து நடத்துவதுதான் வழி.

பாகிஸ்தானில் சேருவதா ஹிந்துஸ்தானில் சேருவதா என்பதை அவர்கள் பிற்பாடு முடிவு செய்து கொள்ளலாம். எந்த ஸ்தானில் சேர்ந்தால் தங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதை அவர்கள் தனித்திருந்து முடிவு செய்து கொள்ள அவகாசமும் கிடைக்கும்.

ஆகையால் பட்டாணியர்களுடைய சுதந்திர இயக்கத்தை எதிர்த்துச் செய்யப்படும் சதிவேலைகளுக்கும் பலாத்காரச் செயல்களுக்கும் அவர்கள் தக்க பதில் கூறுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

வீரத்திற்கும் தீரத்திற்கும் பெயர் பெற்ற பட்டாணியர்கள் தங்களுடைய சுதந்திர இயக்கத்தில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதும் திண்ணம்.

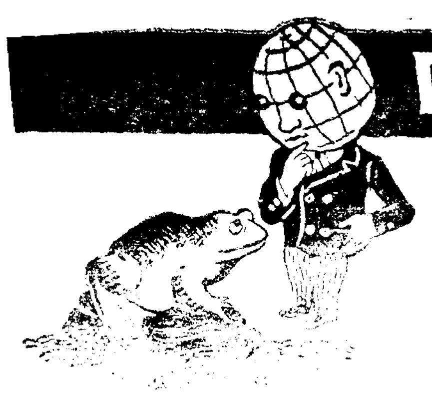

நாட்டு வளப்பம்

சி. பி. ஸ்தான்! ★

குழந்தையே பிறக்கவில்லை. இதற்குள் நாமகரணச் சடங்குக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் ஜரூராய் நடத்த ஏற்பாடு செய்தாராம் ஒரு புத்திசாலித் தகப்பனார். திருவாங்கூர் திவான் ஸர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் செய்து வரும் அவசரக் காரியத்தை மேற்படி புத்திசாலித் தகப்பனாருடைய காரியத்துக்குத்தான் ஒப்பிட வேண்டும்.

திவான் சி. பி. தாம் மனோராஜ்யம் செய்து வைத்திருக்கும் சுதந்திரத் திருவாங்கூர் நாட்டுக்கும் இனிமேல் ஏற்படப் போகும் பாகிஸ்தான் ராஜ்யத்துக்கும் பிரதிநிதியை நியமித்து விட்டார்.

'ஊருக்கு முன்னால் உரலுக்குத் தாலி கட்டி வைத்தானாம்' என்ற கதையாக இருக்கிறது இது. தாம் சேர விரும்பாத இந்திய யூனியனுக்கும் திருவாங்கூருக்கும் பொருளாதார பாந்தவ்யம் இல்லாவிட்டால் பாதகமில்லையாம். அவருடைய நேசதேசமான பாகிஸ்தான் இருக்கும்போது அவருக்கென்ன குறைவு! கராச்சியிலிருந்து திருவாங்கூருக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள் சமுத்திர மார்க்கத்தில் வந்துவிடுமாம். அதே மாதிரி திருவாங்கூரின் மூலப் பொருள்களும் கப்பலிலேயே பாகிஸ்தானுக்குப் போய்ச்சேருமாம். திருவாங்கூர் திவான் இதுவும் செய்வார்; இன்னமும் செய்வார். திருவாங்கூரையே தூக்கிக் கப்பலில் கொண்டு போய்ப் பாகிஸ்தானில் சேர்த்தாலும் சேர்த்து விடுவார், கபர்தார்!

மார்ஷலின் சுபிட்ச திட்டம் ★

யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்காக அமெரிக்கா தேசம் ஒரு சுபிட்ச திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. மேற்படி திட்டத்தை வகுத்த பெருமை அமெரிக்க ராஜாங்கக் காரியதரிசியான மார்ஷலைச் சேர்ந்ததாகும்.

மார்ஷல் திட்டத்தின் நோக்கம் ஐரோப்பிய நாடுகளில் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது, பஞ்சத்தாலும் பட்டினியாலும் வாடும் நாடுகளுக்கு அமெரிக்கா தேசம் உணவு கொடுத்து உதவுமாம். பணம் வேண்டுமென்றால் டாலராய்க் கொண்டு வந்து கொட்டுமாம். இவ்வாறு எந்தெந்த நாடுகளுக்கு என்னென்ன உதவி வேண்டுமோ அத்தனையும் செய்யத் தயார் என்று அந்தத் திட்டம் கூறுகிறது.

அமெரிக்கா தேசம் இப்படி வலிய வந்து தார்மீகத் துறையில் இறங்கியிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று மற்ற நாடுகள், முக்கியமாக ருஷ்யா தேசம் போன்ற பொது உடமை நாடுகள், சந்தேகப்படுவது இயற்கை.

உதவி செய்வதாக வலியச் சொல்லிக் கொண்டு வரும் அமெரிக்கா தேசம் எங்கே தன்னுடைய ஆதிக்கத்தையும் செல்வாக்கையும் விஸ்தரிக்க ஆரம்பித்து விடுமோ என்பதுதான் ருஷ்யாவின் பயத்துக்குக் காரணமாகும்.

இந்த பயம் காரணமாகவே தான் மேற்படி மார்ஷல் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு ருஷ்யா தேசம் இத்தனை நாள் வரை தயக்கம் காட்டிற்று. ஆனாலும், மார்ஷல் தம் திட்டத்தைப் பற்றிய முதல் நாள் வியாக்கியானத்தில், "இது அரசியல் காரணமாகவோ சுயநலம் காரணமாகவோ வகுக்கப்பட்ட திட்டம் அல்ல. எல்லா நாடுகளின் க்ஷேமத்தையும் உத்தேசித்துப் பொதுவாக வகுக்கப்பட்ட ஒரு சுபிட்ச திட்டமே" என்று கூறியிருக்கிறார்.

மற்ற இரு வல்லரசுகளான பிரிட்டனும், பிரான்ஸும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருப்பதுடன் ருஷ்யாவையும் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து விவாதிக்கும் பொருட்டு மாகாநாட்டுக்கு அழைத்திருக்கிறது. ருஷ்யாவும் இப்போது இதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறது. எனவே, திட்டத்தின் முக்கிய கட்டம் இனிமேல்தான் ஆரம்பமாகப் போகிறது. ஏற்கெனவே வல்லரசுகளுக்கிடையே உள்ள தகராறுகளுக்கே இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை.

பரஸ்பரம் சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் சுபிட்ச திட்டத்தைப் பற்றிப் பேச அழைப்பு அனுப்புவது ரொம்பவும் வேடிக்கையாகவே இருக்கிறது. போகட்டும்; சுபிட்ச திட்டம் என்பது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டும்தானா? திட்டத்தை இன்னும் கொஞ்சம் விஸ்தரித்து இப்படிக் கொஞ்சம் கீழ்நாடுகளுக்கும் அனுப்பலாமே! ஆசிய நாடுகளும் யுத்தத்தில் கலந்து கொண்ட நாடுகள் தான். இங்கேயும், பசியும் பிணியும், பொருளாதார நெருக்கடியும் உண்டு.

வல்லரசுகள் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றித் தாங்களே கூடி முடிவு செய்வதைக்காட்டிலும் எல்லா தேசங்களுக்கும் பொதுவான ஐக்யதேச ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைத்து, திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும் முழு அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் அதனிடம் கொடுத்து விட்டால் எந்த வல்லரசுகளையும் யாரும் சந்தேகப்படமாட்டார்கள். அப்போது திட்டமும் உண்மையில் சுபிட்சமான திட்டமாக இருக்கும்.

உள்ளே வராதே! ★

பர்மாவின் இடைக்கால சர்க்கார் விசித்திரமான அவசரச் சட்டம் ஒன்றைப் பிறப்பித்திருக்கிறது. இந்த அவசரச் சட்டத்தின்படி பர்மாவுக்குள் பர்மா சர்க்காரின் அனுமதியின்றி யாரும் குடியேற முடியாது. இது இந்தியர்களை ரொம்பவும் பாதிக்கக் கூடிய சட்டம் என்பதையும், நன்றி கெட்டச் செயல் என்பதையும் நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

யுத்த காலத்தில் பர்மாவிலிருந்து வெளியேறிய அகதிகள் பலர் இந்தியாவுக்குள் குடியேறினார்கள். கஷ்டகாலத்தில் இடம் கொடுத்துதவிய இந்தியர்களுக்கு பர்மா செய்யும் பிரதியுபகாரம் இதுதான் போலும்!

இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால், சொந்த சகோதரர்களைப் போல் வாழும் இந்தியர்களை அனுமதிக்காத இந்தக் குடியேற்றச் சட்டம் அந்நிய நாட்டினராகிய ஆங்கிலேயர்களுக்கு மட்டும் விசேஷ சலுகை காண்பிக்கிறது. பிரிட்டிஷார் எந்த நிமிஷத்திலும் பர்மாவுக்குள் போகலாம்; வரலாம். ஆனால் இந்தியர்கள் போய் வர பர்மா சர்க்காரிடமிருந்து 'பர்மிட்' வாங்க வேண்டும்! எப்படியிருக்கிறது கதை! இந்தியர்களுக்கு இது நல்ல பாடம்தானே?

தேவை

நல்ல அனுபவமுள்ள 'ட்ரை' கலர் பிளாக் எச்சர்கள்

வெள்ளிமணி
தியாகராய நகர், சென்னை

ரஸகுல்லா

கி.ச

பாரத நாடு சுதந்திரமடைந்து விட்டதென்பதில் இனி யாருக்கும் சந்தேகமிருக்காது. கதைகளில் படிக்கும் அதிசய நிகழ்ச்சிகளைப் போன்ற நிகழ்ச்சி ஏதாவது நிகழ்ந்தாலன்றி இனி கிடைத்து விட்ட சுதந்திரம் கைவிட்டுப் போகாது. ஆனால் சுதந்திரம் வந்ததாக எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்கின்றனரேயன்றி, அதைக் கண்களால் பார்க்க முடியவில்லையே! தொட்டுப் பார்க்கவும் முடியவில்லையே! ருசித்து அறியவும் யாதொரு சின்னங்களையும் காணோமே என்று சிலர் கேட்கலாம்.

* * *

ஒரு ஆங்கிலேயன் மற்றொரு ஆங்கிலேயனைப் பார்த்து "என் சுதந்திரத்திற்குத் தீங்கு நேருமென்று தெரிந்தால் நான் போர் செய்வேன். ஆனால் உன் சுதந்திரத்திற்குத் தீங்கு நேருமாயின் அதற்காக என உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்து காப்பேன்" என்று சொன்னானாம். இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் நம் இந்தியர்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சுதந்திரத்தைப் பார்க்கவும், ஸ்பரிசிக்கவும் இயலும். அதைவிட்டு "என்ன சார்! சுதந்திரம் வந்து விட்டதாகப் பேசிக்கொள்கிறார்களே! அது என்னை வந்து மாடுபோல் முட்டக் காணோமே? குத்தக் காணோமே?" என்று கேட்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

* * *

அந்திப்பொழுதைச் சந்திவேளையென்று கிராமங்களில் சொல்லுவார்கள். இரவு, பகல் என்ற இரு வேளைகளைத்தான் மக்கள் பழக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இரவுக்கும் பகலுக்கும் இடையேயுள்ள சந்தி வேளையை யாரும் ஞாபகத்தில் வைப்பதில்லை. இரணியன் கூடச் சந்தி வேளையை அலட்சியம் செய்ததால் தான் அந்த வேளைக்கே அவன் உயிர் அர்ப்பணமாயிற்று. பாரத தேசத்தில் அரசியல் உலகில் இப்பொழுது ஆரம்பமாயிருப்பது சந்தி வேளையேயாகும். சந்தி வேளையை அவமதித்தால் இரணியனுக்கு நேர்ந்தது போல், பாரத! சமுதாயத்துக்கும் உயிருக்கே ஆபத்து வரும். கண்ணினும் இனிய சுதந்திரத்தைத் தட்டிப் பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடக் கழுகுகள் காத்திருக்கின்றன. இனிமேல்தான் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம், பலம் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டிய சமயம். அவர்கள் தம் தருமத்தைக் கைவிட்டு முன் செய்த தியாகங்களுக்குக் கூலியாக உத்தியோகமும், உரிமைகளும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் நாட்டை யார் காப்பாற்றுவார்கள்? மீண்டும் காங்கிரஸ் வாதிகள் தியாகிகள் குழுவாகி, துறவிக் கூட்டமாகி மக்களின் மனோபாவத்தை அறவழியில் திருப்ப வேண்டும். சந்தி வேளையில் செய்ய வேண்டிய முதல் வேலை இதுவே யாகும்.

* * *

கடைசியாக, இந்திய நாடு இரண்டாகத் துண்டிக்கப் பட்டு விட்டது. இந்த நிலைமை வந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்று தடவிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜனாப் ஜின்னா அவர்கள் நினைத்தது ஒருவிதம். முடிந்தது வேறு விதமாயிற்று. இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லிம்களனைவரும் சேர்ந்து சிறுபான்மைசமூகமாகிறதென்றும் அவர்களுடைய சுதந்

திருப்பூர் ரேடியோ சேல்ஸ் & சர்வீஸ்

ஊத்துக்குளி ரோடு, திருப்பூர் (S. I. R.)

எங்களிடம் ரெடி ஸ்டாக்கில் கிடைக்கக் கூடியவை:

எலக்டிரிக் மோட்டார்கள், பம்புகள், மர்பி, பெடோஸ்காட், ரெட்ரூட் முதலிய ரேடியோக்கள், விசிறிகள், எலக்டிரிக் சாமான்கள், ஆயில் என்ஜின்கள்.

ரேடியோ ரிப்பேரும், வால்வ் முதலியவை மாற்றுவதும், மோட்டார் ரீவைண்டிங் செய்வதும் எங்களால் திறமையான ஆட்களைக் கொண்டு செய்து தரப்படும்.

நாட்டின் நிலையை நன்கு விளக்கும் நாடகம்

★

பார்த்தவர்க ளெல்லாம் ஒரே பரவசமடைந்து பாராட்டுகிறார்கள்

★

18—6—47 முதல்

சென்னை

ஒற்றைவாடையில்

நடைபெற்று வருகிறது

ஸ்ரீ சக்தி நாடக சபையின்

ஜீவன்

(எழுதியது: 'இளமதி'—உரிமைபெற்றது)

உன்னத தேசியக் காதல் சித்திரம்

தவறாது விஜயம் செய்யவும்

★

காண்ட்ராக்டர்ஸ்:

ஜே ஹிந்த் கம்பெனி

மற்றவை வழக்கம் போல்

திரத்திற்காகவே தாம் போராடுவதாகவும் அவர் கூறி வந்தார்.

ஆனால் நடந்தது வேறு விதமாகி விட்டது. பாஞ்சாலத்திலும், வங்காளத்திலும் முஸல்மான்கள் பெரும்பான்மை ஜனத்தொகையினர் ஆவர். ஆகவே, அந்த மாகாணங்களிலுள்ள முஸல்மான்களின் உரிமைகளைக் காக்க ஜனாப் ஜின்னா இவ்வளவு பாடுபட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அந்த மாகாணங்களில உண்மையில் பந்தோபஸ்து வேண்டி நிற்பவர்கள் அங்குள்ள சிறுபான்மை சமுதாயத்தினரேயாவர். பெரும்பான்மை சமுதாயத்தார் தங்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். ஹிந்துஸ்தான் என்று சொல்லப்படும் பிரதேசத்திலுள்ள மாகாணங்களில் வசிக்கும் முஸல்மான்கள்தான் சிறுபான்மையானவர்கள்: ஆகவே ஹிந்துஸ்தானத்திலுள்ள மைனாரிட்டி முஸல்மான்களுக்குத்தான் பந்தோபஸ்து தேவை.

ஆனால், ஜனாப் ஜின்னா மூச்சைப் பிடித்துச் சண்டையிட்டுப் பந்தோபஸ்து செய்து கொடுக்க வேண்டிய மைனாரிட்டி முஸல்மான்களைக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒப்படைத்து விட்டு, பந்தோபஸ்து அவசியமில்லாத மெஜாரிடி முஸல்மான்களைச் சேர்த்துத் தனியாகப் பாகிஸ்தான் ராஜ்யம் ஸ்தாபித்து விட்டார்.

இதனால் முஸல்மான்கள் ஹிந்துக்களுடன் சேர்ந்து வாழ முடியாதென்ற ஜின்னாவின் வாதம் பொய்யாகிவிடப் போகிறது. அந்த வாதம் பொய்யாகிவிட்ட அக்கணமே பாகிஸ்தான் ராஜ்யமென்று தனியாகப் பிரிவினை செய்தகாரியமும் அநீதியானதென்பது ருஜுவாகி விடும். மைனாரிடியாக இருக்கும் மூன்று கோடி முஸல்மான்கள் ஹிந்துக்களுடன் சமரஸமாக வாழ முடியுமென்பது நிச்சயமான பிறகு, பாஞ்சாலம், வங்காளம், எல்லைநாடு, இவைகளிலுள்ள மெஜாரிடி முஸல்மான்கள் தனிக்குடியாகக் கஷ்டப்பட்டு வாழ விரும்ப மாட்டார்கள்.

இதற்குச் சந்தி வேளை தருமத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் சரியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் எதிர் காலத்தில் நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படும்.

நம்பிக்கை! நாணயம்!!

ஒரே விலை!!!

★

கலியாணம், முதலிய எல்லாவிதமான விசேஷங்களுக்கும் சகல வெகுமதிகளுக்கும் நவீன டிஸைன்களில் அழகிய பார்டர்களுடனும், காரண்டியுடனும் தயார் செய்த

★

பட்டு & நூல் ஜவுளிகள்

நம்பிக்கையாகக் கிடைக்கும் இடம்:

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி ஸ்டோர்ஸ்

(பட்டு, நூல் மில் ஜவுளி வியாபாரிகள்)

★

126-A, புரசைவாக்கம் ஹைரோட்
வேப்பேரி P.O.
மதராஸ் 7.

'DPF' தண்ணீர் இறைக்கும் பம்புகளை வைத்து உணவு தானிய உற்பத்தியை பெருக்குங்கள்

☆

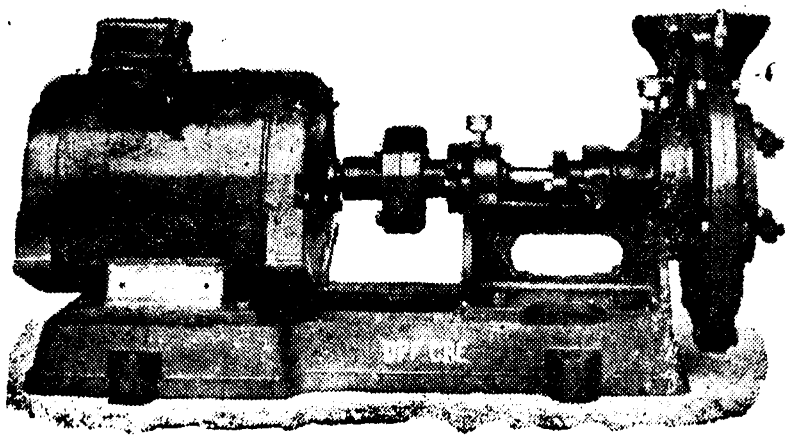

பால் பேரிங்குகள் அமைக்கப் பெற்ற 'DPF' பம்புகள் 2"×2", 2½"×2", 2½"×2½", 3"×2½", 3"×3", 4"×3", 5"×4" ஆகிய எல்லா சைஸுகளிலும், மோட்டார்களுடன் கப்பிள்டு செய்தும் பெல்டு டிரைவ்களுக்கு ஏற்றவாறும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

☆

உற்பத்தியாளர்:

தண்டாயுதபாணி பவுண்டரி

பாப்பநாயக்கன் பாளையம்
கோயமுத்தூர்.

Phone No. 219] [Gram: 'Motor pump'

மிட்லண்டு இன்ஷ்யூரன்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

★

தலைமை ஆபீஸ்:
13-14 செகண்டு லைன் பீச்
சென்னை.

★

1946-ல் புது பிஸினெஸ் 100-க்கு 100 அதிகம்.

★

இந்த முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம், கம்பெனி தன் பிரதிநிதிகட்கு அளிக்கும் இணையற்ற பயிற்சி வசதிகளும் முழு மன ஒத்துழைப்புமே.

இந்தப் பயிற்சியும், ஒத்துழைப்பும் எத்தகையது என்பதை மாதிரி பாருங்கள். பின்னால் உங்கள் பூரண வெற்றியை நீங்களே மாதிரி பார்ப்பீர்கள்.

மறுமலர்ச்சி

சுபபதி

மாமாவிடமிருந்து அன்று அப்படி ஒரு கடிதம் வருமென்று ஹரிஹரன் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கவில்லை. மாலை ஆபீஸிலிருந்து அலுத்துச் சோர்ந்து வந்து அறையின் கதவைத் திறந்தவுடன் ஹரிஹரனை வரவேற்ற முதல் வஸ்து, தபால்காரன் எறிந்துவிட்டுப் போயிருந்த அக்கடிதம் தான். அவசர அவசரமாகக் கோட்டைக் கழற்றிவிட்டு ஆர்வத்தோடு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தான். படிக்கும்போதே அவன் முகத்தில் தோன்றி மறைந்த உணர்ச்சிகள் கடிதத்தில் அடங்கிய விஷயங்கள் அவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமானது இல்லை என்பதை நிதர்சனமாக விளக்கின.

அன்பை அள்ளித் தெளித்துக் கொண்டு, உள்ளத்தை உருக்கிக் கொண்டு ஓடிய மாமாவின் கடிதத்தை மீண்டும் ஒரு முறை படித்த ஹரிஹரனுடைய முகத்தில் வேதனையின் இருள் கவிந்து படர்ந்தது.

"மாமாவின் கடைசிப் பெண் கல்யாணிக்கு வயது ஆகிக்கொண்டே வருகிறதாம். எங்ஙனமோ கஷ்டப்பட்டாலும் இந்த வருஷத்திற்குள் கல்யாணத்தை அவசியம் முடிக்க வேண்டுமாம். மனதிற்கிசைந்த ஹரிஹரனுக்கே கொடுத்துவிட்டு நிர்விசாரமாக இருக்கலாமென்று நினைத்திருந்தாராம்! என்ன காரணத்தாலோ பிடிவாதமாக பிரம்மசாரியாக இருக்கத் தீர்மானித்துள்ள ஹரிஹரனை இனி நம்புவதல பிரயோஜனம் இல்லையாம்!"

சஞ்சலமடைந்த ஹரிஹரனது உள்ளத்தினின்று நீண்ட பெருமூச்சு ஒன்று எழுந்தது. மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு கடிதத்தைத் தொடர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தான்.

ஹரிஹரன் தற்போது வசிக்கும் பம்பாயிலேயே ஒருவனைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டாராம்! முதல் பிரசவத்தின் போதே மூத்த மனைவி இறந்துவிட்டாளாம். இரண்டாம் தாரம் என்றாலும் பையன் இளவயதுதான! பிள்ளையைப் போய்ப் பார்த்து நிச்சயம் செய்ய வேண்டியது ஹரிஹரனுடைய பொறுப்பு என்று கடிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதைப் படித்து முடித்த ஹரிஹரனின் மனதில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் அலைபாய்ந்தன. 'இரண்டாம் தாரம்' என்ற வார்த்தைகள் அவனை அளவற்ற துயரத்தில் ஆழ்த்தின. ஆமாம்; மாமாவும் தான் என்ன செய்வார்? மூத்த பெண்களுக்கெல்லாம் தாராளமாகச் சீர் செய்து சளைத்த அவர் கல்யாணிக்கு இதைவிடச் சிறந்த வரனுக்கு எங்கே போவார்?

முடிவற்ற சிந்தனையால் அவன் மூளை குழம்பியது. கடிதத்துடன் ஒரு போட்டோ இருப்பதை ஆரம்பத்தில் கவனிக்காத அவன் கண்கள் இப்போது விழுங்கிவிடுவது போல உற்று நோக்கின. என்ன ஆச்சரியம்? கல்யாணியின் போட்டோவா அது! அப்பொழுதெல்லாம் பாவாடையும் இடுப்புமாகப் பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சியின்றிக் காட்சியளித்த கல்யாணியா இப்படி வளர்ந்துவிட்டாள்? வற்றிச் சுருங்கிய அவள் வதனத்தில் தான் இப்போது எவ்வளவு வசீகரம் வழிந்தோடுகிறது! அழகுப் பிரதிமை போலத் தோற்றமளித்த அவள் நயனங்களில்தான் என்ன பிரகாசம்! ....ஏமாற்றத்தாலும், எதிர்பாரா நிகழ்ச்சிகளாலும் கல்லாகித் தழும்பேறிப் போயிருந்த அவனது கடின இருதயத்தில் கூட ஒரு விவரிக்க முடியாத புத்துணர்ச்சி தோன்றியது!

சிந்தனைச் சுழலிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு கடிகாரத்தைக் கவனித்த ஹரிஹரனால் தன் கண்களை நம்பவே முடியவில்லை. விடுவிடென்று எழுந்து முகத்தை அலம்பிவிட்டுத் துண்டை உதறிப்போட்டுக் கொண்டு, சாப்பாடு ஹோட்டலை நோக்கி நடந்தான்.

சுவையற்ற அந்த ஹோட்டல் உணவை வேண்டா வெறுப்போடு சாப்பிட்டுவிட்டு, மாமா குறிப்பிட்டிருந்த வரன் குடியிருந்த இடத்தைத் தேடிச் சென்றான். இரண்டு வருடங்களாகப் பம்பாய் வாழ்க்கையில் ஊறிப்போயிருந்த அவனுக்கு மாதுங்காவிலுள்ள அக்கட்டிடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதில் அதிக சிரமம் ஏற்படவில்லை. உயர்ந்து நின்ற 'மோஹன் நிவாஸ்' கட்டிடத்தின் இரண்டாவது மாடியை அடைந்தான். சட்டென்று இடது பக்கம் திரும்பிப் பார்த்த அவனை 'சேதுராமன் பி. ஏ.' என்ற

காதல் பரீக்ஷையில் படு தோல்வி அடைந்த அவன் ஹிருதய பீடத்தில் இனி வேறு எந்த ஸ்திரீக்கும் இடமளிக்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்திருந்தான். ஆனாலும், அவளுடைய போட்டோவைக் கண்டதும் அவன் உள்ளத்திலே மீண்டும் வைராக்கியம் சுடர் விட்டு எரிந்தது...

பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வெள்ளியத் தகடு அந்தக் குறைந்த வெளிச்சத்திலும் 'பளிச் பளிச்' சென்று வரவேற்பு அளித்தது. அதிகக் கஷ்டமின்றி அறையைக் கண்டு பிடித்து விட்ட மகிழ்ச்சியுடன் அவனது கைகள் மின்சார மணியை அடிப்பதற்காகப் 'பித்தானை'த் துழாவின. 'கிரிங்' கென்று அலறிய மணியின் ஒலி ஓயுமுன் "கதவு திறந்து தான் இருக்கிறது. உள்ளே வாருங்கள்!" என்று அழைத்தது ஒரு குரல்.

வழக்கமான சங்கோஜத்துடன் உள்ளே சென்ற ஹரிஹரனை மேஜையின் மேலிருந்த விளக்கின் வெளிச்சத்தில் புத்தகப்படிப்பதில் ஆழ்ந்திருந்த ஒருவர், புன்முறுவலுடன் வரவேற்று அருகில் கிடந்த நாற்காலியில் அமரும்படி கூறினர். தான் தேடிவந்த சேதுராமன் அவர்தான் என்று ஹரிஹரன் தெரிந்துகொள்வதற்கு அதிக நாழியாகவில்லை. சுமார் முப்பது வயதை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த அவரது முகமும் பேச்சும் ஹரிஹரனை அவ்வளவாகக் கவரா விடினும், தன்னை முதலில் அறிமுகம் செய்து கொண்டு, பிறகு மெதுவாகச் சுற்றி வளைத்து வந்த விஷயத்தைப் பிரஸ்தாபித்தான்.

பரந்த விசாலமான நெற்றியிலே ஆலோசனை ரேகைகள் படர, ஆரம்பத்திலேயே அவர் தனது மறுப்பைத் தெரிவித்து விடவே ஹரிஹரனுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை; அழுகின்ற குழந்தைக்குச் சமாதானம் கூறுவது போல அவர் கூறிய காரணங்கள் அவனுக்குச் சரியாகப் படவில்லை. இறுதி முயற்சியாக பெண்ணைப் பற்றிய வர்ணனையில் இறங்கினன். சுவாரஸ்யமான அவனது வார்த்தைகளினல் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகச் சுருதி இறங்கி வந்த அவர் கடைசியில் கல்யாணியின் போட்டோவைக் காண்பித்ததும் அதிலேயே ஆழ்ந்து விட்டார். இதுகாறும் சோபையற்றுக் காணப்பட்ட அவர் முகம் விளக்கு சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிற்று. முடிவாக அவர் முகத்தில் புன்முறுவலுடன் தனது விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கபோது ஹரிஹரன் ஏதோ செயற்கரிய காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டதுபோலப் பெருமிதமும் பூரிப்பும் கொண்டான். வந்த காரியம் வெற்றிகரமாக முடிய, கட்டுக்கடங்காத களிப்புடன் விடை பெற்றுக் கொண்டு எழுந்த ஹரிஹரன் அப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாக அறை முழுவதும் தன் கண்களை ஒரு தடவை ஓட்டினன்.

ஐயோ! இதென்ன? சுவரில் அடித்த ஆணி போல அவன் விழிகள் அங்கு மாட்டியிருந்த ஒரு படத்தில் இப்படி ஒரேயடியாகப் பதிந்து விட்டனவே! சற்று முன் பிரகாசமாக மலர்ந்திருந்த அவன் முகம் ஏன் இப்படி மழைக்காலத்து முகில் போலக் கருத்து விகாரமாகக் காணப்படுகிறது?

"இது யார் போட்டோ?" என்ற புரிந்தும் புரியாததுமான கேள்வி ஸ்தம்பித்து நின்ற அவன் வாயினின்று எழுந்தது.

"இதுவா? இதுதான் இறந்து போன என் முதல் மனைவி வசந்தாவின்......" அவர் வாக்கியத்தை முடிப்பதற்கு முன்பே ஹரிஹரன் குறுக்கிட்டான்.

"ஹெட்மாஸ்டர் ஆபத்சகாயத்தின் பெண்ணா?" என்று கேட்டான். வார்த்தைகள் அலாதி படபடப்புடன் வெளிவந்தன.

"ஆமாம்; உங்களுக்குத் தெரியுமா, அவளை?" என வினவினன் சேதுராமன். அவனது புருவங்கள் ஒன்றுகூடிச் சுருங்கின.

ஹரிஹரன் பதில் கூறவில்லை. திரும்பவும் ஒரு தடவை படத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினன். மெதுவாக மங்கத் தொடங்கிய அப்படம் விர்ரென்று சுழல ஆரம்பித்தது. ஒவ்வொன்றாக அதைச் சுற்றியுள்ள வஸ்துக்களும் வட்டமிட்டுச் சுழன்றன. அவ்வளவுதான்; மறுகணம் அந்த அறையே ராட்டினம் போலச் சுழன்றுடத் தொடங்கிற்று.

"போய் வருகிறேன்" என்ற வார்த்தைகள் தொண்டைக்குள்ளேயே சப்திக்க 'படார்' என்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டு வெளியேறினன். ஒரே நிமிஷத்தில் மச்சுப் படிகளைத் தாண்டிக் கொண்டு இறங்கி, ஜன சந்தடியுள்ள தெருவை அடைந்த ஹரிஹரன் வீட்டை நோக்கி வேகமாக நடந்தான்; இல்லை, ஓட்டமாக ஓடலானன்! ஒளி வீசும் உயர்ந்த வைரங்கள் போல இருபுற விளக்குகளாலும் வெளிச்சத்தை வாரித் தார் ரோட்டில் இறைத்துக் கொண்டு வந்த பிரம்மாண்டமான கார்களை அவன் லட்சியம் செய்யவில்லை. விசாலமான 'வில்லெஸ்லி ரோடை'க் கிழித்துச் சென்ற இருப்புப் பாதையில் அசுர வேகத்தில் வழுக்கிக் கொண்டு வந்த டிராம்களின் 'கண கண' வென்ற மணிச் சப்தம் அவன் காதுகளில் விழவே இல்லை. விவரிக்க முடியாத உணர்ச்சிகளினல் உந்தித் தள்ளப்பட்டு ஓட்டமும் நடையுமாகப் பைத்தியக்காரனைப் போல் வீட்டை அடைந்த ஹரிஹரன் 'தடால்' என்று கட்டிலின் மேல் சாய்ந்தான்.

அப்பா சென்ற இடத்தில் இவ்வாறு கனத்த இடி ஒன்று விழுமென்று புறப்படும் பொழுதே அவன் எண்ணியிருப்பானா? சற்று முன்பு நடந்த எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள், எட்டு பத்து ஆண்டு வருடங்களுக்கு முந்திய துக்ககரமான சம்பவங்களை யல்லவா ஞாபகப்படுத்தி விட்டன? இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நடைபெற்றதாக இருந்தால்தான் என்ன? அவனது வாழ்வை உருக்குலைத்து அடியோடு மாற்றுவதற்கு ஆதாரமாக இருந்த அந்தச் சம்பவங்கள் — அவனது உடைந்த உள்ளத்தின் ஆழத்திலே அழியாத சித்திரமாகப் பதிந்துவிட்ட அவைகள் — இலேசில் அவன் மனதை விட்டு அகன்றுவிடுமா?

அப்பொழுதுதான் காலேஜை விட்டு வெளிவந்த ஹரிஹரனின் மனதில் உன்னத லட்சியங்கள் குடிகொண்டிருந்தன. உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து மாணக்கர்களிடையே சிறந்த கல்வியைப் பரப்புவதையே மேலான தொண்டாகக் கருதிய லட்சியவாதியான அவனது விருப்பத்திற் கிணங்க விரைவிலேயே அவனுக்கொரு ஆசிரியர் வேலை கிடைத்தது. பல வருடங்களாகப் பட்டண வாசியாக இருந்து வருபவர்களே, வீடு கிடைக்காமல் திண்டாடும்பொழுது அப்போதே திருச்சியிலிருந்து வந்த அவன் ஒண்டிக்கொள்வதற்கு இடம் தேடிய பகீரதப் பிரயத்தனங்கள் வீண்

பினை. அவனது கஷ்டத்தைக்கண்டு கலங்கிய ஹெட்மாஸ்டர் ஆபத்சகாயமய்யர், தனது பெயருக்கு ஏற்றபடி கருணை நிரம்பிய உள்ளத்தோடு அடைக்கலம் தந்து தன்னந் தனியாகத் தான் ஒருவன் மட்டும் குடியிருந்த வீட்டின் முற்பகுதியில் ஓர் அறையை ஒழித்துக் கொடுத்தார்.

வெகு காலத்திற்கு முன்பே உயிருக்குயிரான மனைவியை இழந்த ஆபத் சகாயத்திற்கு உலகத்தில் வேறு உறவினர் ஒருவருமே இல்லையென்றுதான் ஹரிஹரன் நம்பியிருந்தான். ஆனால் ஒருநாள் திடீரென்று ஆபத்சகாயம், "எனது பெண் வசந்தா திருச்சியிலிருந்து நாளை எக்ஸ்பிரஸில் வருகிறாள். எனக்கு உடம்பு கொஞ்சம் சரியாக இல்லையாதலால் தயவுசெய்து நீங்கள் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் அழைத்து வருகிறீர்களா?" என்று கேட்ட பொழுது அவனால் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. திருச்சியில் தாத்தாவின் வீட்டில் வளர்ந்து வந்த வசந்தா, மூன்று மாத பள்ளிக்கூட லீவில் தகப்பனுடன் இருக்கலாமென்று சென்னைக்கு வருவதாக எழுதியிருந்தாள்.

திருவல்லிக்கேணி

18—6—47

சாவி மாமாவுக்கு,

நமஸ்காரம்; ரெண்டு வாரமா 'வெள்ளிமணி'யெப் பாத்துண்டு வரேன். ஒரு புஸ்தகத்லெ டி. கே. சி தாத்தாவும், இரண்டாவதுலே எம். எஸ். மாமியும் சிரிச்சுண்டு இருக்கெ. உள்ளே திருப்பிப் பாத்தேன். ஒரே ஏமாத்தமா போச்சு. பெரியவாளுக்குன்னு என்னென்னமோ எழுதியிருக்கேள். ஆனா எங்களுக்குத்தான் அதுலெ ஒண்ணுமே காணலெ. உங்க பத்திரிகையிலெ எங்களுக்கு ஒரு பக்கம் கூட கொடுக்கக் கூடாதா?

இப்படிக்கு அன்புள்ள,

ராதா.

மறுநாள் பொழுது புலருவதற்குள் ஹரிஹரனுக்கு ஒரு யுகம் கழிவது போல ஆகி விட்டது. எழும்பூரில் வண்டி வருவதற்கு எவ்வளவோ நேரமிருக்கு முன்பே ரோந்துப் போலீஸ்காரனைப் போல் மேலும் கீழும் உலாவத் தொடங்கி விட்டான். ஆனால் கடைசியில் வண்டியும் வந்து அங்குமிங்கும் ஓடிப் பிரம்மப் பிரயத்தனம் செய்தும், முன் பின் தெரியாத அவளைக் கூட்டத்தில் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போகவே, அவன் முகம் ஏமாற்றத்தால் உலர்ந்த சருகு போல வாடிப் போயிற்று. வசந்தாவைத் தவறவிட்ட சோர்வுடன் வெளியே வந்து சைக்கிளில் ஏறிக் கொண்டு வீட்டை நோக்கிச் செலுத்தலானான்.

வெறிச்சோடிய ஹிருதயத்துடன் தன்னை மறந்து சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்த ஹரிஹரன் தன் முன்னால் பெட்டி படுக்கையுடன் இளம் நங்கை ஒருத்தியைச் சுமந்து கொண்டு ஓடிய ரிக்ஷா திடீரென்று வலது புறமாகத் திரும்பியதைக் கவனிக்கவேயில்லை. வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த சைக்கிள், ரிக்ஷாவின் வெகு சமீபத்தில் வந்து விட்டதை உணர்ந்து, விழித்தெழுந்த அவன் அவயவங்கள் 'விடு விடு' என்று வேலை செய்து ஒத்துழைக்கு முன்பே 'டணார்' என்ற பயங்கர சப்தம்! மறுநிமிஷம் அவன் ஒரு புறமும் சைக்கிள் ஒரு புறமுமாகச் சிதறினர்!

ஊமைக் காயத்துடன் மண்ணை உதறிவிட்டுப் பரிதாபமாக எழுந்து நின்ற ஹரிஹரனைப் பார்த்து அப் பெண், 'பலமாக அடிபட்டு விட்டதா?' என்று கவலையுடன் கேட்ட பொழுது அவன் அசட்டுப் புன்னகையுடன் 'இல்லை. பரவாயில்லை' என்று பதிலளித்துவிட்டு, அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தான். நிமிர்ந்து நோக்கிய அவன் நிலைகுலைந்து பிரமித்து நின்றான்.

'தெய்வ சங்கல்பம்' என்ற வார்த்தைகளில் ஹரிஹரனுக்கு எப்போதுமே நம்பிக்கை ஏற்பட்டதில்லை. ஆனால் திருச்சியில் தான் படிக்கும் போது தினமும் கண்டு மகிழ்ந்து வந்த 'அம்பிகையை' இப்படிப் பட்டணத்து வீதியிலே அகஸ்மாத்தாக, முட்டிக் கொண்டு மோதிக் கொண்டு சந்திப்போமென்று கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த அற்புதமான நிகழ்ச்சியை 'தெய்வாதீனம்' என்று கூறாமல் வேறு என்னவென்று அழைப்பது?

ஹரிஹரன் பொங்கி வழியும் இதயப் பூரிப்புடன் 'நீங்கள் தானா?' என்ற கேள்வியைப் போட்டு முடிக்கு முன்னே, 'நீங்களா?' என்ற தேவகானம் அவன் காதில் வந்து ஒலித்தது. எல்லையற்ற ஆனந்தத்துடன் 'இங்கு எங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டான். 'என் தகப்பனார் ஹெட்மாஸ்டர் ஆபத்சகாயமய்யர் வீட்டிற்கு.....' என்று நாணம் கலந்த குரலில் அவள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஹரிஹரன் ஆச்சரியத்தினால் மூர்ச்சித்து விழாததுதான் பாக்கி!

பெண்ணின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து வீட்டின் உள்ளுக்கும் வெளியேயுமாகக் குட்டி போட்ட பூனை மாதிரிச் சுழன்று வந்த ஆபத்சகாயமய்யர், தன் பொறுமையை இழக்கப்போகும் கடைசி நிமிஷத்தில் வசந்தாவும் ஹரிஹரனும் வாசலில் வந்து நின்றார்கள் கம்பீரமாக! 'ஏனப்பா, இவ்வளவு நேரம்? ரொம்ப நாழிகையாகி விட்டதே!" என்று வெகு கவலையுடன் விசாரித்தார் ஆபத்சகாயம். இந்தசந்தர்ப்பத்தில் எங்கேதான் ஸ்டேஷனில் தவறவிட்டதையும், கடைசியில் விபத்தின் மூலம் சந்தித்ததையும் விவரமாகக் கூறி தனது மானத்தை வாங்கி விடுவாளோ என்று அஞ்சினான் ஹரிஹரன். "இல்லையப்பா, டிரெயின் கொஞ்சம் லேட்டு!" என்ற சாதுர்யமான வார்த்தைகள் வீணையின் நாதம் போலக் காதில் விழுந்த போதுதான், அவனுக்குப் போன உயிர் மீண்டும் திரும்பி வந்தது. ஹரிஹரன் நன்றி வழிந்தோடும் ஹிருதயத்துடன் அவளைக் கடைக் கண்ணால் நோக்கினான்.

வழக்கத்திற்கு விரோதமாக மறுநாள் காலை 'சுடச்சுட' காப்பி அவனது அறைக்குள் வந்த போது அவன் அடைந்த வியப்பிற்கு அளவேயில்லை! பதினொரு மணிக்கு எப்போதும் போல ஹோட்டலுக்குப் புறப்பட்ட போது குறுக்கே வந்து நின்றாள் வசந்தா. "எங்கே போகிறீர்கள்? நான் ஊருக்குப் போகும் வரை இனி உங்களுக்கு இந்த வீட்டிலேதான் சாப்பாடு; ஆமாம்!" என்று கட்டளையிட்டாள், கொஞ்சும் பாவனையில் முகத்தைச் சாய்த்துக் கொண்டே! "தங்களுக்கு எதற்கு வீண் சிரமம்?" என்று அவன் எவ்வளவோ மறுத்தும் பிடிவாதமாக அவள் அவனை வற்புறுத்தி இறுதியில் இணங்கச் செய்தாள்.

வசந்தாவின் வருகைக்குப் பிறகு ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொண்டு ரூமில் அடைந்து கிடந்த ஹரிஹரனின் வாழ்விலே ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்று. தாயின் பரிவைக்கூட அவ்வளவாக அனுபவித்து அறியாத அவனிடம் மூன்றும் மனுஷி ஒருதனி விசேஷ சிரத்தையும், சலுகையும் காண்பித்தது. வர்ணிக்க இயலாத மனக் கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணிற்று இவ்வாறு அவளது காரியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தலையிட்டுத் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்திய அவளது அன்பின் பிணைப்பில் கட்டுண்ட அவனது உள்ளத்திலே உதயமாகிய நூதன உணர்ச்சி கடைசியில் காதலாகப் பரிணமித்தது என்றால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

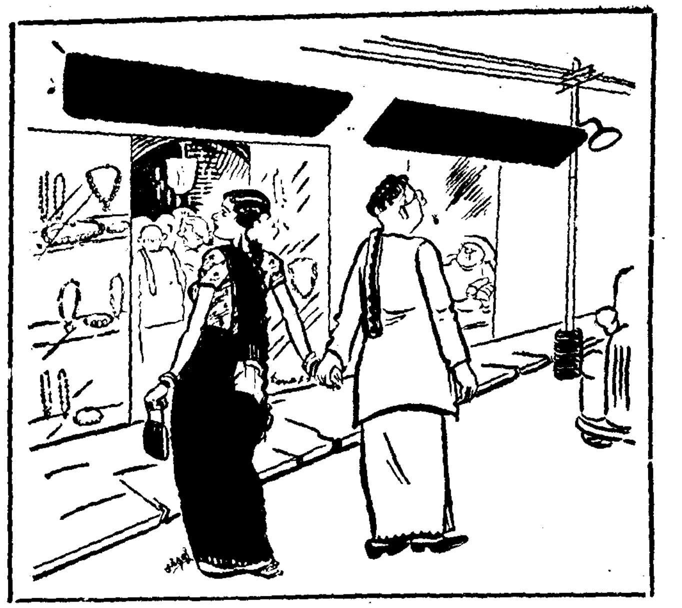

குதூகலமாகக் கழிந்த மூன்று மாதங்களும் மூன்று நிமிஷமாகச் சென்று விட்டன. "வசந்தா இப்பொழுதுதான் வந்தாற்போலிருக்கிறது; அதற்குள் மீண்டும் திருச்சி செல்ல வேண்டும்!" என்று நினைத்த பொழுது ஹரிஹரனின் நெஞ்சம் துணுக்குற்றது. அவள் சென்ற பிறகாவது ஆபத்சகாயமய்யரை அணுகி அவளைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள சம்மதம் பெற்றுவிட வேண்டுமென கங்கணம் கட்டிக் கொண்டான். பிரிய மனமில்லாமல், வசந்தாவும் விடை பெற்றுக் கொண்டாள்.

* * *

அதற்குப் பிறகு பல தினங்கள் கழிந்து விட்டன. ஒவ்வொரு நாளும் ஆபத்சகாயமய்யரிடம் தனது உள்ளத்தைத் திறந்து காண்பித்து, அவரது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அவனது உறுதியான தீர்மானம் ஏனோ அவரைக் கண்டவுடன் இருந்த இடம் தெரியாமல் பறந்து போகும்.

கடைசியில் ஒருநாள் இரவு இருக்கிற தைரியத்தை எல்லாம் திரட்டி வரவழைத்துக் கொண்டு அவரிடம் விஷயத்தைக் கேட்டே விட்டான்!

அடேயப்பா! அவைகள் ஆபத்சகாயத்தின் கண்கள் தானா? அல்லது கொழுந்து விட்டெரியும் கொல்லன் உலையில் பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புத் துண்டுகளா? தேள் கொட்டியவர் போலத் துள்ளிக் குதித்த அவர் போட்ட கூச்சல் காதைப் பிளந்து விடும்படி கர்ண கடூரமாக இருந்தது!

கடைசி வருஷம் பி.ஏ. வில் படித்துக் கொண்டிருந்த செல்வவந்தரான அவளது மாமாவின் ஒரே மகன் இருக்க, கேவலம் கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குக் கஷ்டப்படும் வாத்தியானுக்குக் கொண்டுபோய் வசந்தாவைக் கொடுப்பதா?

மிதியுண்ட நாகம்போல சீறி விழுந்த அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஹரிஹரனின் ஹிருதயம் சிதறிய கண்ணாடிச் சாமான் போல, ஆசாபங்கத்தினாலும் அளவற்ற ஏமாற்றத்தாலும் சுக்கல் சுக்கலாக உடைந்து விட்டது. இதுவும் போதாது என்று ருத்ர மூர்த்தியாக விளங்கிய அந்த மகானுபாவர் மறுநாளே அறையைக் காலி செய்யும்படி 'நோட்டீஸ்' கொடுத்து விட்டார். ஆறாத் துயரத்துடனும், மனக் கசப்புடனும் வேலைக்கே ராஜிநாமாக் கொடுத்து விட்டான் ஹரிஹரன். அப்பொழுது அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புதான் அவனைப் பம்பாயில்

திருப்பதிக் காட்சிகள்

நாளது ஜூன் மாதம் 15-ல் திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமாள் ஆலயம் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விடப்பட்டது. மேற்படி விசேஷ வைபவத்துக்குச் சென்னையிலிருந்து பிரதமர் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார், சபாநாயகர் சிவஷண்முகம் பிள்ளை, மாஜி மந்திரி வி. ஐ. முனிசாமிப் பிள்ளை முதலானவர்கள் விஜயம் செய்தனர். ஹரிஜனங்கள் "கோவிந்தா" கோஷத்துடன் மலை முன்னேற ஏழுமலையானைத் தரிசிக்கக் குதூகலமாகப் பவனி வந்தபோது எடுத்த படம்.

ஆலயப் பிரவேச வைபவத்துக்கு வந்திருந்த நண்பர்களில் ஸ்ரீ காளேசுவரராவ் எம். எல். ஏ. யும் ஒருவர்.

பிரதம மந்திரியும் ஸ்ரீ சின்ன அண்ணாமலையும் என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் காது கொடுத்துக் கேட்கும் ஸ்ரீ காளேசுவர ராவைக் கேட்டால்தான் தெரியும்.

இடமிருந்து வலம்: ஸ்ரீ குலசேகர தாஸ் எம்.எல்.ஏ., சபாநாயகர், பிரதம மந்திரி.

ஆலயத்தைச் சுற்றி ஏராளமான ஹரிஜனங்கள் வலம் வந்து தேரடியில் நின்று தரிசனம் செய்கின்றனர்.

★

ஹரிஜனங்கள் கூட்டமாக வந்து ஆண்டவனுக்குத் தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்த காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது.

★

மேலே ஆந்திர ஹரிஜன சேவா சங்கத் தலைவர் அழைத்து வந்த ஹரிஜனக் கூட்டம் சுவாமி தரிசனம் செய்யப் பின்னால் காத்திருக்க முன்னால் சில பிரமுகர்கள், அவர்களை மறைத்துக் கொண்டு காமிரா தரிசனத்துக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

★

[வெள்ளி மணி முதல் இதழில் ஆனந்தக் களிப்புடன் விளங்கிய ஸ்ரீ டி. கே. சி யின் போட்டோவை எடுத்துக் கொடுத்த கல்கி காரியாலய போட்டோகிராபர் எம். டி. கணேஷ்தான் இந்தத் திருப்பதிக் காட்சிகளையும் தந்து உதவியவர்.]

விவேகமற்ற போஷிணையால் வந்த விபரீதம்

கூடு கட்டிய மார்பு
குறுகி சுவாச கோசங்கள்

பானை போன்ற வயறு
அஜீரணபேதி, சோகை கணை, குடல்நோய்கள்

வளைந்து மெலிந்த கால்கள்
கூனிய தேகம் வளர்ச்சி கம்மி

அஜீரண பேதி, பசிமந்தம், கணைசோகை இழுப்பு, மாந்தம், ஈரல் குலைக்கட்டி முதலிய சகல வியாதிகளையும் கண்டித்து "கார்மினே" குழந்தைகளுக்கு திடகாத்திர வளர்ச்சியும் ஆரோக்கிய முகமலர்ச்சியும் தரவல்ல திவ்ய ஔஷதம்.

டாக்டர்களால் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டது

விநியோகிப்பவர்கள் :

தி ஈஸ்டர்ன் சேம்பர் ஆப் மெடிஸின்

தபால் பெட்டி 250, மதராஸ்

இந்த ஊர் எல்லா மருந்து ஷாப்புகளிலும் கிடைக்கும்

கார்மினே

பால சம்ரக்ஷணி

கொண்டு வந்து சேர்த்தது. அதற்குப் பிறகு, முற்றும் துறந்த முனிவர்போல உணர்வற்று, உற்சாகமிழந்து வாழ்க்கை நடத்திய ஹரிஹரன் வசந்தாவைப் பற்றியோ ஆதிசகாயத்தைப் பற்றியோ கேள்விப்படவில்லை!

படக்காட்சி போல இவ்வளவு சம்பவங்களும் ஹரிஹரனின் வாடிய உள்ளத்திலே ஓடி மறைந்தன. கனவுலோகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு, துக்கம் நிரம்பிய பழைய சம்பவங்களின் மேல் மனப் புரவியை நடக்கவிட்டுத் தன் உணர்வை மறந்திருந்த ஹரிஹரனை, நாலு வீட்டுக்கு அப்பால் வீறிட்டலறிய குழந்தையின் அழுகையொலி, தட்டி யெழுப்பி இவ்வுலகத்தை நினைவுறுத்தது. ஈஸிசேரில் சாய்ந்துகொண்டு வெகு நேரம் கழிந்துவிட்டதை உணர்ந்த ஹரிஹரன் எழுந்து, ஜன்னல் வழியாக வெளியே எட்டிப்பார்த்தான்.

கார்மேகங்கள் சூழ்ந்து கொண்டு இருட்டிக் கிடந்த

போலீஸ்காரன் (தெருவில் நடக்கும் ஒருவனைப் பார்த்து): ஏய்யா! நடு ரோட்டிலே நடக்கிறாயே? இவ்வளவு பெரிய 'ப்ளாட்பாரம்' யாருக்காகக் கட்டியிருக்காய்?

நடு ரோட்டில் நடப்பவன்:—அதுங்களா? அதெல்லாம் 'ஜீப்' போவதற்குங்க.

வானம் குமுறிக் கொண்டிருந்தது. இருள் நிரம்பிய அவன் உள்ளத்திலும் பெரிய போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

தனக்கு எட்ட இருந்த கனியை அநியாயமாகத் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டு போய், வீணுக்குப் பல்லிட்ட சேதுராமனுக்குக் கல்யாணியை இரண்டாம் தாரமாக மணம் செய்து கொடுப்பது என்ற நினைவு அவன் மனத்தில் சொல்ல முடியாத வேதனையை உண்டாக்கிற்று. மேஜையின் மேல் கிடந்த கல்யாணியின் போட்டோ மீது தன் கண்களைச் சுழற்றினான்.

"கல்யாணியைத் தானே மணம் செய்து கொண்டு விட்டால...?"

சே! இதன் பொருட்டுத் தான் கொண்ட விரதத்தை முறித்து

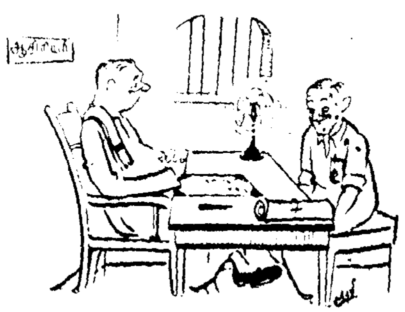

வந்தவர்: நான் ஒரு சித்திரக்காரன்.
ஆசிரியர்: ஆமா! அதுதான் உங்களைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதே!

விடுவதா? ஆனால் அதற்காக எப்போதோ ஒருத்தி குடிபுகுந்து மறைந்த தனது சூன்யமான காதற் கோவிலில் மற்றொரு பெண்ணுக்கு இடமில்லை என்பதால் கல்யாணியைக் கொண்டுபோய் சேதுராமனுக்கே கொடுப்பதா?

அவன் மனதில் பெரிய சண்டமாருதம் வீசிக் கொண்டிருந்தது. போராட்டப் புயலில் அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த அவனுடைய மனோ விருக்ஷம் கடைசியில் கல்யாணியின் பக்கமே சாய்ந்து விட்டது. காற்றின் வேகத்தால் மேகங்கள் விலகி, ஆகாயம் நிர்மலமானதுபோல, அன்றைய சம்பவங்களால் அதுகாறும் போர்த்தியிருந்த பனித்திரை விலகி மெதுவாக அகல, அவனது மனமும் மறுமலர்ச்சியுற்றது.

மூன்று நாட்கள் கழித்து ஹரிஹரனிடமிருந்து, தானே கல்யாணியை மணம் செய்துகொள்ள ஒரு வாரத்தில் புறப்பட்டு வருவதாக வந்த சுபச்செய்தியைப் படித்து முடித்த அவனது மாமா அளவற்ற ஆச்சரியத்தினாலும், ஆனந்தத்தினாலும் கல்லாய் ஸ்தம்பித்து நின்றார்!

சென்ற 21-ஆம் சனிக்கிழமை மாலை திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி சபையில் கான சரஸ்வதி டி. கே. பட்டம்மாளின் சங்கீதக் கச்சேரி வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

பல்லி சொல்லிற்று

சு. ரா.

ரங்கநாதன் அந்த மாடி அறையில் முன்னும்பின்னுமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தில் யாருடைய வரவையோ ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் குறிகள் காணப்பட்டன. அவனுடைய வாய், "இந்தப் பெண்டுகளே இப்படித்தான். ஒரு காரியத்துக்குப் போனால் 'சட், புட்' டென்று உடனே வருவதில்லை" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது.

அவன் எதிர்பார்த்திருந்தது அவனுடைய தாயாரைத்தான். அவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தைத் தொடக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கே அவள் சென்றிருந்தாள். ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே நடந்திருக்க வேண்டிய அந்தச் சம்பவம், அவனுடைய தந்தைக்கும் அவருடைய மைத்துனன் நாகசாமிக்கும் மிடையே இருந்த விரோதத்தினால் தடைப்பட்டு வந்தது. "என் பெண்ணைப் பாழும் கிணற்றில் வேண்டுமானாலும் தள்ளுவேனேயல்லாது இவனுடைய (ரங்கநாதனுடைய தந்தைதான்!) பிள்ளைக்குத் தரமாட்டேன்" என்று நாகசாமியும், "என் பிள்ளை பிள்ளையாராக வேண்டுமானாலும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும். அவன் பெண் இதுக்குக் கிடையாது" என்று ரங்கநாதன் தந்தையும் 'பீஷ்ம ப்ரதிக்ஞை' எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் விளைவாக ரங்கநாதனும், நாகசாமியின் மகள் லலிதாவும் உள்ளுக்குள்ளேயே பொருமிக் கொள்வதுடன் திருப்தியடைய வேண்டியிருந்தது. ரங்கநாதனின் தாயாரும், "இவாளுக்கு ஏன் இப்படி புத்தி போறது!" என்று கணவனுக்குத் தெரியாமல் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சென்ற வருஷம் ரங்கநாதனின் தந்தை திடீரென்று மாரடைப்பினால் இறந்தார். அவருடைய அந்தியக் கிரியைகளுக்குக்கூட நாகசாமியோ அவன் வீட்டாரோ வரவில்லை. அவ்வளவு தூரம் அவர்களிடையே பகை வளர்ந்திருந்தது.

ரங்கநாதனுக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை உண்டாகியிருந்தது. "அம்மா தன் தம்பியிடம் சென்று பழைய விரோதத்தை மறந்து பெண்ணைக் கேட்கக்கூடாதா?" என்று எண்ணினான். தாயாரிடமும் சொன்னான். அவள், "அவன் வீட்டுக்கா போகச் சொல்றே? கொஞ்சமாவது அக்கான்னு எண்ணாமல், வராமலே இருந்தானே. அவன் மூஞ்சியிலே என்னால் முழிக்க முடியாது" என்று ஒரே பிடிவாதமாகக் கூறினாள். 'அம்மேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்' என்ற முதுமொழிக்கிணங்க ரங்கநாதன் செய்த பிரசங்கங்களில் மனம் கரைந்த அவன் தாயார், தம்பியைப் பார்க்க ஒப்புக் கொண்டாள்.

முன்னும் பின்னுமாக உலாவிக் கொண்டிருந்த ரங்கநாதனின் மனக் கண்முன் இவ்வளவும் தோன்றி மறைந்தது. தாயார் என்ன விதமான பதிலைக் கொண்டு வரப் போகிறாளோ என்று அவன் மனம் 'திக் திக்' என்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்தச் சமயத்தில் ஒரு பல்லி 'க்ளொக்' 'க்ளொக்' என்று சத்தமிட்டது. திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்த ரங்கன் பலப்பட்ட நம்பிக்கையுடன் உள்ளே ஓடிப் பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தான். "செவ்வாய்...தென்கிழக்கு—பந்து வரவு" என்று போட்டிருந்தது.

ரங்கனின் கண்கள் பிரகாசமடைந்தன. "பந்து வரவு!" "பந்து வரவு!" என்று அவன் வாய் உருப்போட்டது.

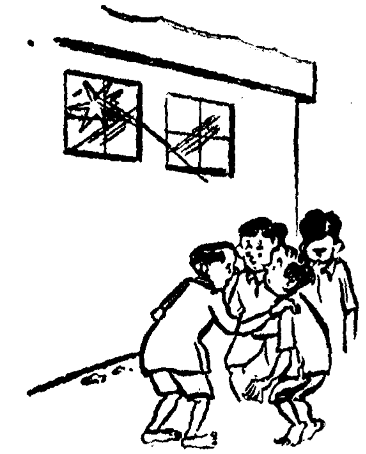

ஒருவர் தம்முடைய நண்பர் ஒருவரிடம் சோகக் கதை ஒன்றைப் படிக்கக் கொடுத்தார். அவர் சிரிக்கவே இல்லை. கதையைப் படித்தவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. "நான் படித்த கதைக்கு இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்துச் சிரிப்பீர்களோ?" என்று கேட்டார்.

நண்பர்: "இல்லை; இந்தக் கதைக்கு நாங்கள் ஆறு மாதம் முந்தியே சிரித்தாய் விட்டது."

"கண்டிப்பாக லலிதா நமக்குத்தான்!" என்று திடநம்பிக்கை கொண்டான்.

"படார்!" என்ற சப்தத்துடன் அந்த அறையிலிருந்த கண்ணாடி ஜன்னல் கதவு சுக்கு நூறாக உடைந்தது. அந்தக் காரியத்தைச் செய்த ஒரு டென்னிஸ் பந்து அவன் மேல் வந்து விழுந்தது.

கோபப் பொறி பறக்கும் கண்களுடன் பந்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கீழே விரைந்து சென்றான். வாசலில் சில சிறு பிள்ளைகள் பயத்துடன் 'பந்து திரும்பக் கிடைக்காதா?' என்ற சந்தேகம், அவல்— இத்தனை உணர்ச்சிகளும் முகங்களில் பிரதிபலிக்க நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

"தடி ராஸ்கல்களா! பந்து விளையாட வேறு இடமில்லையா? வாருங்கள், போலீஸில் கொடுத்து விடுகிறேன்!" என்று கத்தினான் ரங்கன். 'போலீஸ்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டதும் பிள்ளைகள் மூலைக்கொருவராகச் சிதறி விட்டார்கள், எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டு. அதே சமயத்தில் உள்ளே நுழைந்த தன் தாயாரைக் கண்ட ரங்கனின் கோபம் சற்றே தணிந்தது.

"என்ன ஆயிற்று அம்மா, போன விஷயம்?" என்று ஆவலுடன் விசாரித்தான்.

"வாசலில் என்ன சண்டை?" என்று அவள் கேட்டாள்.

"அது ஒன்றும் பிரமாதமில்லை. நீ போன விஷயம் காயா, பழமா?" என்று மறுபடியும் கேட்டான்.

"எல்லாம் நான் நினைச்சபடிதான் ஆச்சு; அவன் சின்ன வயசிலிருந்தே முரடன், பிடிகொடுத்துப் பேசுறுத் தானே? வெறுங்கையோடுதான் திரும்பினேன்" என்று முடித்தாள்.

"அப்படியானால் பல்லி சொன்னது எப்படிப் பலிக்காமல் போகும்?" என்று யோசித்தான் ரங்கநாதன்.

பல்லி சொன்னது பளிச்சென்று அவன் நினைவுக்கு வந்தது. "பந்துவரவு!"

ஆம்; அவன் கையிலிருந்த பந்து அவனுக்கு வரவு தானே! பல்லி சொல் பலிக்காமல் போகுமா?

மணி மண்டபம்

இராணிப்பேட்டை, 20-6-47.

ஆசிரியர் 'சாவி' அவர்களுக்கு,

'வெள்ளி மணி' மூன்று இதழ்களை யும் தொடர்ந்து படித்தேன். மனதில் எழுந்த எண்ணங்களை என்னைத் தெரியாத உங்களிடம் தெரிவித்துவிட முடிவு செய்து விட்டேன்.

'வெள்ளி மணியின் தோற்றமும், அமைப்பும், அச்சும் உண்மையாகவே வெகு நேர்த்தியாய் இருக்கிறது. பத்திரிகையின் பொதுவான கொள்கை யில் எனக்குப் பரம திருப்தி. உத்தமத் தலைவர் ராஜாஜியைப் பின்பற்றுவதில் தங்கள் 'வெள்ளி மணி' என்போன் ஜீக்கு ஊக்கம் அளித்து உரம் உண் டாக்குமென நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது இதழில் தங்கள் தலையங் கம் .... 'ராஜாஜி' தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றாற்போல் 'சுதந்திர ஜோதி' சித்திரம் பார்க்கக் கொண்டே இருக்கத் தோன்றுகிறது.

நாட்டு வளப்பம் பற்றிக் கருத்து பாயும் கவைபொருந்தாய் இருக்கிறது. .... "ராஜாஜி" .... ஸ்ரீ கி. ச. வை மௌனத்தி லிருந்து சிரித்து எழுத வைத்த தங்களுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

கே. ஆர். கலியாணராமய்யர்

★

பம்பாய், 16-6-47.

ஆசிரியர் 'சாவி' அவர்களுக்கு,

வெள்ளி மணியின் இன்ப ஒலி மாதம் எங்கள் பம்பாயில் கேட்கிறது. அதன் பிறந்த தினத்தை ஒரு சுதினமாகவே ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்து வரும் நாங்கள் மதிக்கிறோம்.

கப்பல் (திரு. வ. உ. சி.) வியாபாரி (தலைவர் ராஜாஜி) கல்கி முதலியோரை ஒன்று சேர்த்து, ஒரே புதுமாக வாழ்க்கிறிருக்கின்ற தங்கள் வெள்ளி மணியின் ஜாதகச் சிறப்பை எடுத் துரைக்கவும் வேண்டுமோ?

'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்'

என்று அன்று பாரதியார் பாடினார். இன்று தமிழரை வாழ்விக்கும் தங்கள் 'வெள்ளி மணி' வெற்றி மணியாகத் தமிழகத்தில் நீடூழி ஒலிக்கப் பிரார்த் திக்கிறேன்.

கி. வெ. கிருஷ்ணஸ்வாமி.

★

நாச்சியார்கோவில், 21-6-47.

நமஸ்காரம்,

தங்களைக் கலைமகள் சாக்ஷி யாகக் கண்ட 'வெள்ளி மணி'யின் வெளியீட்டுப் பாட்டைக் கண்டு வியப்படைந்தேன்.

ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ அம்மா இவர்களது வேலைப்பாட்டையும், ஸ்ரீமான் சின்ன அண்ணாமலையின் சக்கரத்தாழ்வார் வேணி யையும் சேர்த்துக் கட்டிக் கடைசல் பிடிக்க அற்புதமாக அமைத்து விட்டீர் கள் "வெள்ளி மணி"யை.

திறமை வாய்ந்த பொற் கொல்ல ராகிய தங்களால் செய்விக்கப்பட்ட

➤ தகப்பனார் பையனைக் கடைக்கு அனுப்பினார். போகும்போது "ஏலே! கடைக்காரனிடம் மாம் பழத்தைப் பார்த்துவிட்டு பேரம் பேசி வாங்கிக்கொண்டு வரணும் தெரியுமா?" என்றார். பையன் 'சரி' என்று ஒப்புக்கொண்டு கடைக்குச் சென்றான்.

பையன்: ஐயா! இந்த மாம்பழம் என்ன விலை?

கடை: நாலணா.

பை: இரண்டணாவுக்குக் கொடும் பாயா?

கடை: மூன்றணா வைத்துக்கொள்!

பை: அப்பாயானை ஒன்றரை அணாவுக்குக் கொடுக்கணும்.

கடை: (கோபமாக) சும்மாதான் எடுத்துண்டு போயேன்!

பை: அப்போ இரண்டு மாம்பழம் தா!

வெள்ளி மணி, 'வெற்றி மணி'யாக விளங்குவதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

தங்கள் சகோதரி,

இளஜா

★

மதுரை, 10-6-47.

ஆசிரியர் சாவி அவர்களுக்கு,

தமிழ் நாட்டில் தற்போது ஏராள மான தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின் றன. அவற்றில் பெரும்பாலான பத் திரிகைகள் .... கவர்ந் திருக்கின்றன. ஆனால் ஸ்ரீ ராஜாஜியின் .... தங்கள் 'வெள்ளி மணி' யைத் தவிர, மற்ற எந்தப் பத்திரிகையும் புகழ் மாலைக்கு வார்த்தைகள் கிடைக்க வில்லை.

ஆகையால், அமரகவி பாரதியாரின் வார்த்தைகளைக் கொண்டு என் புகழ்ச் சியை .... வெள்ளி மணிக்கு அளிக்கிறேன்.

"வெற்றி கொட்டுக்கு கொட்டுக் கொட்டு மணியே.
வெள்ளி மணி வாழ்க வென்று
கொட்டு மணியே"

தி. ச. ஸ்ரீநிவாசன்

தங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து திருப்தியளிக்கிறோம்

எல்லா விதமான அசல் வைரம் தங்க நகைகள், விவாக சுப காரியங்கள், உபாசனை, பூஜை முதலியவற்றிற்கு ஏற்ற சொக்க வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் முதலிய நவநாகரீக வேலைப்பாடு கொண்ட உயர்ந்த ரகங்கள் உத்திரவாதத்துடன் கிடைக்கும் நம்பிக்கையான இடம்.

S. R. P. முத்துச்சாமி செட்டியார்

ஈஸ்வரன் கோவில் வீதி, திருப்பூர் :: தந்தி விலாசம் "ஜுவல்லர்" திருப்பூர்

சென்னை விலாசம்:

S. R. P. முத்துச்சாமி செட்டியார் (மதராஸ்) & கம்பெனி

88/89 நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ரோடு (சைனா பஜார் ரோடு)

தந்தி விலாசம் "கின்னி கோல்டு" மதராஸ்

—"GINNIGOLD"

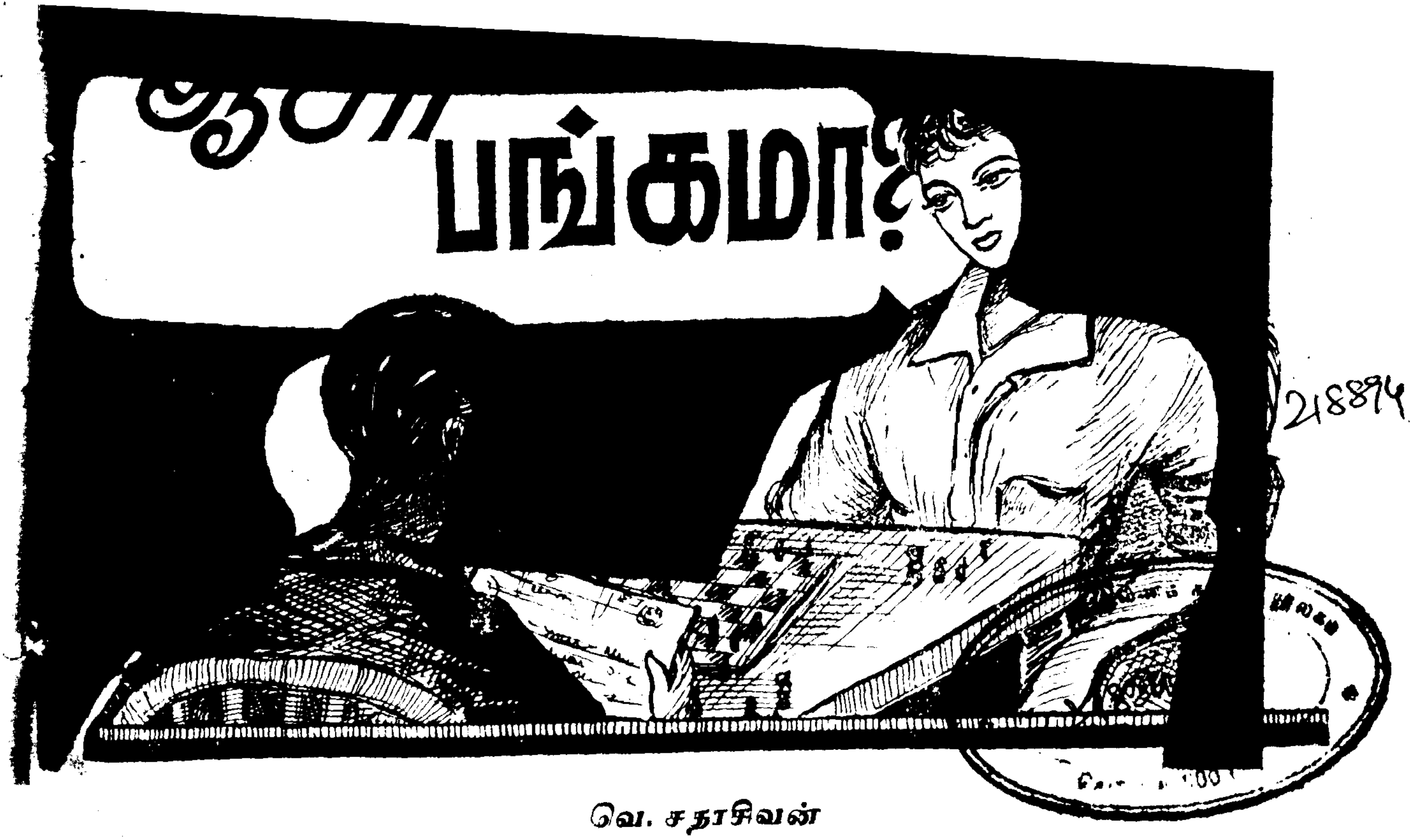

வெ. சதாசிவன்

ராஜாராமன் மீண்டும் ஒருமுறை கையி லிருந்த கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த் தான். அவன் அனுப்பியிருந்த பல கதை கட்டுரைகளில் மற்று மொன்றும் மறுபடியும் அவனையே வந்த டைந்து விட்டது. அவன் கொண் டிருந்த கனவுக் கோட்டைகளெல்லாம் தகர்ந்தன. ஒரு சமயம் இல்லா விட்டாலும் மற்றொரு சமயமாவது அதி ருஷ்டம் திரும்பும் என்ற திட நம்பிக்கை அவனுக்கிருந்தது.

இவ்வளவு நாட்களாக அவன் கொண்டிருந்த மனஉறுதி இப்போது அவனைக் கைவிடலாயிற்று. திடசித்தம் தளரத் தளர அவன் உள்ளப்போக்கும் தளர்ச்சியடையத்தொடங்கிற்று. கலைஞ னுடைய கல்லில் செதுக்கிய பதுமையின் முகத்திலாவது ஒரு உணர்ச்சியைக் கண்டிருக்கலாம். ஆனால் ராஜாராமன் முகம் ஒருவித உணர்ச்சியையும் தோற்றுவிக்கவில்லை. அவன்வதனத்தில் ஏதேனும் எந்த சமயத்திலாவது தோன்றினால் அதுவும் ஒரு துன்ப உணர்ச்சியாகவே இருக்கும். தன்னை யு மறியாமல் தன் வாழ்க்கைச் சம்பவங் கள் தன்னுள்ளத்தில் பிரதிபலிப்பதைக் காணவே அவன் திடுக்கிடுகிறான். கண் களை மூடிக்கொண்டான். ஆனால் சம்பவங்கள் அவன் மனக் கண்முன் வந்து நர்த்தனமாடின.

சிறு வயதிலேயே அவன் தன் தந் தையை இழந்தான். தந்தை இறந்த பிறகு, அவனுடைய மாமா அவனை எடுத்து வளர்த்து வந்தார். அவன் நிலைமைக்காக அதிகக் கவலை யாரும் கொள்ளவில்லை. அதற்கும் காரண மில்லாமலில்லை. இயற்கையாகவே அவனுக்குப் புத்தகங்கள் என்றால் உயிர். தானே சம்பாதித்து தன் தாயைத் தானே காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதே அவன் அபிலாஷை. பி. ஏ. தேறிய பிறகு, எம். ஏ. படித்து, பேரா சிரியராக வேண்டும் என்று அவன் விரும்பினான். ஆனால் விதி அவனுக் கென்று வேறு விதமான திட்டங்களை வகுத்து வருகின்றது என்பதை அவன் பேதையுள்ளம் உணர்ந்ததா?

ராஜாராமன் கல்லூரியிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். வழிப் போக்கர்களை உன்னிப்பாய்க் கவனிப்ப தில் என்றைக்குமே அவனுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட ஆர்வம். அவர்கள் உடை யமைப்பு, நடைமுறை ஆகியவற்றில் அவன் இன்பமும், கவர்ச்சியும் கண் டான். தெருவில் என்றும்போல் யோச னையில் ஆழ்ந்தும், வருவோர் செல்வோ ரைப் பார்த்துக் கொண்டும் நடக்கும் போது அவன்உள்ளம் அச்சத்தால் அல றிற்று. தன்னுடைய தாயார் கொண்டு வரும் உணவை விரும்பாமல் அவனை

ஏமாற்ற வெளியே ஓடி வந்து கொண்டி ருந்தது ஒரு குழந்தை. "ஜோரில் ஜாக் கிரதை!" என்ற குரல் ராஜாராமனைத் தட்டி எழுப்பியது. ஒரே நிமிஷம்! வேக மாக எதிரில் வரும் மோட்டார் அக்குழந் தைக்கு யமனை முடிக்கிருக்கும். ராஜா ராமன் பாய்ந்து குழந்தையை இரு கைகளாலும் வேகமாகத் தள்ளினான். "ஐயோ!" என்று தரையில் மோதிக் கொண்டது குழந்தை. "அடபாவி" என்றான் ஒருவன். ஆனால் அதே குரல் அடுத்த நிமிடம், "ஐயோ, பாவம்" என்றது. "அம்மா" என்று கதறி விழுந்தான் ராஜாராமன். குழந்தை யின் தாய் ஓடி வந்து குழந்தையை வாரியணைத்தாள். உடனே தன் காரில் ராஜாராமனை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தான் காரின் சொந்தக்காரி.

இரு உலகிற்குமிடையே பல நாட்கள் ஊசலாடியது அவனுயிர். அவனுக் கேற்பட்ட காயம் சிறிதல்ல. என் னற்ற காட்சிகளை அவன் கண்டான். "தம்பி!" என்று யாரோ அழைப்பதைக் கேட்டு அவன் மெள்ளக் கண் விழித்தான். எதிரில் ஒரு மாது அமர்ந்திருந்தாள். அவள் யார் என்பதை அறிய முடியாமல் அவன் வேறு பக்கம் நோக்கினான். அவன் உடலில் ஏதோ மாறுதல் ஏற் பட்டது போன்றதொரு உணர்ச்சி அவ

னுக்குண்டாயிற்று. தன்மீது போர்த்தியிருந்த துணியை விலக்க அவன் முயன்றபோது எதிரில் உட்கார்ந்திருந்த அம்மையார் அவனைத் தடுத்தாள். ஆனால் அவள் முற்றிலும் அவனைத் தடுப்பதற்குள் அவன் போர்வையை அகற்றி விட்டான். "ஐயோ" என்று கூச்சலிட்டு அவன் நினைவை இழந்தான். வலது கால் தொடைவரையில் எடுத்து விடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு அவன் ஸ்மரணை யிழந்தான்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு அவன் வீடு திரும்பினான். இரு கால்களுடனும், நினைவு இழந்து ஆஸ்பத்திரிக்குள்ளே சென்றவன் நினைவுடன்—ஆனால், ஒரு காலுடன் வெளியே வந்தான். அவன் குணத்திற்கு அணிகலன்களாக விளங்கிய என்றுமழியாப் புன்முறுவலும், இனிய சுபாவமும், இன்பக் கேளிக்கையும், வேடிக்கையான பேச்சும் சென்றவிடம் தெரியாமல் மறைந்தன. பேராசிரியராகி மாணவர் நன்மைக்குப் பாடுபட வேண்டும் என்று அவன் கொண்டிருந்த கனவு வெறும் பகற்கனவாகி விட்டது. ஆனால் புத்தகங்கள் மூலம் அவன் துன்பத்திலும் இன்பத்தை அனுபவித்தான். அவை அவன் வாழ்க்கையோடு கூடியவையாயின. அவன் கையில் புத்தகம் இருக்கும்போது, அவன் உள்ளமும் உணர்ச்சியும் அவன் படிக்கும் நூல்களில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் உணர்ச்சிகளோடு ஒன்றி விடும். நூல்களைப் படித்து இன்புறுவதில் அவனுக்கு அவனுடைய தோழன் முரளி இன்றியமையாத துணையானான்.

அப்போது இலக்கியத்தைத் தன் பாடமாகக் கொண்டு எம். ஏ. வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான் முரளி. அவர்களுடைய தீவிர வாதங்களிலும், சாதாரணப்பேச்சிலும் ஆர்வமும் இன்பமும், சில சமயங்கள் மனக் கசப்பும் அபிப்பிராய பேதமும் எழும். ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதைத் திறம், வோர்ட்ஸ்வொர்த்தின் இயற்கை யனுபவ ஆனந்தம், பாரதியாரின் ஆவேசம், கம்பரின் இன்பக் கவிதை என்று பற்பல விஷயங்களை மணிக்கணக்காகப் பேசுவர்; ஆனால் ஒருவித முடிவும் கொள்ளமாட்டார்கள். ஒரு முறை அவர்கள் இவ்விதம் சர்ச்சை செய்யும் போது முரளி "ராஜு! ஒரு விஷயம். நீயும் ஒரு கதாசிரியனானால் என்ன?" என்றுரைத்தான்; அந்த ஒரு கேள்வியே ராஜாராமன் உள்ளத்தில் எண்ணற்ற அலைகளை எழுப்பியது.

"என்ன முரளி, இது தானா சமயம் கேலிசெய்ய?........"

"ராஜு! கேலி இல்லை. நீ ஏன் எழுத்தாளனாகக் கூடாது?"

முரளி மேலும் அவனுடைய திறனை வற்புறுத்திக் கூறி, 'நீ ஒவ்வொரு சமயங்களில் எழுதி பிரசுரிக்கப்பட்ட நேர்மையான விமரிசனங்களையும், கதைகளைப் பற்றிய புகழ்ச்சியுரைகளையும் நான் அதற்குள் மறந்து விடுவேனா?" என்றான் ராஜாராமன்.

"முரளி! எல்லாம் கானல் ஜலம். கானல் நீரை உண்மையெனக் கருதி ஓடுவதில் பயன் என்ன? வீண் பிரயாசை செய்து எல்லைபற்ற ஏமாற்றத்திற்காளாக நான் விரும்பவில்லை" என்று முடித்தான்.

* * *

காலம் செல்லச் செல்ல, முரளி விதைத்த விதை அவனுடைய உள்ளத்தில் வளப்பமான இடத்தில் விழுந்தது என்பதற்கு அறிகுறிகள் தோன்றின. "ஒரு தடவை முயற்சி செய்தால் என்ன?" என்று எண்ணினான் ராஜாராமன். ஆனால் பேனாவும் கையுமாக அமர்ந்த போது வெண்மையான காகிதம் மசி படாமலிருந்தது. சலிப்புடன், காகிதத்தை ஆயிரம் துண்டுகளாகக் கிழித்தெறிந்தான்.

ஆனாலும் முதலில் தோன்றிய எண்ணம் அவன் மனதை விட்டகலவில்லை. பல நாட்கள் மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு ஒரு கதை எழுதி முடித்தான். பலதடவைகள் அதைப் படித்துப் பார்த்தான். பல திருத்தங்கள் செய்தும், சில இடங்களில் குறைத்தும் கூட்டியும் கடைசியில் அதை ஒரு பத்திரிகைக்கு அனுப்பினான். பத்திரிகாசிரியர் அவனுக்கு அறிமுகமானவர்.

ஒரு மாதம் சென்றது. ஒவ்வொரு நாளும் அவன் தன் படுக்கையில் சாய்ந்த வண்ணம், தபால் காரனுடைய வரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். ஜன்னலினருகே இருந்த படுக்கையே வாசஸ்தலம். தூரத்தில் தபால்காரனைக் கண்டதுமே நம்பிக்கை அவனையு மறியாமல் அவனுள்ளத்தே எழும். தபால்காரன் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் அவனுடைய நம்பிக்கையைப் படிப்படியாக அதிகரிக்கும். தபால்காரன் அருகே நெருங்கி, கையை ஆட்டி விட்டு மேலே செல்லும் போது அவன் அயர்ச்சியால் தலையணை மீது சாய்ந்து விடுவான். இவ்விதம் ஒரு மாதம் ஊர்ந்து சென்றது. ஒரு நாள் தபால்காரன் கையை ஆட்டவில்லை. வீட்டிற்குள் நுழைந்தான். ஆனால் அவன் கொடுத்தது நிராகரிக்கப்பட்ட அவன் கதையே. பலநாட்கள் ஊட்டி வளர்த்த நம்பிக்கை மண்ணுடன் மண்ணாயிற்று.

ஒரு கதை புகழ் பெற்ற கதாசிரியரால் எழுதப்பட்டதானாலும் சரி' அநுபவமற்ற ஒருவனால் எழுதப் பட்டதென்றாலும் சரி, அது நன்றாக இருக்குமானால் பத்திரிகை ஆசிரியர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்பதை அனுபவத்தினால் அறிந்திருந்தான். எழுத்து வன்மையே அவர்களின் அளவுகோல். என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

நாட்கள் துரிதமாகப் பறந்தோடின. அவன் தாய் இறந்ததும் அவனை இவ்வுலகுடன் பிணைத்திருந்த ஒரு பந்தமும் நீங்கி விட்டது. அவன் இனி யாருக்காக வாழவேண்டும்? தன் தனிமைத் துன்பத்தை மறக்க அவன் தன் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் தன் எழுத்துக்காக அர்ப்பணம் செய்தான்.

இதற்குப் பிறகு அவன் பல கதைகளை எழுதியும் ஒன்றாவது அவனிடம் திரும்பி வராமல் இல்லை. மனங்குன்றி, இனி கதை எழுதுவதைப் பற்றியே சிந்திப்பதில்லை என்று தீர்மானித்தான். ஒருநாள் எதையோ படித்துக் கொண்டிருந்தான். கையில் பத்திரிகையுடன் முரளீதரன் உள்ளே பிரவேசித்து ஒரு பத்திரிகையை ராஜாராமனிடம் நீட்டினான். அதில் "ரூ 5000/—பரிசு நாவல் போட்டி" என்று எழுதி யிருந்ததைப் படித்து ராஜாராமன், "வேண்டாம்!" என்ற ஒரே சொல்லைக் கூறினான்.

"ராஜா! உனக்குத் திறமை இருக்கிறது என்பதற்கு உன் கதைகளில் சில பிரசுரிக்கப்பட்டதே அத்தாட்சி அல்லவா? நீ இதில் பங்கெடுத்துக் கொள். பரிசு கிடைக்காவிட்டால் என்ன? அனுபவம், கிட்டுகிறது." என்றுரைத்து விட்டு முரளீதரன் சென்று விட்டான்.

சிறிது சிறிதாக நாவல் உருவமடைந்து வந்தது. அவன் வாழ்க்கையின் தோல்விகள் பழைய சம்பவங்களின் இன்ப நினைவுகள் ஏகாந்தத்தின் ஏக்கம், தான் கண்டு அனுபவித்த காட்சிகள், அவன் நம்பிக்கை அனைத்தையும் அவன் நாவலில் புகுத்தினான். ஒவ்வொரு நாள் எழுதியதையும் பற்றி அவனும், முரளியும் சர்ச்சை செய்தார்கள். நாவல் பூர்த்தியடைந்து முடிவு தேதிக்கு ஒரு மாதம் முன்பே அனுப்பப் பட்டு விட்டது. அதை முரளீதரன் மிகவும் புகழ்ந்தான். ஆனால் ராஜா ராமனுக்கு அவ்வளவு திருப்தியும் உண்டாகவில்லை. தன் மனக்குறையை நாவல் எழுதிய சமயங்களில் மாற்றிக்கொள்ள முடிந்தது ஒன்றையே அவன் பெரிதாகக் கருதினான். அந்த நாவலைப் பற்றிய விஷயத்தில் முரளீதரனுக்கிருந்த ஆர்வம் ராஜாராமனிடம் காணவில்லை.

"ஸார், இதோ 'பேப்பர் வெயிட்' கொண்டு வந்துட்டேன் இதுவரை காத்துலே போகாமல் பார்த்துண்டு இருந்ததுக்கு ரொம்ப தாங்க்ஸ்."

இருவரும் சதுரங்கம் ஆடுவதில் முனைந்திருந்தனர். "ஸார்! தந்தி" என்றகுரல் சைகிள்மணியோசையைப் பின் தொடர்ந்து அவர்கள் ஆட்டத்தைக் கலைத்தது.

நடுங்கும் கைகளுடன் அதை வாங்கிப் படித்தான் ராஜாராமன். கீழே மயங்கி விழுந்தான். சிறகொடிந்த பறவைபோல் வீழ்ந்த தன் நண்பன் பக்கத்தில் முழந்தாளிட்டு அமர்ந்து "ராஜா" என்று அழைத்தான் முரளி. பதிலில்லை. தொட்டுப் பார்த்தான். உயிர்ப்பறவை உடலாகிய கூண்டிலிருந்து விடுதலை பெற்று விட்டது. கண்ணீர்த் திரை பார்வையை மறைக்க கடிதத்தைப் பார்த்தான். "உங்கள் நாவலுக்கு முதற் பரிசு" என்றிருந்தது அதில். "அட, பாவமே" என்று அந்தக் கடிதத்தை நூறு சுக்கலாக கிழித்தெறிந்தான் வெற்றியே ராஜாராமனுக்கு யமனாய் விட்டது. கைக்கெட்டும் தூரத்தில் வெற்றி இருந்தது. பிடிபடும் தறுவாயில் மாயமாகி விட்டது அது. அருகே இருந்தும் அது தொலைவிலேதான் இருந்தது.

"இனி அவனுக்கு ஆசாபங்கமே கிடையாது" என்று முணுமுணுத்தன முரளியின் அதரங்கள்.

தேசியும் சேதியும்

சமஸ்தான மன்னர்கள் இந்திய யூனியனில் சேர்ந்து நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் அம்பேத்கர் புத்திமதி கூறினார்

போகிற போக்கில் சுஹ்ரவர்த்தி அரசாங்கம் தானியங்களையும், ஜவுளிகளையும் குவித்து, ஹிந்துக்கள் வாழும் மேற்கு வங்காளத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக்கச் சதிசெய்கிறது.

பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் பொருட்டு ஜனாப் ஜின்னா நிதி திரட்டத் தொடங்கி யிருக்கிறார்.

பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர்களுக்கும் மில் முதலாளிகளுக்கும் மிடையே சமரசம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்.

"பாகிஸ்தானில் வேலை பார்க்கிறாயா, அல்லது ஹிந்துஸ்தானில் வேலை செய்கிறாயா?" என்ற சுற்றறிக்கை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றது.

எட்டிக்குப் போட்டி

218894

ஆசிரியர்: கல்கி ; பிரசுரம்: தமிழ்ப்பண்ணை, தியாகராயநகர் சென்னை. விலை ரூ. 4-8-0

அதிதேவதை [illegible] புதத் தமிழ் யுகா[illegible] முன்னால் ஒரு பாழ்பசி நீண்ட துயிலில் ஆழ்ந்திருந்தாள். அவள் தவப் புதல்வர்கள் வரைப்பெற்றெடுத்து வளர்த்து அவர்களுடைய கீர்த்தியிலும் பெருமையிலும் மகிழ்ச்சி கொண்டாள். ஆனாலும் சகல சௌபாக்கிய சம்பத்துக்களைப் பெற்ற இவ்வன்னைக்கும் ஒரு குறை இருக்கத்தான் செய்தது. அது தன்னுடைய பெருமையை உயர்த்தக் கூடிய ஓர் அரிய பொருள் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அவாதான்.

ஆகவே, இப்புராதன நங்கை அகிலத்தையும் படைக்கும் பிரம்ம தேவனையும், அறிவை வளர்க்கும் அவரது தேவியாராகிய கலைவாணியையும் குறித்துத் தவம் செய்தாள். எதற்காக? பெண்மணிகள் எதை விரும்புவார்களோ அதற்காகத்தான். ஒப்புயர்வற்ற ஒரு நகைக்காகத்தான்! இத்தகைய தவநிஷ்டையில்தான் அவ்வம்மை துயிலுற்றாள். அவ்வமயம் சாக்ஷாத் பிரம்ம தேவனும், அவரது துணைவியும் அவளுக்குக் கனவில் காட்சியளித்தார்கள். "அம்மா! துயரப்படாதே! தூங்காதே! எழுந்திரு! நீ கோரிய வரம் சீக்கிரத்தில் கிட்டிவிடும். உனக்கு ஓர் அருமைப் புதல்வன் கிடைப்பான். அவன் தமிழ் உலகத்தையே நகைக்கடலில் ஆழ்த்தி விடுவான்! கவலையற்றிரு" என்று சிருஷ்டிகர்த்தாவும், கலைதேவியும் ஆசிர்வதித்தார்கள்.

திடீரென்று ஒரு கலகலப்பு ஒலித்தது. எங்கும் சிரிப்பொலி கேட்டது. எங்கும் ஆனந்த மயமாகத் தோன்றியது. அன்னை விழித்தாள்; சுற்றிலும் உள்ள ஆனந்தச் சூழ்நிலை கண்டு தானும் அந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினாள்—தமிழன்னை.

சற்றேறக்குறைய கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் மேற்கூறிய புராண சம்பவம் நடந்த தருவாயில் தமிழ் தமிழாகவே தேங்கி நின்றது. கடுந்தமிழாகப் பல இடங்களில் கலங்கிக் கூட நின்றது. தமிழ் நாட்டுத் தேசியத் தலைவர்கள் மேடைகள் மீது இங்கிலீஷில் பிளந்து கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். பேனாப் பிடிக்கத் தெரிந்த தமிழர்கள் ஆங்கிலத்தில் பிரளயமடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது வந்துகொண்டிருந்த எண்ணிக்கைக்கு அடங்கிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பேழை அலங்காரமாக விளங்கின. அவற்றை வாங்கி வாசித்து விஷயங்கள் விளங்கினவர் வெகு சிலர். இத்தருவாயில் தமிழ் இலக்கியத்தில் "நகைச் சுவை" என்ற பெயரைக் கேட்டாலே அதுவே நகைப்புக்கு இடங் கொடுக்கும் நிலையிலிருந்தது.

வள்ளுவன் பிறந்த தமிழ் நாட்டிலே கம்பன் பிறந்த திரு நாட்டிலே, கல்வி சிறந்த தமிழ் நாட்டிலே, பாரதியார் தமிழைப் புலவர்களிடமிருந்து பிடுங்கி தமிழ் மக்களிடையே ஒப்படைக்க முயன்றார். அதே போல் தமிழுக்குப் புத்துயிர் என்று, தமிழ்த்தாய்க்குத் தனியழகு தந்த, நகைச் சுவையேற்றி பெருமை கொடுத்தவர்களில் கல்கி எனும் புனைப்பெயர் தனிப் பெருமையுடன் நிற்கிறது.

"தமிழில்கூட 'ஹ்யூமரஸாக' எழுத முடியுமா?" என்று வியந்த அறிவாளிகளுக்கு, தமிழில் எந்த விஷயத்தையும் ஹ்யூமரஸாக மட்டுமில்லை, ஹாஸ்யமாகவும் எழுதக்கூடும், நகைச்சுவையுடனும் எழுதக்கூடும் என்று 'கல்கி' அவர்கள் நிரூபித்து இன்று ஒரு 'ஸில்வர் ஜூபிலி' (இருபத்தைந்து வருஷங்கள்) கொண்டாடும் நாளாயிற்று. அதையொட்டித்தான் "தமிழ்ப்பண்ணை" "எட்டிக்குப் போட்டி" என்ற கல்கியின் கட்டுரைக் களஞ்சியத்தை வெள்ளித்தாள் மேலட்டையுடன் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்! அதை ஒட்டியே நானும் இந்த விமரிசனத்தை '**வெள்ளி மணி**'யில் எழுதியிருக்கிறேன்.

அந்தக் காலத்தில் தாம் நன்றாக எழுதிக் கொண்டிருந்ததாக ஆசிரியரே தெளிவாக ஒப்புக் கொள்கிறார்; அதாவது அவர் கையெழுத்து மணி மாதிரியாக இருந்ததாம். அப்புறம் வரவர.......மேற் கொண்டு சொல்வானேன்? அவரே அந்தக் கதையை "எட்டிக்குப் போட்டி" முதலிய கட்டுரைகள் அடங்கிய புத்தகத்தின் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரையில் கூறியிருக்கிறார்.

"இதற்கு மேல் நேயர்களாகிய உங்களுக்கும், புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ள அழகான அதிசயமான அபூர்வமான (எல்லாவற்றிற்கும் மேலே) மிகமிகத் தெளிவான அச்சு எழுத்துக்கும் இடையில் இடைஞ்சலாக நிற்பதற்கு இஷ்டமில்லை" என்று கூறுகிறார். நானும் மேலே உள்ள வசனங்களைக் கூசாமல் கடன் வாங்கி, பேசாமல் பணிப்பூர்வமாக ஆமோதித்து அனுசரிக்கிறேன். அப்படி அனுசரிக்கு முன்னால் (மேடைப் பிரசங்க நடையை யொட்டி) கடைசியாக ஓரிரண்டு வார்த்தைகள். இவ்வழகிய, உயர்தரமான, அபூர்வமான நூலில் ஆசிரியரின் ஆதிகாலத்திய சிருஷ்டிகளான அமோகமான கட்டுரைகள் பல அமர்க்களமாக அமைந்திருக்கின்றன. தமிழ் மக்கள் பலரும் அவற்றைப் பருகி ஏற்கெனவே ஆனந்தமடைந்திருக்கிறார்கள். "ஒன்ஸ்" மோருக்கு அவர்கள் அஞ்ச மாட்டார்கள் என்று தெரிந்தே, தமிழன் இதயத்தையும் இலக்கியச் சுவையையும், தருவி ஆராய்ந்திருக்கும் தமிழ்ப்பண்ணை சின்ன அண்ணாமலை அவர்கள் மீண்டும் அவர்களுக்கு இவ்வானந்த ரஸத்தைப் பருக சந்தர்ப்பமளித்திருக்கிறார். இக்கட்டுரைகளைத் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கப் படிக்கச் சுவை அதிகமிருக்கிறதே தவிர, திகட்டவில்லை. ரஸிகமணி டி. கே. சி. அவர்கள் கூறுவது போல் இந்தக்காலத்தில் "எதையாவது புஸ்தகத்தைப்படி" என்று சிறுவர்களைப் பெரியவர்கள் மிரட்டினால் அதனால் பெரியவர்களுக்குத்தான் நஷ்டம். ஏனெனில், அவர்கள் கையில் இருக்கும் "எட்டிக்குப் போட்டி" பறிபோய் விடும். ஆகையால் பெரியவர்கள் முதலில் தேவையான பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு சிறுவர்களைக் கண்டிக்கட்டும்.

சிறுவர்கள், பெரியோர்கள், வயது வந்தவர்கள், வயது வராதவர்கள், வயதில் (என்னைப் போல்) வளராதவர்கள் பெண்மணிகள், ஆண்மணிகள், யாராயினும், "எட்டிக்குப் போட்டி"க்குப் போட்டிபோடுவது நிச்சயம்; நியாயம்; இயற்கை. புத்தகத்தைப் பார்க்கும் போது, "வாங்கு, வாங்கு" என்றழைக்கிறது. ஆசிரியரோ தமிழ் மக்களை பேனாவால் வென்றவர்; அவரைப் பற்றி ரஸமான கட்டுரை ஒன்றை பதிப்பாளர் சின்ன அண்ணாமலை அவர்கள் முன்னால் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார். ரஸிகமணி டி. கே. சி. அவர்கள் ஒப்பற்ற முறையில் முன்னுரை எழுதி ஆசி கூறியிருக்கிறார்.

எனவே புத்தகம் தமிழகத்தின் மனதைக் கவர்வதற்கு இன்னும் வேறு என்ன வேண்டும்?

Printed by P. Arunachalam at Commercial Printing & Publishing House 46, Armenian Street, Madras 1.
Edited & Published by M. S. Viswanathan (Savi) at Tamil Pannai T. Nagar, Madras 17.

பெண்களின் பொக்கிஷம்

ஹேரோடின்

கேச வளர்ச்சிக்கு ஜீவ சக்தி வாய்ந்த சிறந்த டானிக். வழுக்கை, தலைப்பொடுகு, அகால நரை, இவைகளைப் போக்கி முகமண்டலத்திற்கு, வசீகரத்தையும் அழகையும் கொடுத்து கூந்தலை அழகு பெற நீண்டு வளரச் செய்கிறது. ஹேரோடின் எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

நாலு அவுன்ஸ் புட்டி விலை ரூ. 1-10-0

தயாரிப்பவர் :

கர்ணாடிக் கெமிகல் ஒர்க்ஸ்

246, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை.

★

பம்பாய் ஆபீஸ் :

"பெஸ்ரோம்ஜி மான்ஷன்" முதல் மாடி

ஸர். பி. எம். ரோட், பம்பாய்.

★

சென்னை ஏஜண்டுகள் :

கோல்டுவின் & Co. 50, பந்தர் தெரு, சென்னை.

தமிழ்ப் பண்ணையின்

கல்கி நூல்கள்

★

எட்டிக்குப் போட்டி ரூ. 4-8
(ஹாஸ்யக் களஞ்சியம்)

வீணை பவானி பரிசுப் பதிப்பு ரூ. 6-0
(சிறு கதை)

பாரதி பிறந்தார் ரூ. 4-8
(கட்டுரைகள்)

சங்கீத யோகம் ரூ. 5-0
'நாடகம்'

★

கல்கியின்

சிவகாமியின் சபதம், பார்த்திபன் கனவு பாங்கர் விநாயகராவ் முதலிய புத்தகங்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

★

தமிழ்ப் பண்ணை

தியாகராயநகர்

சென்னை.

இந்தியாவிலேயே உயர்ந்த மை
ஜாப்கோ
பௌண்டிங்க்
ஜெயபாரதம் கம்பெனி
சென்னை · பங்களூர் · எர்ணாகுளம்